Kam

Kom, -en

kåkam

m. f. pl.

Jfr *kåmme — o.

*redekam

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kam

kom, m., 1 kn, pl. 2 a, - na,
kam.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hann

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kam r. j ²a

kam s.

kam

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kam
s.

kom. Han

de va liasom di kade spelad

på en kóm.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hem, s.

Hem

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

IV.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamfer

kåmfert, m., -en, utan pl.,
kamfer.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamma v.

tʃ²lɛ̄ma ; ¹⁄₋ or, —; tʃ²lɛmde ; tʃlɛmd,

tʃlɛmt

kamma

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gamma, v.

fjäma

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

26. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammare

kàmark, ˋ -en

mindre rum i bonings-

hus

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammare

kåmåre, -en

litet (oeldat) boningsrum.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Kammare

sb.

Kàmarka, ± -an

ett mindre rum bredvid dag-

ligstugan.

Jfr * kammers o. kräng-

samt spiskammare.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Kammare
sb.

dí rómed ha
vr. kalad - for - kàmaren
fór. Det brummat ha vi fört
kallat för kammaren. R. g. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammare

kåmare -en

mindre boningsrum

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammare

kåmare, -en

även kåmors, mera gammal-
modigt.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kammers

kåmors, -ad

mindre boningsrum utan eldstad.

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kammers

Kámrased best. sg. (sb.

kammaren (ett mindre rum

bredvid dagligstugan).

Jfr u. kammare.

R. f. 87.

Kámorsed, Bosnia

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lamp, s.

Lamp

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

27. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåmporsten r. ; -a kampersten s.

småsten på en åker

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kampersten

Kámpersten, gl. -a -n. sb.

Lös sten i åkern

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kampersten

Kåmpersten

lös sten i marken (ungefär
mytnävstor l. något större).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kampmulla sb.

kampmåla f.

mylla blandad med lösa stenar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamrå't m. j —or

kamrat s.

i kamrat

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamrat

kamrå¹t, m. l. f., -en,
pl. -er, -na, kamrat.

kamråthen kum lu¹ ifrå
mi. ²öja.

№ 300 Herrestads hd

²Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kana
sb.

Kàna f.

åkerlåle med ein gren
järnkodda medan

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. kana

kàna f. sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

lättare akslade får blott en hàst och med endast ett par medar (autar ej) ett par främre och ett par bakre medar) / en kàna var bàra för én

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kana
v.

kȧ̀na

slå kane på isen .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. kana.
st.

hést. En kana
var bara för en hùst.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kana

kàna obj. sb.

I sförb. : sla. kàna åka

2skana (lek)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. kana
vb.

kàna, =

glida, halka, åka kana

han ~ kàna på ~ gúlad.

Han gled ett stycke på golvet. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kana av

kåna åw -a -ad

eg. = glida av; utnyttja för

dö, avlida.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanal

kanál pl. -or

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanal.

kanál, – en s.

dan e en stór

kanál.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanalje

kanalje

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanariefågel

kanàriefûl . pl.-a .

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanariefågel

kanårifûl, m., -n, pl. -a, -na, kanariefågeb.

maskelâwskn han før öf kanâri-
fûla o bêlor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanel

kanél, m., -kn, -plur. -pl.,
kanel.

Borrie.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kanel

Kanél

Kanél o. kryddpéppar kanel och kryddpeppar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kanelstång

Kanélstäŋ pl. - stäŋor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"kanisbrätt"

kanísbrèt n. sb.

mindre "bräu" (se d. o.), hvs. handtags försedd brädbit, som murbruket ladesjö, d. v. s. det gälde att kasta murbruket i en i smått hål samt i svåråtkomliga hörn.

handtag

M. f. 80.

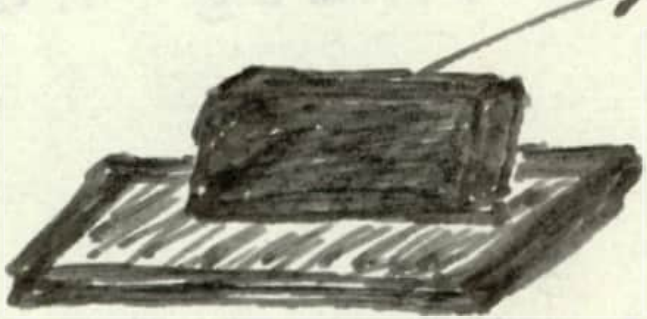

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanna

kå²na, f., -n, pl. -nor,
-na, kanna.

Bönorna kåde en kå²na
me log jo ²kk o ha² drikka i.
Ha² kåstar bränevinad² öja².
kå²nar?

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hauna, s.

Hàna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

54.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Kanna

kàn:a, ˊ-an, ˊ-or, ˊ-orna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

já brygdzor, ja jro-

kànan. Jag brygger ja

(kaffe) på kannan.

K. f. 86. / Ävs. mjölkkanna

för transport av

mjölk till och från

mejeriet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Kanna

Hon - fyller kànorna.
Hon sköljer mjölkkannorna.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanna

kànsa, ˂an, ˂or f. sb.

Mest om mjölkkanna, vari mjölk forslas till och från mejeriet.

dä l öda (lodde) kànan,

Nr 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanna

kanna

åv. ss. cymbmått.

bn kanna bränevin.

ja, di får blå kanaan (om en som
får böta en kanna brännvin för någon
förseelse)

Högestad. Baldringe.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kannevis

i kànnevis

räknat i kannor, gammalt nymått
= 2 1/2 liter

då sålde di i kànnevis

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kamlock

Kànalög. - - - ed sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kannvis

kånkvis, n., oböjl., förek.
blott i uttr. i kånkvis,
kanntals.

Han drakte brånkvin i
kånkvis för ugan.

Dja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanske

kånske, adv., kanske.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanske

kånge

de e en tiè år sin, kånge.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kånka

kanske
adv.

der va kanka nògen,
som så så. n. F. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanske

kanske² adv.

kanske

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kanske

Kànsa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

dé ʃʃénor ~ nɛ ~ kánʃa.

Dem känner ni kanske.

N. ʃ. 86. / di ~ va ~ kanʃa ~

lid ~ sèja. De vore ken-

ske lik sega (om skenkeker).

N. ʃ. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant r. ; 2 or

kant s.

kant

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant
s.

kant m. -ər

på ala kantər = över allt.

dən va smör på ala kantər.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant
s.

kant, -en, -or, -orna.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant;

kant, -' -n s.

-` -or, -- -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kant
s.

Kant. 1en

äv. = vidare, horisont:

de e målad i den östra kanten.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant

kant, -an

i mén hèla kánten

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant

kant m. -or

höja kanton

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant

kant, m., -n, pl. -or, -na,
kant.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant, -an, =or, =orna

kant

se II.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

kant
sb.

Genus mask.

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant

kant, -en, -or sb.

da. sléds -, kánten. Det
slets (upp) i kanten.
R. f. 86. / ~~u~~da - på - kánten
ute på kanten av nyt (t. ex.
en bord).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant

kant, -en -or -orna

vida kanton

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant
s.

han lø hästan gø a eda gnés
på kánten

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
Ig Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl.

kanta
vb.

kånta, -s2, =

hovera sig, vara viktig

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kan-tro
aN.

kantrø

jø̲r ènte dé ó̲m, for dø̲ ska
ni kantrø̲ ènte ha gø̲t aw dé.

förmaning tiu okynnige pojkar.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kapell

kapéll. -et

kapéllet spec. om ett begravnings-
kapell i Nya kyrkogården i St. H.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapell

kapé'l, -ad

spec. om ett gravkapell å den nyare kyrkogården strax s. om St. Herrestads by.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaplan

kapelán

vice pastor

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa

kappa, -an

i bet. "prästkappa":
kum kone stroged kappan åu - en =
stålls det så att prästen blivit avsatt.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa
s.

kàpa m.-on

hölje på linfrö.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa

kàppa, -an, -or

grundmått för torra varor, = 5 l.

ti öra kàpar tio öre för kappe.

n. y.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa

kåpa², f. -n, pl. -for, -na,
kappe. Rymdmått.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa

kåpa², f. -n, pl. -por, -na,
kappa. klädesplagg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kàppa, ÷an f. 1. kappa sl.

(överdragsplagg)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kappa

kàppa ; pl. ~or sb.
kappe

mått för torra varor (potatis o. d.) R. f. 86. (= 5 l).

en kapa ~ pantóflor

en kappe potatis.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappe

kappa

rymmätt. en kappa malt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappland

kapplån, n., -et, pl. =, -en,
kappland.

Stem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapelán n. ; pl.-

Lappland

Kappland

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kappmått

kåpamått n.

mått skål rymmande 1 kappa.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kapprock

kápprok -an -a -ana

P.L.1901. 300. Bjerejö. Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapprock

kåprok, m., -ken, pl. -a, -na, kapprocke, mansyllerkappa med bredt öfver ryggen och ärmarne nedfallande slag.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapp-vis
adv.

i kàpavi's

räknat efter "kappor" (gammalt
rymdmått)

di dä tóbas a sälda i kàpavi's.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappvis

kåpavis, n., oböjl., förek.
blott i det adverbiala uttr.
i kåpavis, kapptals.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kappor's

Kàpaors

Jmfr.: 2 Kàpaors i kappar räknat.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 80.

x) Ett mått torra varor (= 5 l).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapten

kaptén

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

3Y.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar

kar, -en. pl. =, -en kar

kar. kår. porslin

Vår lort kommer ti våller
Skidor di'ner bör kar å skrålle. ordspr.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kar II

Du kan jäna kar sena; du skolle
va taffeltättjare.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar
s.

kar, n.

h.= kärl, fat

sa mata di sma åla

av ét kár.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar

kar, n., ¹ kd, pl. =, ¹ kr,
kar, kärl².

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kar

Kar, -ad, =, -an

Å. om hugsråd som karotter o. d.; kärl som dishas

K. f. 86. / --- torda. Kär / torkade dishade kärl. K. f. 86

Jfr sockerkar (= sockerskål). eldkar (kokkärl).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× karahyll

kårahyll. -en

en hylla för kål i stensed.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kaahyll

kòn̲ahu̲l̲, -en

hylla för kökskål (kan)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kaakhyll

Kàakhyl, -en -ar -orna
el. -hull etc.
kylla där kökskål och tallrikar vore
uppställda; hade flera fack och i
varje fack en ribba att hindra att
kärlen föllo ned.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

J. Ingers 1952

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kaaklut

kårraklud kòrakl̀ud, -a

diktrasa, varmed man diskar kål

(i tå kår)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× karaklut

skörakelùd, m., -len, pl. -a, -na, disktrasa.

ö. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläver.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karamell
sb.

karaméla f.j

pl. – – ar

sùa på en karaméla

suga på en karamell.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karamellpåse

karamélapúsana best. pl.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårda
s.

kårda, f. -n, pl. -dor, -na, kårda.

Anm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårda
v.

kårda (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade, - a, pl. - n l. - den) fr.,
karda.

kårda to, blår. Öja.

Pass. kårdas.

kårda blåna. Tillägg. 1951. 1-s.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. karda
sb.

kàrdja f.; pl. ~or, ~orna.
(kardredskap)

K. f. 86./ dr. valka, dom. pa. kàrdor óse.
man valkade dem (d: strum-
porna) på kardor också (även
K. f. 86./ på kardor).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. Karda
vb.

Kårda, =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanda
v.

kàn̲da -a-ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanda
s.

kànda -an -or -orna

kàndonna di konne di
tjèva.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanda
v.

kànda -a -ad

di' fegg jo sél seda a
kànda a spiya po dí tidon

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanda II
v.

sa sád di sél a kànda a
spánt; di kànda nèktia
nùlrya a aula i'hóp.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Karda

kårdfa, ~an, ~or sb. f.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. farda

kàrdja, =, -ad vb.

n. g. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kardegille.

Kärdegille.-hd

Sammankomst av kusken och pigor för Kärdrag av ull.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kardesa

kårdasa, f.,- n, pl.- bor, - na, kvinna som sysslar med kardning. 2 öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kl. Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kardevisan

kårdevisan

visa som beskriver ett kardegille
(Allmån i Skåne — författad av Per
Thomasson?)

Anm. anmäld upptecknad av Jöns
Nilsson fr. Karaby.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pardanubb

Kårdanöb, -ɡl ˈ— — ˈa

ed slags tom²

N. J. 80.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kardnubb

kàrdanób[xl] ; pl. ~ — ~ a

mycket om° som

M. f. 80
K. f 86.

Jfr o. simpl. nubb

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Av. i koll. betyd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kardus

kardûs¹, m. ,- en, pl.- a, ,- na,
kardus.

kan ê¹dor ett par kardûsa
tô¹bak i ²ûgan.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alnarp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karet

karít -en -or -orna

Roska. (adligt äkdon).

Ritmå tjyvana känja ri, men ri stora tjyvana aga i karitton.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skaret
sb.

Karít, - ¹ar

eŭ slags åkvagn.

Eml. uppg. är Heltäckare

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Searfjel s.

kårafjèl r. j -a

kulla för fat och tallrikar

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärahögl r.; —or Svarthylla s.

hylla för fat och tallrikar.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. kar m. l. kar

kara l. kara pl. m.

Gen. kars

karl

tré kàra tre karlar /
dær gik en kár. Där gick
n. f. 80. / en karl. / en
/ tjók kár. En
tjock karl.

Nr 7533 Hedeskoga, Hörresta ds hd
Hugo Ahlenius 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Karl

han va nöta nud
tr kårs. Han var inte
vidare karlavulen. K. f. 86. /
de et rèktet mus-
fåstor tr kår. Det är
en riktigt misfoster till
karl. K. f. 86. / en stùdr
kur. En kraftig ("stöddig")
karl. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

karl
sb.

där fick bada
kära o. fruäntimmor
våva. Där (på en anstalt)
fick både män och kvinnor
våva. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar
s.

pl. kàrra, -ana

stòra kàrra

så sjèk kàrrana klèda i höja hàta

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar
s.

kar pl. kàra

en lìdan kár

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl;

kar, - ln s.

-a, - na;

hɨm har me ala

kara o gɨta;

A. Y.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karl

kar. -an. kara. -ana

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl
s.

M. kàrå

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karl
s.

best.f. pl. kàrana

fèmentiómonna va mìnare
a kàrana va kantlázare.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl

kar, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
karl.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hämn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kal
s.

M. kàŋa

kansas fɯ̀a kon lɯ́ ma
à̀ndra kà̀ŋa ó́se

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar
m.

kar, pl. kàra el. kàrå.
-åna

dar både tré kàra a ét
fruentimar i én stua.

dar va en kår som vrla sata bédar
i hàven.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karl:

han hade sin kåa ósa dan

de ska ja sí a. kåa ---

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karl III

en har a'ltid fæd dröed
bå'g è'ton kà'a i arbè'j.

M.O.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar m. j -a kearl s.

Karl

han betʃ ålre te kars mer:

han blev aldrig riktigt frisk mer
(om en som råkat ut för trollen)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar m.

karl
sb.

(Motsats: fröken-tärnor).

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karl
s.

kar pl. kàra

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl

kar. 1en

den kåren, som står där,
han har vad arendator ogor
kragehólm

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I kar

kar

kår m. Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

en - jälanas kar en stö och kraftig karl

en - kår ska - stå va -

syna - år o en - tiggzara

va - syna - pissa. En

karl skall stå vid sina

ord och en tiggare vid sina

påsar. M. J. 90. / Ordspr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

karl

dí e. han. ɔ̀te

kár. te. Det är han inte

karl tèl.

N. S. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karl:

Dær va en kår som va snäl

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karladag

kå²radå¹, m.,– n, pl. =,
– na, karldagsvårke.
Nar vi hå²de hågå¹rastèlk,
sa jå²rk vi trè kå²radå¹
i å²gan o fårki jå²då¹
om å¹red. å²ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalladjävul

kàrajæval -en

skällsord

kàrajæval, tå a byt a fa
en stora bås ....

(omnibus)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Karlase

Kàralàse m. sb.

dìsktrase

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karlase

Kàràlàse m.

disktrasa

K. f. 8c.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karlasida

b.f. kàrasian

manfolkssidan i kyrkan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karlavagnen

Kårsvöjnan

P.L.1901.

Bjerejö. Herr-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karlaoulen

Kåra vuren

karlaktig

han e ätta mud Kåra-

vuren. Han är inte (alls)

karlaktig. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karled

Kalkåden best. sg.

leden närmast ovanför

hästhoven

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karled

kal¹d, m., -n, pl. -or, -na, karled. På² kåstar. Ko¹formen e mörkn² kwölen i kal¹dorna?²

2. Ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karled

Kalzdorna best. pl.

(i hästens fot)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× karlhund

kalhóz m.

hanhund

K. K. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Hf. × tåva o. × tävehund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× karlkatt
sb.

kalkát m.
~
hankatt

K. f. 86,

Jfr × tåva o. × tåvekatt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ karlkatt

kalkåt, m., -en, pl. -a, -na, kankatt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlsal

kàra sàlen best. sg.

den manliga salen på
eā gjukhus.

mera tillfällig bildning.

K. f. 86.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× karlstol

kànastòl pl. -a

manfolksbänk i kyrkan

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ karlsvagn

1 Kärsvagn, m., -hr, utan fl.,
Stjärnbilden Karlavagnen.
2 Ja. V Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

2 Karr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karltroll

sb.

kå̃ratrål n.

karltrod, -rolok

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karltroll

kàratrólad best. sg.

karleländet, karlokrållet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlvis

kåravis, n., obäjl. förek. blau i när. jfr kåravis, jfr karlavis.

kan fodor si jfr kåravis.
öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Karlvurden
adj.

Kàravùran

karlaketz

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karm

karm, -en

karm till vagn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karm

karm

Hs sägs som dörrkarm o.
fönsterkarm.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

kaya

v.

kàya

om vissa fåglars låte: även =
munhuggas, tråta.

hi behöver ènte sita o
kàya för dé.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Pret. kärpte *karpa vb.

Pres. kárpor

små-
kraxa, skachla (om fjäderfä och vissa vilda fåglar);
kálta, gnata (om människor).

du kärpte - jo. de kackade jin (om höns). / du gárdar dar o kárpor. de gö

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × karpa vb.

där och kachla (om gäss l. människor).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanta

kànta

ja kan kànta øvor hànestá

som vi fik aw branstúden

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karta

Kàrta pl. -or.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kàrtja, -an f. karta sb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

N. f. 79.

nór[xl] på kàrtan

x) "Västerstrekat norr" Sövestad

kaxott-rötter

kaxótterjödor, -orna

ett slags kortor. tjocka. röda morötter.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× karpa
v.

karpa

kraka

kråkan kum karpor, kum vånta råja .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karta

kàrtta, -an f.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karta
s.

kàrta, -an

nest om bykarta el.
karta över hemmanet.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kamus

karŭsa, f.,- n, pl.- sor,
- na, ruda.
[1]

[2]Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karta

kårta, f. -, n. pl. -tor, -na, karta.

Anm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Harta, 6.

Hàrta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

40.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kas

s.

kɑ̄s

pɑ kɑ́s = på glid, i utförsbacken

hɑn kɑmɛd pɑ kɑ̄s (figur.)

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kasa

kǽ²sa (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. -ada, - a, pl. - n l.
-skr) intr., glida

kǽsa nér¹, omkǒl¹.

lǎsked kǽ²sa yǒr² kǽ²a.

Öja².

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hänr².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasa
v.

kåsa -a -ad

glida

kåsa omkåL

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kåsa

kåsa, = vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

slapa, glida, glida undan

eftsom, sjan kåsa, so,

kåsa, ja, ja ösa. Allt ef-

tersom sidan (av halmstacken)

gled undan, så "sled ja ja

också (ner). R. J. St. (medde-

delsen stod ovanpå halmstacken).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasern
s.

kasĕ́n, -en

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasern

kasér, -en

militärkasern

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasen

kasén, -en

nú dèse jòrana, kasénen
ha jo fjýpt.
de tekýn jo kasénen

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasȯrn r. j -or

kasern

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kasern

kasáran best. sg.

regementskasern

va- kasáran vid kaser-

nen.

M. S. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasino

kasína (sic!)

en kortspel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

kasino

lìla kasína Lilla ka-

sino : det slag av kasino,

då ruter åtta gäller som

högsta kort; stòra kasína

Stora kasino: det slag av

kasino, då ruter tia gäller

som högst kort.

N. J. 90.

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Kas

kas, -an

kasse

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kass

sb.

kas, -'en

tråg för murbruk.

n. f. 88.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Jfr <u>flät</u> - o. <u>trä"kass</u>

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kassa

vb.

kasa ~ nér, =

bukta ner, tjunka ner (t. ex. om en lina, på vilken något hängts och som vid mitten bukter sig neråt för tyngden).

NF 7536. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Rassabör

Råsabör; pl. = —ör

skottkärra med höga kar-
mar, använd bl. a. till ö-
verfora torvjord från tor-
graven till en jämn plats,
där torvjorden bredes
ut.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Kassabör

Kåsa-bör; pl. -ör ob.

skottkärra med ganska höga karmar.

K. sj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kassakista

kàsaftjìsta pl. -or.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasse

kas; pl. -a

å. om hoptorning av mät-
ter

störa kåsa stora "kakor"
(av taklök).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kassera

kasérpa, = , — -ad

ja-tle-kasérad, jag
tlev kasserad (): vid värn-
pliktsmönstring). M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kassön

kasön, -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

kast
kast n.; pl. = sb.

antal av fyra vid räkning
av fisk.

de ~ tå ~ ad ~ kást, när ~
de ~ rekna ~ óp, de ~
to ~ fyra ~ ~ et kást.
de (silkhandlarna) tog det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

kast

i kast, när de räknade sb.

nya (5-6), de tog fyra

i ett kast. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta
v.

kàsta

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kasta
v.

kåsta

åla skole di kåsta sén
ina hénorna alon en liden
n
skåfå

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta ole

kå²sta ; -r, — ; — ; -d, -d.

kasta ;

kasta säd för att

skilja agnarna från.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta
v.

kåsta

vi koua kåsta kåga nån.

gaz

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

kåsta -a -ad

spec. i betydelsen "föda ofullgånget foster" (om ko och sto)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

kàsta -a -ad

spec.: Koen har kastad = i förhål fått
ett ofullgånget foster.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta, v.

kàsta, kàsta, kàstad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

120.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta, v.

sg. pres. kàstar
pl. " kàsta, kàstan l.-tan, kàsta

pret. sg. kàsta
" pl. kàsta, kàstan, kàsta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
124. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

kåsta (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ada l.-ada, - a, pl. - n l. - tan) fr.,
kasta.

kåsta se. öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta
v.

kàsta -a -ad

han kàsta si i lån.

Öja

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kattpiss

kåtapiss, n., -et, utan pl.,
kattunin.

Kær låtar kåtapiss i bosten.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kattrumpa

kàtarómpa f. sb.

katurans

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kattråd

kàtatrå, pl. = sb.

spår av kattfötter

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kattskinn

kàtaʃɛ̀ʒ n.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

kàstta, =, ÷ad

Öres. ÷ar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

kasta, sn2 skotta tno?

T. y. 86. / glùtana sad, o, kasta, ner, èdfza-
kaga, tr, dòm. Barnen satt och
kastade ner äggskalen till dem
(i näsfåglarna).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta upp

kåsta óp

= kåka

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastanj

pl. kastánjor

kastánjor a álmor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kast-maskin

Kàstemagin pl. -or

nú på slútad so hade di

Kàstemaginor

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastera

vb.

kasterérfa, =, — — -ad

m. f. ?9.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katafalk

kàtafálk -en

(vid jordfästningen)

/a sád pa srid imod

kàtafálken.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kategori

kategorier pl.

åla kàtegorier

K. f. 86

Sent lämnad! L-s

Tid. införmtat genom tidningsläsning.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katekes

katetjis

kateftjis. -an

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katekes

katɛʃʃísen bet. sg. ä;

katɛʃʃísen g.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katolsk

katólsk, neutr. katólst

men de e katólst jo.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Katt

Kat, -en, -a, -ana sb. m.

Kåtan han lava ål flujdan åw (lapade bort all grädden).

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt

katt pl. = a

i ordspråk:

galna katta få reved skinj.

den som j'immen ti katta, j'immen ti katta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt II

katten toar si; han våntar framman.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Katt

kat, -an, -a, -ana m.

n. f. 90.

kåtana e. gläa vb. mjölk. Kattorna tycker om mjolk.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Katt

kat, ¹an. pl. -a, -ana

hwem hade nästan fämtig kåta

s: fk. Steiman

de e ärta so bilat a ha kåta ihål on.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. Kalla

Kåta pl.

flockliknande bildningar
på ytan av svagdrickа
som stått någon tid.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katē

kat. ¹en

dæn va en kát som fyl̀da
vos ifra Ørabý a tr
svénstoys á

(spökgestalt i form av katt)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kate II

Kåtan kopa öjr dan a såd
i baghûsfûnstorad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt

kal¹, m., -¹ kn, pl. ²-a, -na,
katt. Allm.

kålen kan tok en mus.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne³

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

katt

kat, -'an, -'a, -'ana

m.

kát'an han. var

K. f. 86 / so. lùnag'ò. kat-

n. f. 80 / ten han var så

lynnig. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskogå, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Katt

de-n-fulda-áw,
fek-jo-kàtana. Det
som man skölde av (myck-
silen), fick jin Katterna.
K. f. 86. / séd nta so-ùdåled,
kat! Sita sinte så långt ute
på kanten (av fönsterkarmen),
kata! K. f. 86 / kàtå! Katten!
(Vej man katten, då! Vad gör ni!)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. Kat.

Sagt med stark affekt till två katter, som störtade genom grumset. (Ordet kàtà med starkt betryck på ultima, tror jag något starkare än semiforte). D. 7. 86. / nae mann kat! Ney men kat! (vad sterkt förebrående). går du? K. D. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt-tjäven

kàtajèvor

skällsord om och till katt.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"Rattfjät

sb.

kàtafjél; pl. =

avtrogk i marken efter

rattfot"

Ursprunlig form av kàtafjéd; jfr vid fjät.

J.J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Kattslag

Kàtaslåved (sc.

best. sg.

kattrasen

Slört i det skåntsamma
utrycket: måns o. fyr:ta
e. da. bästa kàtaslåved,
o. más o. mèta e. da.
bästa fåraslåved. måns
och Stina (namn på hane-
resp. honkatt) är det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

bästa kattslaget, kattslag
+6.
och mats och måtta (namn
på vädur resp. tacka) är
det bästa fårslaget.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt-tråg

kattatrau kàtatrŵ neutr.

tråg vari katten utfodras.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Katzigla f.

Kattuggla
s6.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snavel, s.

Snàval

49.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavla

kavla -a -ad

kavla öp höjsorna

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kavla

Kavla-sid, =

kavla ut deg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavla

kavla, kvíd, =

kavla ut deg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavring

kàvrig, -en -a -ana

ett kluvet grovbröd.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kàvrug

Kavring

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaving

skåvorix, m., -en, pl. -a, -na,
stor, klufsvis och torkad sur-
limpa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Kavring

Kåvrug

(Göteborg)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

D. y. 86.

du. e. fùlsanbrø te.

jær. kàvrug. Du ær

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Kavring

"systronbröd" från Per Kavring (skämtsamt talesätt).

N. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tsea

vb.

tsèa, =

kippa efter andan

tsèa etor ènan

n. f. 80, K. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†hed
adj.

tje au
= ledsen på el. vid sgt

Pär Tröls Ola har stad Ola Nels'
Tjaasti fel. †) Nu e hem så tje au ed,
så hemhan sat ed hem ska jära
dem me si.

Högestad
†) buskl förlovningen

Nr 3906 Herrestads hd

1927 Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ked
adj.

fje pl. fjèa.

endast predikativt

uttråkad, utledsen

vi ble fjèa av dedèn.

K. W. W.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ked a.

tʃe

"ked"

ja bɛtʃ tʃe au ed

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× led;

fje adv.

ja blefj fje' eu ed

jag blev led vid det;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ked

ffɛ̄ l. ¹-or, m. oh f., n. fattas,
pl. ²-a oh efter for, fȫr, ¹-a,
komp. ²-ark, -²ast, föret. blod
i ute. ffɛ̄¹ a̲w, ledsen på,
tråtu på.

hær vā̲ sa trā̲nt i slu̲²an,
dɛ̄¹för bɣ²ɣɛ vi ffɛ̄²a a̲w spi̲sen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*led
adj.

fʒe ; pl. ˙a

utledsen på ngt (blott predikativt).

dr. blę snårt fʒèa, avv. ed. De blir snart utledsna på det. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× keda av

fsea aw (- ar, - a, - ad, aw-
fsead, pl. - a l. - a, fsea
pl. - a l. - ehn) sk., nitråka.
Kvinjan kum fsear fjorra
aw me sil trag.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stedja

tsèdja f.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedja, s.

fjädja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

15.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kedrug

fɔ̊ɛ̊dig, m. -en, pl. -a, -na, tɛ̊ådja. Metall-.

den läng fɔ̊ɛ̊digen som fruäntämorna snöra äwel-gjɨved ihɔ̊ mɛ, dän fösta wel hönra dɔ̊lor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kejs

ʃʃ:æjs, nr., ¹⁄₋ kn, pl. ²⁄₋ a,
– na, ¹, håʃ, fiskhåʃ.

ʃʃ:æjsen dɛ̀n ha di o ta
fifen me, nar han li²vas
o spra²lar a²w sno²rorna.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+kejs

tjäjs -en -a -ana

kåv vari fångas kräftor.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kejs

tjæjs. Lan

elt slags fiskbår

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kejsa

tjèjsa -ar -a -ad

fånga fisk med + kejs

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kejsarkrona

Fågelsarkrönor pl.

brandgul lilja.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kela

fjèla, =

I nsn. fjèla, ma
smeka o. klappa nån

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x keldägge s.

2
tʃ̲eledæge m.; –a

kelgris

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Keldågge
sb.

fjèledèdjza m.

kalgris, mindre barn som
gärna vill bli smekt och klap-
pat och som ibland blir
favoriserat av föräldrarna.

R. fr. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kelen

fsélen, m. och f. n.- led,
pl. -lna och efter bor. bör
-len o.s.v, komp. -lnare,
-lnast, bortklemad

hydz sag! du e fsélen, sa
du gåvar. Sk. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+kelen
adj.

tjèlen fjèlen

smeksam; som gärna given och mottagen smekningar.

(Av upptecknaren översatt: någon som man håller för mycket av (!)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kelen

fjèlen adj:

mekram (t. ex. om barn),

som gärna vill mekas

~~dla~~ e. gnägt o.

fjèlad. Det är tillgivet

och mekram (om ett fel).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fʒèlen ; pl. ~ na

kelen
adj.

som vill bli smekt och klappad (om barn och husdjur, smeksam),

kátan e fʒélen / dær e flér som ha fʒélna kàta en ví. Det är fler än vi som ha kelna katter. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kelendägge

fjèlendägge

Smeksamt barn eller kreatur.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kicka

vb.

fʒ:fʒa áw, =

Pres. sg. fʒfʒar áw

tappa andan, kikna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rid

fjɪd, -ad, =

rådjursk:d -d ?!

fjɪdad sprzor. 2-sån.

Ridet springer i sädes-

fältet.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jfr råbockk:d

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kika,

fjèka, -àr, -a, -ad,

de stø o fjèka,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Loikhosta s.

tʃ2ɛ̀ɛhòsta r.

kikhosta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kikhosta

Tjedzahösta

K. f. 86.

Beh. botemedel se u.

räkika.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kikhosta

tjègahòsta

(Som medicin mot kikhosta användes stö mjölk: möra-mjölk)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

Fetkhosta

Sv. (a.) Fjèdzahòsta.

m. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Aresboug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kikhosta

fʃɛ̄dʒehɔ̄sta, s. -n, utan pl.,
kikhosta.

glɛ̄tana ha haf fʃɛ̄dʒehɔ̄stan
alikɔ̄fa. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kiksa

fjìksa, = vb.

kika, kika uj omkring

han-gar-e. fjìksar.

Han går och kikar efter

något. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kiksen

fzíksen best. sg. sb.

Dial.: få-fzíksen, få. (få' ogn få' och) bli intres-
serad av.

han-fik-val-fzíksen
på-hina. Han fick väl
intresse för henne (en flic-
ka). R. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

15-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kil

sb.

fjäl

järnkil o. d.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kil

Fjäl

ab.

smal jordremsa (myr-lår?)

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kil
sb.

fjʒ̲l, ˊen, ˋa m.

N. f. 79.

Nr 8023 Söves!ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kila
vb.

fjìla, =

sönderkila

fjìla, stén sönderkila

sten

n. f 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kila
v.

hjila -a -ad. pp. -ad.

pl. -ada.

insätta något kilformigt

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kilo

fjäla, -ad

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kilo

fjílo , pl.=

best. f. pl. fjílaen

nær sæfjen vøjde hándra fjílo, sa
tø mjølaen di fém fjílaen for
han mál -ad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kilovis

tsélovis

nsé vágor, da ac

tsélovis. Nu vágar man

i kilovis. K. G. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tʃ ɛnrøg r.

kimröl s.

kimrök

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

M 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se käft och kind sk.

jfr rödkindad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjìnfjsed

kinkig
adj.

Nr 7533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

besvärlig

de va fjìnfjsed höst.
Det var besvärlig skörde-
tid (regnigt o. d.)/
smaglúta de va ja
fjìnfjseda. Småbarn var je
R. fj. 86. kinkiga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kippa
vb.

tsippa, =

Pres. sg. -ar

kippa efter andan

di tsipar eta ànan.

K. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kŕísta

fgs̀sta, ˋan, ˋor,
ˋorna f.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista

fjìsta -an

kvìgon, nù fjen i sé i ana

parläns fjìsta!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kista II

dan tå' han na i fäjnan
a sin lå' han na i fjistan.

(han = likkista)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista III

ja komor nók dø i fjista

kwm te an

(sagt vid avfärden till lasarettet).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista

fjista -an -or -orna

(där tjänaren förvarar sina kläder)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista
s.

fjìsta -an

dæn skola vad en fjìsta
nérgrávad ma póya

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista
s.

fjista. -an

de likta en rækti fjista

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugu andra sista s.

tjugu andra sista f. i år

sista

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista

fjista. -an

fem. (pron. kuem)

di lida ete den fjistan

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista

fpista, s. -n, pl. -tor, -na,
kista. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

kista

fjäsla, -an, -or, -orna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1. likkista

2. större klädeskista

fars fjäsla e. äna afd.
fjätanhonra tåled. Fars
(klädes)kista är ända från
1700-talet. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

kista

han . gora .
rèktra tjzìstor . Han
gjorde riktiga kistor.
n. f. 80. / de sèzte tjzìstan.
De sänkte kistan (i graven).
N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistbotten

tjistebön .-en

han har näck ente så lidet pa
tjistebånnen = har sparat och har
förråd = har god ekonomi.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926–27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistbotten

fjästabönan best: sg. sb.

Synn.: ladsja, pa
fjästabönan lägga undan
penger l. andra ägodelar;

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kristbrev

fjäsktafbrädv n.

g. ˋ — brèv

planscher som fastsatts
på insidan av locket
till en klädeskista

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kristabrev

fjäs tabrév n.; pl. =

en slags planscher som
fastsnöres på insidan av
locket till stora klädes-
kistor.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kistehus

b.f. tjìstehúsed fjìstehúsed

kìsthammare, rum dàr kistor förvaras.

Synonymer: bastu, baghused,

Madhused

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistghus

fjästahus -ad

rum i boningslängan, där kistor förvaras.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvisthus

tjistehused bf. sg. sb.

rum i bomingslänga; där
förvarades bl. a. stora kvädes-
kistor.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kisthus

fjästahusad best. sg.
en
rum i bondgårds bonings-
länga, där bl. a. stora
klädeskistor förvarades.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäsetalög, -ad kistlock sb.

M. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistlock

fjästelåg, -- -ad

lock till klädeskista

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kistlåddika

fjìste lå'dɛfja, -an -or
-orna

= lå'dɛfja, låda inuti kista
för kortsidan av densamma.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kistlåddika

Fröstelèdiffa, f. -n, pl. -ffor, -na, inuti en klädkista (på tvären) vid ena ändan infäst, med särskildt lock försedd mindre låda, afsedd till förvaringsrum för pärsingar, smycken, talmbok m. m.

Ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kistlåddika

fjˈistaˈlåˈdɛfja sb.

f.

liten låda, fastsatt på

insidan av en klädeskärta.

I denna låda förvarades ofta

t. ex. köpehandlingar, brand-

försäkringsbrev o. d.

R. f. 87. Jfr simpl. läddika

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kisógat

tjisýat

sredögd.

Högeltat.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittel

tjeL, -en tjeL

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kittel

fʒ̲el, -̲len, -̲a, -̲ana m.

Sk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kittla

fjel, -l:n s.
-a, -na;
skitel,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kittel

fʒel, -an, -a, -ana

m.

den fortänta fʒélan.

Den förtenta kittéln.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelfot

tjélsfot fjélsfod

en triangelformig järnfot på tre ben, varpå
ekkärlet ställes på öppen eldstad.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelsfot

tjélsföd, -en

Stativ av järn för placering
av kokkärl över öppen eld.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kittelsfot
sb.

tjy-élsfòd

trefot, som stod på häden (grèan); el daren (èlaren), där ädv ställdes och på vilken kokkärl (ställdes

R. fv. 86.

Åv. trefútty × trefö"ting.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelstöt

hjélsfòd. -en

trefot av järn för placering av
kokkärl i öppen eld.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelsfot

tjälsföd -an

trebent järnstativ för placering av kokkärl å öppen eld.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittla

tjilla -a-ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittla
l. -ada

fpila (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade
-a, pl. -n l. -len) tr., kittla.

~~Alem.~~

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fjälkr, =

Kattla
26.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kittlen

fpi²len, m. oh f., n. -led, pl. -lna och efter for. för, -len o. s. v., komp. ²-lnare, ²-lnast, pillig.

de jör ²ena o fpi²la mej, for de, fpi²lna l ²ämtad för lö²ga bi²en. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kittlen
adj.

tjìlen

som är "kitolig", som reagerar
för kitling

.han e tjìlen anga-
bénen. Han är kitlig
under fötterna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiva

fʃʃiva, =

so sta de o fʃʃiva.
Ja stode de och kivade
(om personer som på en
auktion ropade på samma
sak och överbjöde varandra).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kira

Skära, =

Sves. ~ar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kiva
26.

Tsiva, =
Pres. sg. -ar
Om tråd som våva tät
och konkurrera om sol-
gitset

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kiverlätt

adj.

fjzvorlät

kinkig o. grällig, som
jämrar sig inför minsta
varighet.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiöksill

¹ſſ̲i̲vissasi̲l̲ . ſ. ,- -n, 1/utan pl.,
collekt., 2/ med pl.- -or, ,- -a,
kiöksill, sill af det slag
som fångas vid fiskläget
Kivik i Albo härad.

Vi ²fi̲ng̲k kå̲rs en hå̲l si̲l̲ a̲w
den små̲ ²ſſ̲i̲vissasi̲l̲an tk då̲wrk.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Hei vill

i'n tej:

Fjæv'r

Om ægglens låte

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kivverlätt

fjzvorlät adj:

kinkig, grällig, som jämrar och klagar över minsta motig-het

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Rivverlätt

fjärvorlät, fjl. --- 1a/a adj.

löjligt omtälig, ängslig, "gnällig", som jämrer sig för bagatteller.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Res. sg.

tʃɛ̀ːksår

teːkar (fram)

x teixa

vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjol

fjøl m. -on (sic!)

vi-a fjøl-on

d. fjøl-a -a-na

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjol

tjȯl, -en, -a, -ana

för vrle- dr-
nte ha- stȧkeda
tjȯla. För ville
man inte ha
korta kjolar.
R. f. 86.

R. f. 86.

För kjortel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kjølgere
sb.

tjølajeren best. sg.

kjølens nederste del

K. fr 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fjärtal 1 s.

Fjärtal

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

17.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kjortel

fjørtel, ± -an, fjørtla,
fjørtlana

Jfr Kjol.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kjortellomma

sb.

tjörtlalöma f.

kjortelficka (baktill vid
pjolens mittparti).

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Nerrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klabb

klab n. sb.

besvär, besvärligt arbete; besvärligt o. brydsamt göra, som är svårt att komma tillrätta med.

ha ~ kláb, må ~ nód. Ha bryderi med något.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klabb

klabb. -ed

oa da. vorbeing

hɔ̱na hɔ̱ di' ed ? ɔ̱, dɛ́ e

skɔ̱́l a klá̱b á̱lt ihɔ̱́v.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klabbare

klabbare

"ensom har dålig inventarier"

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klabb

klab, n., -et, utan pl.,
kläperi, kludd, fuska, strunt.
De e klab alt de sniffaren
jor.
Ded e klab me mi i da.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klabbare

kläbark, m., -n, pl. =, -rna,
kläpare.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klabbsock

sb.

klábsók m.

kläpare, person utan ordning och reda

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klack

klake, m., 1 - kn, pl. 2 - a, - na,
klacke.

kläkana e vinja på stövlana.
2 2 1
Öja.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. klack

(sb.

klak, ~ar, ~a, ~ana

(skoklack o. d.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klak 2. klack

I utr. som:

Jänstorna var öpfrüsna
rént å kläk. – Det hade
bildats en isskorpa på förd-
jupningarna.

Kr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klak p. j ²a klaeke s.

klack

sl a po klak : dansa

han hørde har di spĕla

a slo po klak.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåka

klå²ka (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade, l.-ada - a, pl. - n l. - kan) kr.;
klacka.

stö¹wlana blyff klå²kade
i sö²mars. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klacka

vb.

klàkp, =

klacka skor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädd

klad, m., -er, pl. -a,
-na, litet parti, t. ex. af
fångar, spannmål, hö, bränn-
torf, ved o. d. Brukas ej
om våta varor.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klad

klädd
sb.

en ringa mängd av något,
en klick

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaff

klaff - en - a - ana

bordben som kan slås in

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kloff

klaf, m., ⅟₂ kr, pl.-or l.-a,
-na, klaff.

der va klåfor på åslorna
på kåratröjorna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåfetröja r. j -or klaffröja s.

kavaj med breda
och långa slag.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klak

klag
= sviktande. ynka.

Pär! äta din klage nygg!

yttrat av Anna Vasa i Vasatorp, Sövestads sn 1875
till sonen Per, då denne bar en mållesdek.
pär, äta din klage nygs!
Sövestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga

flå²wa (- ar, - a, - ad, - ad, blod
i n. sing. - a, pl. - n l. -whn)
inkr., flaga.

Ord e stor syz o flå²wa
fs fo¹s²ten. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga

klàga, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de klàga, när han kom i ży i storskólan.

De (föräldrarna) klagade (på läraren), när han (sonen) kom in i storskolan (stället över småskolan). D. f. 86.

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga
v.

klàga -ar -a -ad

ja hade ingen tid a klàga
öfver

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga

klåva -a-ad

klava ve gåren : gjordes då någon å
ett gods felak mot en annan, varvid den
felande blev kallad lik gåren och blev
straffat (mäste ibland läggja si yon
to stola å få pryl /

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga

klåga -a -ad

ja kan ja låw te a klåga.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klak

klag. – t adj.

av smidig konsistens (om fuktig materia, t. ex. lerdy, varav göres bränntorv).
N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klak

klag l. ¹⁄₂ or, m. och f.,
n. klagl, pl. ²⁄₂ ga och
efter for, för. ¹⁄₂ ga, komp.
²⁄₂ gare, ²⁄₂ gast, 1/2 smärt, tum,
sticksår. en klag bråda
stick, 1/2 om dag, dåligt
torsdag o. d., fixad med
två mycket vatten. Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klag

* klak
adj.

1. böjlig, smidig (om käpp).

2. av tunn och smidig konsistens (t. ex. om gröt).

en klág tjép en smidig käpp.

Nr 1933 Hedareskoga, Herrestads hd
R. y. 86.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klake

klåge :-en

tjäle ; den isskorpa som bytes upp
ur jorden på vårsidan.

Nr 3906 Högestads. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaun r.

klove, bindsel för en hjul.

x klaun s.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klamp

klàmpa pl. sb.

låderbitar som spikades
fast på träskorna un-
dersida för att öka slit-
styrkan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

sòma skar - rektra

klàmpa. Samtliga skar

H. klampa riktiga klampar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klampa

klàmpa, = vb.

spika fast laderbitar
på träskornas undersida
för att öka slitstyrkan.

klampa - träsko
"klampa" träskor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

klampa

klàmpa, = sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

spika fast laderbitar
under nötta träskor och
tofflor. / dv. klàmpa
sko. träska o. töfflor.
Man spikade fast läderbitar
under träskor och tofflor.
R. J. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× Klampa

so~fik~an~ vb.

jo~klàmpa ozok~
tóflorna. Så måste man
jin spika fast läderbitar
under tofflorna. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klang

klaŋ, m., -et, -en, utan pl.,
klang.

Hör i Biffen klaŋ i teférna!
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. klappa

klàppa, =, -ad

meka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. klappa

klàpa, =

I t.ex. klapa tór med händerna forma fuktig (upp-blöt) torvjord till stycken av lämplig storlek, som sedan få torka. R. fj. 86. / klapa chópa ds.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klappe-vraka

klàpebràga. -an

både varmet sytäckt halmtak

klappas.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klappjakt

klápjákt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klappjakt

klápjákt

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klapptorv

klàpatór

torvstycken som formats med händerna av uppblöt torvjord.

K. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klar

en klar en klåar

= en sup.

900- Sövestad. Hemmastadsk
Anna Thörn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klar

klär l. ¹- or, m. och f.,
n. klärt, pl. ²- ra och efter
för, för, ¹- ra, komp. ²- rare,
²- rast, klär.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. klar
sb.

klar

I förb.: en klår en sup
bränvin utan tillugg.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

klar, -t

2. klar
adj.

Kl 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nær ~ de ~ ǹte va ~ rakted ~
klárt, so ~ sa ~ de ~ vìsmed
ýd. Når det (tyget) ìnte
var ryktìgt klart (i färgen),
så säg det blackt ut:
R. f. 86. / de ~ va ~ den ~ klàrè

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. klar

vàrmen. Det var adj.

de klara glöderna

(i spisen).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaur, klaurt, klåura

2 klar a.

klar

M Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. N 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

klara

klàrfa, =, -ad vb.

Pres. sg. -ar

reda, gå i land med, refl. reda sig ekonomiskt o.d.; nyare ord från rikstalospråket.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) klara

26.

dén stòra skólan

kan han àldri klàra.

Den stora skulden kan han

aldrig gå i land med,

arbetala etc. M. J. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarinett

klanett, m. -en, pl. -er, -na,
klarinett.

Ö: ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hlarna, V.

Hlàrna

52.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarögd

klaryad l. -or, m. och f.,
n. -yad, pl. -yade l. -yada,
utan komp., klarögd.

ja tyfor ja blor liasom
lid mer klaryador, nor
ja tar mi ha pris.

2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klasögon,
glarjen, — len s.
glasögon,
hör e mina
glarjen?

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klas

klas, m., 1- en, 1) utan pl., kollekt., koka på åkern. 2) jinje o pls klas, 2) med pl. 2-a,-na, samma betydelse.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Lärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klasa

vb.

klàsa, =

slå sönder grödsel klumpar på åkern.

K. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klasa
v.

klàsa -a -ad

trolìgen = sönderdela klumpar el.
kokor av gödsel (klas pl. klàsa)

klasa jýsal.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klase

klàs/a; pl. ~a m.

en ~ hél klàsa en hel klase (bön) / stóra klàsa stora klasar /

Hfr x jord - o. x lerklase

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klase

klåsa, pl. -a sb.

gödselklump

en. klåsa, mögz en klump gödsel.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klassig
adj.

klåsad

klumpartad, klumpformig (om jord)

jåren e. klåsad. jorden är klumpformig.

Jfr × jord — o. × lerklase

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klassig

klàsad, n. = adj.

fuktig och uppblöt
(om jord)

jàrden e. klàsad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

klàsad n.

*klassig
adj.

om väglag: smörigist,
kletigt, sörigist (t. ex. om
våt leris jord)
här e so klàsad o
gå. Hä är o "klasigt"
au Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× klassig

blöd o. kläsad

mjuk och uppblöt av våta

(om åkerjord)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klatsch
sb.

klaf

klatsch med en piska

de slo kläf. De slog klatsch med piskan.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klatscha

vb.

klåʃa, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

klatscha med en pisksa;
ävs. fr. slå hästar med pis-
kan; prygla.

han, klåʃa ɔ́dʒan. Han
klatschade hästarna (gav dem
klatschar med pisksan)/
han, klåʃa, dom. Han gav dem
F. f 86. stryk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kle

kle. pr. kler

klia.

Ena pojkan kunde säga: Kådden kler.
han väntar kardejille.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klena

klẽnka, ~an, ~or f. sb.

klenåt

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klen;

klin, - t a.

hym e so klin so;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kliä

Kle

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -r

da, klér. Det kliar.
m. å. go. / da, klér
i, sårad. då
léks, da. Det
kliar i såret. Då léks det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klia

kle (kler, pl. kle, kleda,
klet, kled, m. och f., n.
klet, pl. kleda, kle, pl. – n)
1/ tr., med fingerspetsarne
sakta rifva, grugga. grisen
tyckor om o bli kled,
2/ intr. och impers., klia
de kler i hoed. – kler rygga
gro di paa? Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klia ok

kle ; kler, —, klēde ; klet.

klia

met hōjra ja de har klet

hēle dan.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klia

kle, -de

Pres. -r de. klér 2. kàgastàn. Det pliar i "kakstaden" (magen), dvs. man känner sig hungrig.

Pret. 86.

de. klér Det kliar.

Ifr subst. *klisel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klick

klæk

en klæk smör

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klick
sb.

klitz m.

liten smula av ngt, i ch
ngt klet i gt (smör, deg,
murbruk o. d.)

so tär en lin klitz
där. Så slår man en
plick (murbruk) d.t.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
H. Y. 88
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klick

klift, m., -en, pl. -a, -na, klick.

en klift smör.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klicka

kliffa (- ar, - a, - ad) intr.

klicka.

kåda, enl. bulan kliffad

sa kåddroppa alri bröd

lom mer. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Hässleholm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klin

klin l. ¹- or, m. ah s. , n.
klint, pl. klina och efter
for, för, ¹- na, komp. ²- nare,
²- nast, ¹/ spenslig. Ödzed
ha sa klina ben, ²/ tunn,
klen, svag, om stämma l.
ljud. Den stora klokan
e dar klinast ly i.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klina
v.

klìna , klìnta , klint

di' hade klint ǿvon

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klina
vb.

klìna

lerslå vågg

klìna lervéga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klina

klìna, klìnta, klint

smita, bestryka; spec. =

klina lervåggan.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kliùa

klìna, klìnte, klint

klena, smita, stryka på

ja vrd ènte va di klìnte me

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klina
v.

klìna

klìna i húled

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte [illegible]berg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klina
v.

klìna, klìnta, klint

di klìnta me lén nónten
omkrèy.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinejille

klinejille . -ed

gille efter byggandet av en ny länga
med klinta lerväggar.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1:26-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klinga
sb.

Se <u>sågklinga</u>

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinka s.

klänta r. j. -or

klinka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinka

klinkstolpe, s. -n, pl. -stolpar, -na,
klinka, på en dörr.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinka
s.

klèyfja -an

dönklinka.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinka

klinʒʃa f.

l. klinʒka

dör.klinka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Nerrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinkehål s.

klygg²tsehål n.; pl. –

nyckelhål

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klint

klint, m., 1–len, pl. 2 a, – na,
rödklåū: agrostemma vulgaris.
allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klint

klint, m., 1 kn, pl. 2 a,
– na, ink. köttig utväxt
på hästens kropp.

doktorn skar klinta av
fo öfhd både fo nosen
o öfr bugen. Oja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901 Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skint s.

Skint

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

33. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klint

klint kall. sb.

mojl. sammansättningsnamn
för blåklint o. rödklint

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippa
v.

klu²pa (¹- fos, pl. ²- fa,
²- fte, klupt, klupt, pl. ²- a,
klup, pl. ²- hos tr., klippa
klu²pa hår, nå²lar, bö²jsax, får.
ö²ja.

Österstad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slå²n.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrivpapper, 20.

Skrivpapper

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

34.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. klippa

klìpa, klìpte, klipt vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

T. ex. klippa får

dr. hìla, dòm, nätr. dr.
skola, klìpa, dòm. nom
säge ben snarä på dem (d: fåren),
när man skulle klippa dem.
K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. klippa

klìpa, klìpte vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ge en snärtsläng, platsha till med snärt-
reven.

han ı klìpte ó:fzen me snæ:rtarè:van. Han gav
hästarna en släng med snärt-
reven! D. y. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippa
v.

klìpa pres. klípor

Mójl. icke genuin form; jfr klùpa enl. P.L.

--- så ska ja bjùda kàfa på-n —
sín klípor ja dóbelt så mìed.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippa

v.

klìpa . klìpte , klipt .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippa

v.

klipa, klipte, klipt.

1901. Sövestad, Hemmet. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippa

vb.

klipa, klipte

t. ex. klippa får

K. g. 22.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klisel

sb.

klɨsal

klåda

en. råla klɨsal. En

obehaglig klåda.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klisel

klis¹el, m., -en, -ar, utan pl.,
klåda.

glu²tana ha bå¹d klis¹el
fo² fro¹fen; ha ska en
jo²ra ve dä²?

2. Oja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klisel
s.

klísel, -an

kläda

(fick man av att ligga på
fästefalslägan).

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klésel

klísel

klåda

en. röd klísel en otäck klåda.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klifad n.

× klistrig adj.

kladdigt, kletigt, smetigt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klister

klíster, n.

klíster fáns hær jw ènte

I: fördigt klister att köpa

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klister

klístor n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klister

klistor, n., -ed, utan pl.,
klister.

e dar mer klistor kostet
te vöven? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klister

klistor n. sg.

(t. ex. tapetklistor)

K. f.: 86.

Jfr rågmjöls- och vete-
mjölsklister

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klistra

klistra, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klistra

klìstra -a -ad

ja sata dàbelfunstonna : ja
feste dom ma sma lèsarùm
èya i a sa klìstra ja ùdan
oin .

14.0.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

L.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klistra
v.

klìstra -ar -a -ad.

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klistra

klistra (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade l. - ada, - a, pl. - n l. - ren) tr., klistra.

vinjetten mötte ja klistra me papér.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slöjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klistra

26.

klistra, =

(t. ex. tapeter)

N. f. 86.

dr. klistra, tapéter.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klistrad, n. = klistrig adj.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kliva

klya

Den som höjt vill klya fallen fortast ner.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöva

klŏja / 1 -or, pl. 2 -a, klof, pl. 2 -n, klöjed, klöjen, m. och f., n. -jed, pl. -jna, kly, pl. 2 -n) inh., kliſva. ak. 2 ära 1 drömla, en i ſin 2 klöjna öf i 2 blåtrèd!

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slöjr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiva, Sk

Skjöa,

18. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klo

klå, m., 1 kn, pl. klår,
1 na, kls.

Kaet klårna am fåded,
2 kla ska jä je di jo dom,
ska du se! Borrie.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tel, s.

Tel

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

18.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klo s.

klø f. ; klør

klo

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klo sb.

klo; pl. klør,

klørna

(t. ct. på tak)

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka

kläkka. -an

1. ringklocka. 2. urverk. 3. vadmals-
kjol med ilytt livstycke.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka

klòka -an

när vi fèga klòkan i gå'n ...

(kyrkklockan)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka
s.

klòka, -an

ett slags kjol

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka s.

kläka f. ; ²-or

klocka, ur.

kläkan hum står på býrån

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka

klôfta; gl. -or f.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka

klö²ka, f. -n, pl. -kor, -na,
t/ klocka, 2/ vadmalskjol
med isydd, framtill urringad,
ärmlöst livstycke.
Sdm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hässl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka, s.

klòka, -n, -kor, -korna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

108.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka
s.

klòka, -an

i bet. ur.

så vaé di klòkan for na.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. klocka

klòkka, =an, =or, =orna f.

fickur; väggklocka.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vr sad o. klokan fåm.

Vi steg upp klockan fem.

R. f. 86.

gamla klòkor

gamla (väg-) klockor. R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka
s.

klòkå. -å:n

uvenk; ringklocka, kyrkklocka

klòkå:n hæjnde dæ:n i Gelva
tjòrftjan.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka

klòka -an -or -orna

en sorts gammaldags kjol.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka
s.

klòkå -å'n
1) en 2) ringklocka

2) en liden klòkå.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. klocka

klo'ka f. -n.

ett slags klockliknande
vadmalskjol

R. f. 86.

jfr vadmalsklocka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockare, s.

klo̲kare, -n; =, -arna

klo̲karens, gen.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

106.110.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockare

klòkåra -an

kaina klòkåran

= klockarens hustru Kaina.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockare

best. f. pl. klòkåarna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. bd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klokare
s.

klòkare, -en

per klòkare;

per klòkares àna = Per

klockares dotter Anna.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockare

klò'kare m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockareställe

klòkaarestäla. -ad

klockargård. -boställe.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockarfar

klòkarefår m.

benämning på en äldre

klockare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockemakare

klòkemàgare. pl.=

umakare

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockfodral

klöckefotrål, n., -et, pl. =, -en, klockfodral.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klokkegjæda

klokkegjæda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockkjol

klòkatsjòl

klockformig kjòl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Blocklod

klòkelø, ˊ – ˊad

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klocklod

klòklɔ̀ n.

lod i väggklocka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockmakare

klo²kemågark, m., -n,
pl. =, -rna, urmakare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockmakare

klòkamågare

(= urmågare)

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klockmakare

Klokemågare m.

urmakare Hedeskoga, Herrestads hd

Nr 7533
Hugo Areskoug 1961.

e. han. klokemågare

Öst. ? Ät ni urmakare ack.
so. (sagt till en 18-årig yng-
ling, som sökte laga sin
klocka). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockslag

klo'kaslå'gad best. sg.

jfr * klockslå"tt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klockslått

klòkeslèt, ˋ – ˊ ed

klockslag

pɑ. klòkeslèted

på klockslaget, punktligt

M. ɡ. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klockslätt s.

kläkeslet n.; pl. —

klockslag

kömor du da po

kläkeslèted ?

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klockslått

klåkeslèt, n., -et, pl. =,
-en. klockslag.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klockeslått

kläckeslått, -ed

klockslag.

Bn ska vara där po kläckeslått ---

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klockslätt,

klòkaslàt, -ad s.

klockslag,

kùm vi ùnta på

klòkaslàtad × so ---

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klockslätt

klòkasläted best. sg.

I uttr. som: på klòkasläted på klockslaget, punktligt på sekunden.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockstall

klòkkestél n.

ställ för väggklocka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocktorn

klåkkelstörn, n. -- ed, pl. = -- er,
klockstorn, -- stapel.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klockvisa

klôkavïska, ˇ – ˊ en sb.

vrovisare

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klodda

vb.

klåda, =

klåpa, fumla, bära sig fumligt åt; göra saker o. ting utan reda och besked.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

*Klodda

vb.

Kl&da ~ bórt, =

slarva bort, genom obe-
tänksamhet göra sig av
med.

hâns han ~ gick ~ o ~
kl&da ~ bórt den ~ èna,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*klodda

Hans han gick och
slarvade bort den ena (klock-
kan). H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Närrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kloddare

Klå'dara m. sb.

klåpare, fumlig person

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Klodderöv

klòderòv m. sb.

kläpare, fumlig person

dv. e. en. rèkt. klòderòv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klòderöv m. sb.

× klodderöv

kläpare, fumlig person

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kloddig
adj.

klöddad; pl. ~ -a

oordentlig, slarvig

folk, var ja i färled

klöddeda. Folk var ju

förfärligt slarviga.

Ö 57.

Nr 1958 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok

klåg

ble klåg på = fatta, inse, begripa

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok

klɔg m. -a

Ofta i bet. naturläkare. Kvacksalvare.

ta ti den klɔ̀ga end. O.S.

klɔg även hos J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads
I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok

klɔ̄g

en klɔ́̄g = kvacksalvare

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok

klog m. klögä

spec. = läkekunnig

han sprant omkring te

åle klögä

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok

di va ènte rektat klòga. sa kalad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok

klog l. ¹- or, m. ah Ʒ.,
n. klogt, pl. ²- ga ah efter
for, för, ¹- ga, komp. ²- gare,
-² gast, klok. Brukas sär-
skildt i betydelsen: som besitter
henlig kunskap i fråga om
sjukdomar, förborgade ting o. d.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok

klog; pl. ~a

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klosa

pl. klåsor

klimpar i soppa.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klosa

pl. klȯsor

= klimpar i soppa.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klòsa ; pl. ~ or *klosa sb.

soppklimp

nær du skola ha
kalás, skola dær va
klòsor i sòjan, nær
du skola ha fœrskor
sòja. När man skulle ha
kalas, skulle det vara klimp i
soppan, när man skulle ha fösk
soppa. R. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klosemjölk

klåsemilk

tjock. sur mjölk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Klossbunke

sb.

Klostbägska pl.

2 högar av ashuggna grenar och ashugget ris.

M. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kloster

kloster, -ad

(om ett kloster i Ystad)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klosten.

kloster, n. ,- ed, pl. =,- en,
kloster.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hässleholm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kloster

kl.

klóstor n.

(avsåg förhållandena i det gamla Ystad).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klots

ob.

klós

stor klump av nyt,
t. ex. en stor vedklabb

en stór klos

m. fl. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klots

klos. 1 en

en stor klos

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klove,

klǫ̀w, -ar s.

klǫ̀wa, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klove

klǣ̄w², m.,- n, pl.- ⁻wa,
- na, klǣfve.

dær vǭ sa mǭŋa klǣ̄wa
o nǭla på dre¹tən, nor
di skū̄l² nǭ ti drǭ²are for
plǣ¹wən. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klubba

klòba

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

3.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kludd

klo̲d, m., ¹- en, pl. ²- a, - na, epitet på en tjock, tungt klädesplagg.

dine² fålen e en klo̲d tc vä²ja. ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kludda
pl.

klödda

= lumpor

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kludda

Le × klodda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kluddapós

klöddapós (neutr.

matta av lump.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kluddare

klöddare, m. -n, pl. =, -rna,
kläpare.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kluddig

klöddad l. -or, m. och f.,
n. -dd, pl. -dda och efter
for. för, klöddad o. s. v.,
komp. klöddadare, -dast,
t/ klumpig. en klöddad
drag. vojn. rest, 2/ paltig.
lappig. en fe gå bud-
klarved o klöddad. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärs?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klump

klomp, m., -en, pl. -a, -na, klumpar.

Alun.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klump

klomp; pl. ~a

Åv. om klumpar i gröt.

dær e klömpa i gryden. Det är klumpar i gröten. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klump

klomp. -en. -a. -ana

(t.ex. i ängmjölksgröt, som ej var riktigt rörd).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klumpig

klömped; pl. ˋ – a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klumpig

klomped l. -or, m. och f.,
n. -ped, pl. -peda och efter
for. för, 1-mped o. s. v. komp.
2-mpedare, 2-mpedast, klumpig.
Han ska ga o åsa jo dåsk
klompede 1 träskona.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunga

klonza[2], s. -n, pl. -zor, -na, klunga.

gårarna lo[2] i en klonza[2].

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hämn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunga
s!

klòga

da lǽ àle gànana i klòga

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunga
s.

klòŋa

en klòŋa kús

Nr 4312. St.K pinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klòza f.

klunga sb.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klùnga

klòŋa f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunga
s.

klòŋa. -án

di lá i én klòŋa i býan

(mål. gårdarna före 1869).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klungetobis

klɔ̀ŋetɔ̀bəs, m. -ən, pl. -a, -na, tobis af minsta slag, hvaraf flera sättas på hvarje fiskkrok som agn.

Äfv. klɔ̀ŋetɔ̀bəsən säta di ən fi̲ra, dɛ̀m ja hå̲r krɔ̀g tə bɛ̀da.

№ 300 Herrestads hd/sl. Köpinge.

Lärare.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunk

klɔŋk

= kalp. så mycket som en dyck rom
tages i munnen på en gång.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunk

klonzke, m., ¹- en, pl. ²- a,
- na, klunke.

Vi tok² nåna brå klonzka
au flas²kan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klunka

klå²zka (-ar, -a, -ad, -ad,
blod i n. sing. -a, pl. -n
t. -pan) intr., göra knäppningar
på fiolsträngar.

Bomma.

spå²lan nä, så²dan lä²nte o
klå²zkan lä²zor!

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klunkepolska

fölʼzkepʼälsa, s. -n, pl. -for, -na, gammal polskemelodi, hvari förekomma fiffsicaton på fiolen.

Ruʼsken kan kʼunna spʼela fölʼzkepʼälsan.

St. Hårrestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kluns

kluns, m., 1 kn, pl. 2 a,
- na, kluns.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kluns

kluns m. sb.

tjockt o. klumpist barn.

R. fl. 86.

Jfr Kötklluns

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kluns s.

kluns m. j ²/₂ a

luns

kjäck och fet person

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kluns n.

kluns s.

trasslig härva

här ska en fadäta
klänsed apropå z. (hur skall
man reda ut denna härva z.)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klunsa vb

klunsa ; -r, — ; — ; -d, -d.

trassla

de har klunsad ihop:

det har trasslats till.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klänsad

klänsig

adj.

klumpig, orig.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klut;

klud, -'ar s.

-'a, -na;

min kvèya har

àlri hàt klúd;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klut

klud -én =a =ana

äldre kvinnlig huvudbonad för gifta kvinnor; användes vid högtider och sedermera vid högtidliga tillfällen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klut

klud, -ar

huvuddukar, hyckla
(i den gamla härads-
dräkten).

N. J. 90. / Jfr huvud-
klut

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klut

klud, m., 1-kn, pl. 2-a,
-na, klut, ett slags trät
hålla som gifta kvinnor förr
brukade vid högtidliga till-
fällen.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klut

klud, -an m.

levinlig huvudbonad till
den gamla häradsdräkten.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd.

klutbinderska

klädabinnorna, f. -n,
pl. -for, -na, klutbinder-
ska, kvinna som förstod
konsten att montera den
till den gamla nationaldräk-
ten hörande kvinno-
hätten som
kallades klut.
Knipparna kunde ända upp till
tjugu klädar, utan de
särskild klädabinnorna i
Glamsing där både var klädabinnorna
och. Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klycka sb.

klyʒʒa f.

grenklyka

R. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klyft

klæwt, -en

en i ena ändan kluven träpinne (klyka), vil-
ken tjänade som dörrvred.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klyft

kl_oft pl. -or

tudelat käpp. klyka

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klyft
sb.

klæwt

en klǽwt

grenklyka

R. f. 86.

Jfr klycka

Nr 7533 Hedeskoga, Hierrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klyva

kl$\underline{\ddot{o}}$va } ; $\underline{\ }^{1}$ or, $\underline{\ }$; kl$\underline{\ddot{o}}$nde ; kl$\underline{\ddot{o}}$nd vb
eller kl$\underline{\ddot{o}}$na }

kl$\underline{\ddot{o}}$nt

klyva

han $\underline{e}$ kl$\underline{\ddot{o}}$ndor

de $\underline{e}$ re$\underline{t}$ kl$\underline{\ddot{o}}$nt (rätkluvet)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klå
v.

klå

piska. prygla

få ska klå di

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lla°, v.

Lla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

18. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klåssa

klåsa ; -r, — ; — ; -d, -d.

klia (transit.)

klåsa gräsen

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåda

kläe (kläer, pl. kläe, kläde, kleet, kled, m. och f., n. kleet, pl. kläda, kläe, pl. – n) fr., kläda.

2. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klāda
v.

klǣ. klǣde. klæt

vi klǣde-d sin

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädd

adj.

klæd

han ~ va ~ slårved

kléd. Han var trasist

klädd. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klåde

klåda n.

klådestyg

värken o. kläda

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kläde

klæda n.

(hemdbonad)

Mera genuint: tóckla, tǫckla.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåde

klǟ²h, n., – d, utan pl.,
klä²de. Ett slags fint hekylletyg.
i mi¹n o¹ppfyst vå¹ra hår i²nga
bö²nakå¹ra o hå²de klǟ²h te klår.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläder

tele, n., -n, pluralet, teläder

ja hade lideð me tle, nar

ja tfente. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kle (pl.) ; best.f. klen

kläder

kläder

du får ha di blå
klen på.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläder

klæ̀r, -na

ja fik jo bå̀de klæ̀r a
å̀nad aw hi̇̀ne

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläder

klæ̀r

tòra klæ̀r

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläder

klär, -na

klär även J. P.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädder,

klær, -na, s.

nu fjövor di

klänna färia;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåder

pl. klår, -na

far la si me klårna po. po sänjen.

(kl̲e : Broma)

Nr 3906 Söfvestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädes

M. klæs, -na

åla klæna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädern

klæ:r, -na

skæ:ddarn han va læ:d hå:lt;
han sydde klæ:r te folk.

Lnl. P.L. fanns omk. 1900 formen klæ,
som är östligare.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. kläder

Åkr: kle, -a pl. tant.

basta - kléna borsta

klåderna.

n. f. 90 / han - hade -

nya kle. Han hade

nya kläder.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II yngre: kläder

klær, -na pl. tant.

Äv. om tvätt kläder

n. f. 90. / ladza, klærna

/ 2, blöt lagga -

plaggen 2 blöt. /

dær, 2, mål 2,

kläna. Dek är mal i kläderna

Nr 7474. Ojaå Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Kläder

Nr 533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

klær Áreskoga

dɛ skola ga tsörtsan
först ma klærna, for
dɛ skola ble stårka.
man skulle först gå i kyr-
kan med (de nya) klä"derna,
för att de skulle bli starka.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. kläder

Jfr hederskläder

och kyrkokläde.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädespäls

klädespäls, m., -en, pl. -a, -na, klädespälsar, skinnkjol, nedtill beklädd med ett runtom löpande, omkr. 1 aln bred list af rödt kläde.

Brukar1 hålla2 klädespäls2, o klåta2 o fört2 o två2 åtföljas på si. Bromma. Härr.

№ 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädsel

klɛ̄sel¹, m., -n, utan pl.,
klädsel².

den gamle fruntumors-klɛ̄s-
len² de va¹ en dyrbar¹ klɛ̄sel.
bor de många² silvored¹. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klänn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klägg

klädsel l. -or, m. och f.
n. -dsel, pl. -dslen och efter
for, för, klädsel o.s.v.,
komp. -dslare, -dslast,
degig, om gjort bakadt
bröd. Ofta

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kläggig

klädzad, n. =, ≥ -a adj.

klistrig, seg och klistrig (t. ex. om bröd eller gröt).

bröd e. klädzad. Bröet är klistrigt (t. ex. om det inte hade fått jäsa ordentligt).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klām

s.

klæm

i utt. ha klǽm på = ha redo på, ha begrepp om.

de hade rúsken klǽm på, häml. att rapa ut tuerna i tundansen; (om en spelman)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klem

1. klåm
sb.

Jutl. r.: 2 ~ klåm i klåm-
ma, klämd mellan två
föremål.
han ~ kom ~ i ~ klåm.
Han blev klämd mellan
två föremål. D. J. 86.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klam

2. klåm
s6.

I sön. stå-på klåm
stå på glånt (om dörr)
dörren står på klåm.
Dörren står på glånt.

R. f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kländ

ej

kländ

nedstämd till lynnet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämma
s.

klèma -an

smal gång mellan huslängor

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämma

klämpa, klämde, klämt

Pres. sg. -or

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klåmma

Klèma, Klèmde, Klemt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämma

klämma / 1 mor, pl. 2 ma, 2- mde, klemt, klemd, m. och f., n. klemt, pl. klämda, klem, pl. 2 he/ fr., klämma.

2 1 1
Ingen kjöner har skövlen klämor, 2 dan som ha'n
sjö, ordspråk. Öja. klärr

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^ klåmsel

klåmsel, -en

en åkomma = tryck i mage (el. höst?), knip i magen.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klämsel

klämsel

magplåga

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klämsel

1
klämsel, m. -n, -ar, utan pl.,
känsla af beklämning,
tryck.
jfr 2a sön klämsel 2 öfre
hulbrädskan. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. klämta

klämta, =

klämta med kyrkklocka

nar. da. brända, dó

klämta. dr. När det

bram, Dr° klämtade man

med kyrkklockorna. R. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Aresköug. 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

klämta

de klämta nåta sedan
nor de brända. Man
klämtade inte utom när det
brann. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Klänning

Klänning

klänningorna
best. pl.

femte Kronor o en
klänning o så da, dära
hösttöcd, o dé spänt
mör. Femtio kronor och en
klänning och så den där ytter-
ullen och den tjocka mor K. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. klänning

---só for~

klänningorna ska~ sta~úd ---

därför, för att klänningarna skall

stå ut (d: har man det eller

det arrangemanget). K. f. 86.

en~ slöjad klänning en allt-

för vid och prosande klänning.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klänning

klänzy – en

han fick i klänzy liasom

fruentimmer

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) Å. klåning

klåning

Genus mask.

den nya klånegan

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klämning

Klèn̲ɛŋ, -ɑn,

nɑr jɑ̀ l̲ɛ̀stɛ i fjòrfjɑn,
sɑ vɒ̲vdɛ mɔ̀n tɛ en svɑ̀ntɔn
klèn̲ɛŋ tɛ mi.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kläning II

da vöude di' álti ta
klèneyor.
M.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klänning

klänning

= tröja, byxor och vast.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klänning

klänning, ⁻ – en

Genus tycks vackla mellan
mask. o. fem.; meddelaren
menade, att det oftast hade
N. f. 90. / den nya klänningen,
mojl. ⁻ackus nya.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåpp

klåpp. - en

en träkloss som var fäsnad med tvenne
länkar i hästarnas × hälleböjel.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klapp

Klap|p, -en

om den klåpp vid skrindans bakre sida, i vilken lasmeden medelst ett rep fastgöres

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kläpp

klap, -en

trä"- l. järnklåpp i bakre del i skorstensvicken reglar från lastmedens*) bakre ände fästes.

5.7.86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) Se d. o.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klättra

klätra, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

klätra ~ óp klätra

upp. M-ö. 80/ ja ~ klätra n ~

n. f. 80. / rask i rörel. Jag klätr -

K. g. 86 / rade i kanot. K.-g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Klökas

Deponens. vb.

Imperf.

klöktes

Pres. Klögs

göra anstalter att spy.

N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klo's
sb.

klǫs m.

ett slags järnharv med "gåsfötter".

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klôkas

pres. klôgs

, kallen på att kråka

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klös
s6.

Klø̲s, -en

ett slags fjäderhane

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klösa

vb.

klöspa, -te

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöv
sb.

klôv, -'en; pl. -a
(på kreatur)

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöv

klow, m., 1- hn, pl. 2- a, -na, klöf. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. klöver

klóvor, ´-n -n m.

sträja. klóvor hop-
rafsa slagen klöver i
strängar / klóvoren e.
mellan (mögen) klövern
är möglig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. klöver

klóóor

Kortspelsterm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klóven

klóvar

när di' stréjar klóvar ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klóven

klóvor, m., -en, utan pl.,
kläfver.

i gamla tidor va hör enkl
nun klóvor sad. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöver
s.

klöver -en

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöver

klóvor, l — en

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

straja ~ klóvor

lägga mejad, torr klöver

i stränger. / klóvorən

klöverfältet;

K. f. 86. / nar fårən va-

ude på klóvorən.

När fåren var ute på klöverfältet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverblad

klôvorblá n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klöven fem

Klöven fämm

1. Kortspelsterm.

2. utryck för fingrarna :(i bild på fälleknif): Du får ta me klöven femm.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverfrö

kloverfrø[1], n. ,– d, pl. obrukl.,
kløfuerfrø.

[2]Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåver.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klöfvehypa

klofvorhyppa[1], f. -n, pl. -por, -na, liten stacke hvari den skördade klöfvern upplägges på fältet före inbärgningen. Öja.[2]

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klöverhyppa

klöverhyppa f. sb.

klöverstack

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*klö"verhäs

klôvorhés

större klöverstack, i
regel strax utanför gårds
långorna.
M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klöverknekt

Klövorknáyt

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*klöverrås

klöverrås

klöverstreng, sträng av
hopråfsad klöver

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Klöversmylske

klövorsmülfa n.

klöveravfall (delar av blad och stjälkar samt frön).

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klö"versmölska

sb.

klö"versmülsa n.

smulformigt avfall av torr klö"ver (blad – och stjälk-rester etc.)

Rf. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverstack

klöverstäk[1], m., -ar, pl. -a, -na, klöfverstack[2].

[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klöverstrång

Klövorstrå

strång av kopråfoad slagen klöver.

Hf × klöverrås

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöversträng

sb.

klöversträ̊ng

hopräfsad sträng av (torr)

klöver

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverstycke

klöverstiftsa, ---ad

klöverfält

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klövertjog

Klövertjóg

Innehas av kung och dam i
klöver i bondtåva

M. f. 90.

(Senare leden är
upp-lån) 1.1-s.

2.
Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klö"vertölva

klòvortó'lva l. klǫvor-
tólva f.
bondtölva (ett slags kort-
spel). Jfr simpl. tölva

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klövertolva

sk.

Klövertólva

Vondtolva (en slags kort-

gräs)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klövervall

klòvorvál

(Nyare ord)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knabattas

vb.

knabåtas, =

brottas, slås

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knabbåtas

knabå¹tas (-as; -as; -ads pf. -as; imperat. -as, pl. -ans l. -tens) dep., slås, komma i handgemäng.

²Höga ha ältid lust tå o knabå¹tas. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knabba

knàbba, = vb.

bulta, knacka

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† knabba

knå²ba (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade och - ada, - a, pl. - n l. - bben) tr., intr. och impers., knacka, bulta, slå.

Hafor ska hn knå²ba öfzona ¹ältid. - De knå²ba jo öfzeved. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Glåsr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × Knabba

vb.

knàbba, =

slå, bulta; äv. gestryk

han, knàbar, dòm

dòktad. Han ger dem

duktigt med stryk.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × knabba

de knàba, vél vb.
ma-an-fzép. man slog
vål (på axen) med en käpp
(d: då man skulle få kärnor-
na ur spillan, som plockats
på det avmejade sädesfält-
tet). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knabba

knà̲ba -an -a -ad

knacka, bulta; slå något löst.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knåba ; -r , — ; — ; -d.

× knabba vb

hamra, klappa slå

de bårja knåba

a kumra

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knabba

knabba -a -ad

knacka, bulta, slå

stärken knabba me nåbben

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knabba

knåba -ar -a -ad

knacka

di har kånga knåbad

med åw.

14.6.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knack

knak

ett slags kortspel.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knack

knak (genus ?)

ett kortspel.

Jfr lyftknack.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knack

knake

ett slags kortspel

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knallhatt

knálhat. -en -a-ana

„antändning i gevär"

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knaekvurst s.

knåkfarst r. j – a

knackwurst

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knagge

knàgga; pl. -a, -ana sb. m.

pinne att hänga sedan på.

Jfr × selknagge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tknappas

knappas

tåvla, springa.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knaka

knàgga, =

= ar

de knàgar sé 2 vingana

när de flyger (om fåglar) x)

K/86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

x) d: fasaner)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knaka

knå²ga (– ar, – a, – ad) intr. och impers., knaka).

De knå²ga o små²ga i de sö²ra brö²nd. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knall
sb.

knal

åsknall

en brå knal. En
kraftig åsknall

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knalle
s.

knàla pl. -a

knöl, klump

stöna knàla, stöna fjöka · givor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knallig

knåled l. -or, m. och f.,
n. -led, pl. -leda och efter
for, för, -led o. s. v., komp.
-ledare, -ledast, knaggig
om frusen mark.

Vdjana blor led knåleda,
stras de frys. Bromma.

Slätt.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knalt

Knalt

"ont"

I utr.: ha - knált óm.

ad. Ha ont om det.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapp

knap, -an, -a, -ana

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapp

knapp, m., 1 kn, pl. 2 a,
– na, knapp.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hår 2

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapp

knapp

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

18. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappnål s.

knåpenål p. j–a

knappnål

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappnål

knàpnål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappnål

knàpenål -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapphål

knapphul, n., -ed, pl. =,
-en, knapphål.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapphålsting
sk.

knáphalstíng n.

knapphålsstyng

K. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappnål

knåpanål l. knåp-anål,
f. -n, pl. -a, -na, knapp-
nål.

2. Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappnål

knàpenål pl. -a.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

J. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Knappnål

knàpanål; pl. ˊ–ˊa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Genuint trd. × knàpanål.

sónt kona - ga - bórt,
bàra du - prìtsa ma -
an - knàpanål. Lódent
(= revorman) kunde ga bort.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Knappnål

bara man pricka
med en Knappnål. K. f. 86.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt

knafft

en kan knafft se enan fan dinne tjocke imen.

Nr 3906 Högsåra. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knaft

knappast

knappt
adv.

knappast

dä e en knäft lède. då
är man (= jag) knappast
ledig.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapt
adv.

knaft

di kan knáft nÿtja en lé nú.

J.P.

de kan jà nàstan knáft sí.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt

knapt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

34. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt

adv.

knaft

knappast

K. f. 81

Nr 7533. Herrestads hd

Hedeskoga

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt
adv.

knaft

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt
adv.

knaft

de vet ja knäft om dun
kan fa läw .

M.O-

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt
adv.

knaft

4132.

1950 St. Köpinge, Hemestads h.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt

knafft, adv., utan komp.,
knapppt.

Dær e lersmeffa, så en
kan knafft gå. Bromma.
Alm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt;

knapt adv.

nor bönorna har
so fint, so lm
knapt ton gou by.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt
adv.

knaft

knappast

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapra

knå²vra (-ar, -a, -ad, -ad,
bloū i n. sing., -a, pl. -a
l. -rkn) intr., knapra.
mu¹kn di knå²vra o²gk
sæ¹kn, sa kn ja²r kæ²lk
sa²wa for dom.

Broma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåm².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*knase
sb.

knàse m.
kake, "knöl"
I sms.ryket: en-rig

knàse en rik knase
(kake)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knase

Knàse m.

kaxe (ríjzor)

en rig kn̂àse en rik kaxe (torde mest förekomma i denna förbindelse)

K. f. 86.

/Jr en rijor knàse.
Bara hd.
J. J-s.

Nr. 753 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knatte

sb.

knàtte m.

1. småväxt man eller pojke

2. liten knàtte

en liten knatte.

Nr 7563 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knebel

knèvel, - ln s.

knèvla, - na,

klockklåpp,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knebel

knävel, -an

klåpp i kyrkklocka eller annan ringklocka

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knekt

knäyt

i kortspel

ruter ~ knäyt ruter

knekt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knekt.

knajt, -en s.

-a, -na;

hjälm har må knäjta

o fjätta.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knekt

knæjt, m., -ar, pl. -a, -na, knekt. Militär ah i kortspel, 2/ föraktfull benämning på en karl, i synnerhet en liderlig. - kŏnan hum e sa gålen te lŭa o dra me knæjta.

Bromma.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knekt

knekt; pl. ~a m.

soldat.

Jfr landsknekt samt

hjärter-, klöver-, ruter-

och spaderknekt

N. F. 86.

Nr. 1933 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knep

Knæv

kolik, magknip

har du knæv av

mågen? Ker du mag-

knip?

M. f. g.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kniv

* Knep.
s6.

Kolik, magknip.

Kniv av måven magknip.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hemestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kneprig

{kn'ève̲d n. adj.
{kn'è̲ve̲d

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jmfr. kn'è̲ve̲d mål
(= mått) tillvarataget mål
(vid t. ex. uppmätning
av mjöl).

× kneprig

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä. knäfsapoina knäckepinnar

y. knäkapsa pl.

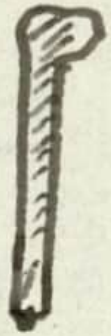

(del av vävstol)

Dess uppgift var att hålla

K. f. 86.) selen uppe

knäfsapsana skola, hola,

selvorna öpp. Se äv. n. hank.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knickepinne

knìtsepìna pl. sb.

pinnar som vàvstolen är
upphängd i.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandelspinne s.

2
knäcksäpren r. j -a

detalj i vävstol.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäv n.; pl. — knip s.

knäv i måven knip

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knip
el.

Se Knep

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knip
sb.

= magknip

Se Knep

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kneipen

knivven

adj. omen i kosten stål bondkvinna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knìved n.

*knìpig
adj.

Jmtr.: knìved mål målt tiltaget mål (t. ex. vid uppmätning av mjölk).

R. f. 86.

Hr *knepig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knippa

knippa f. sb.

t. ex. halmknippa

en knippa halm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Knippa

Knippa; pl. = or sb.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

en knipa bräna (hälm)
En knippa ved (halm)./
R. f. 86./ en knipa törsk.
En knippa torsk.

--- o. bär knìporna pa
ryggen ... och bar vedknipporna
(d: från skogen) på ryggen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

knippa

Fattigare människor sb.

plockade förr fallved i

Bjersjöholms skog.

K. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knävla n.

tranpyple s.

linfröhus

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knippla

knivla², n., -d, utan pl., kollektiv benämning på linets fröhus.

Ullm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knip tång

Knip tång

Kap.-pår. form.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

knirka

knirka

v6.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. tg. -or

knarra;

frambringa ett knarrande

l. knarrande ljud (t. ex.

om nya skor)

de. knirrar. so. det

knarrar så förfärligt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. *knirka

dören den knirkar

Dören knarrar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knirka

vb.

Pret. knirkte

Pres. knirkjer

knarra (t. ek. om skor).

Om skorna knarrade, ansåg man, att ägaren inte hade betalt dem.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knirka
v.

knirka pres. -or

(den gemina formen torde vara
x knirfja).

han pivor a han knirkor.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv

kniv , -ar , -a , -ana

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv

kniv pl. kniva

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv

kniv, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
knif.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kniv, 5.

kniv

1954: Kniv

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

18. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv

kniv pl. -a

en fläd, liasom en kniv

sadärade.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv

kn̲i̲v, ˈ-en, ˈ-a, ˈ-ana m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Ofr fältkniv och stubb-
kniv

R. f. 86
N. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knẽve, knẽved, knẽva levitog a.

nätt och jämt fyllande
måttet, smål.

de e knẽved mål (knappt fullt mått)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knivsblad

kni¹vsbla, n. ,- d, pl. =,- n,
knipblad.

kum ha bryddad kni¹vsblad
aw ²
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knivsblad

knívsblå, n., pl. =

tyna som et knívsblå.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knivsvets
sb.

Knivaspis m.

R. f 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knivsudd

Knivsudd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knog

knɑ̲

drɑ̲ knɔ́ : en drånglek (= fingerkrok)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knog

knȯ, m., ¹- kn, pl. =, -¹ nə, ell. för hand.

knȯ¹na e kȯ̆¹ra o kli̯¹va au arbe̯j. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knopp

knopp. -en. -ar. -arna

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knopp

knopp m. -ar

så nära di knöparna är

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knop r. ; ²⁄₋ or

knopp s.

knopp

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knopp
s.

knop m. knöpar.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knoppas l.-as,

²knåpas (- as, - as, - ads, imperat. - as, pl. - ans l. -pas) dep., om två hästar som varligt bita hvarandra på manken.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Låna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knoppas
dep.

knoppas knòpas

om hästen: stå och gnaga varandra
uti manken.

Ögonen knòpas.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lunds s.

knor

knorr

da såte de römpan i knor

(korna)

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knorr

sb.

Knor

hårknut

de. hade en. knór e.
nàken. De hade en hår-
knut i nacken (om kvinnor).
N. J.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knorr

sb.

Knor

en-knór

knorr på svansen (hos oxe)

D. sl. 86. / da. slo knór

da. skógo knorr á svansen.

Hr. virvel /

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knart s.

knart n. j² a

utväxt på träd

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Knos
sb.

Knos n.

2 säd försvarad till gröpe

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knòsa, = , knosa

krossa såd till gröpe

da. knūse

n. s. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knotrig

Knùdred; n. =

T. ex. om ved som är full
av Knölar och kvistar

dr x) e. Knùdred

x) bränd 'veden'

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knottrig

knùdrad n. adj:

kullrist, ojämnt (om en väg).

dær va so knùdrad. Där var så kullrigt.

K. L 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knubb

knɔb, -en

träknubb, stort trästycke

den ägta di knɔ́ben ópad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knubb
s.

knɔ̀b. knɔ̀ba pl.

Kort, oformligt trästycke; i tjocklek motsvarande trädets stam eller en tjock gren.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knubb

knob, m., -1 kn, pl. -2 a,
- na, knubb, grof, afhuggen
kådstam.

Öja.[2]

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knubbig

adj:

knöbed

knubbig till värten

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knubbsläde

knobaslä

grov arbetslåda med hel-
runda stöcklar som medar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hjortsbergs hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knöffa, =

knuffa
vb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knuffel

knöfel i -en

= "ett stycke bröd"

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+knuffla

knöfla -a -ad

knuffa.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knuffas

knàflás, pret. =,

knüffas.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knussla

knu²sla (- ar, - a, - ad, - ad, blau i n. sing., - a, pl. - n l. -len) inth., knussla.

bo nu rast o knu²sla bänte fo hn fä²ma! öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knusslig

knu²sled l. – or, m. och f.,
n. – led, pl. -leda och efter
for. för. ¹– led o. s. v., komp.
²– ledare, ²– ledast, knusslig.
"kå¹nhlsmå¹nhn e sa knu²sled
i da', sa ja. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knuta

knu²da, f.,- n. pl.- dor,
- na, ¹/knut. glim²en knu²te
o sla knu²da jo bra¹n!,
²/bula. si¹ffor en knu²da dor
ha blod jo vri¹sten au
trhskö¹ha, ³/knoutigt ved-
stycke. knu²dor je bra hi¹s,
nar di blo to²ra Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

sla²nn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Knuta

Knùda f. i pl. = or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1. knut på snöre

2. bulnad efter slag o. d.; svullnad.

3. knut i ved, klabb, jordkoka, knöl, knöliget i marken.

4. rotknöl. (se ex. å lapp II).

N. f. 80.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Knuta

ja hade en liden
knùda hår på bröstet.
Jag hade en liten knuta hår
på bröstet. K. f. 86. / Fjäggel
mustr. Knùda. En
Fö Fèknuta / Kolknäpp som ofta Kommer
vid Kyndelsmässotid. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. knuta

en - kona - äta 46.

sla - knäudorna 2 tu. Man
kunde inte slå sönder knokor-
na (på vägen). R. fj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knuta
s.

knùdå ≈ån

klump, knöl, knut

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I knuta

knùda f.

konut yrå mòre; år.

bula;

en ~ stór knùda e. ~

pànan. En stor bula

i pannan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Konsta.

fʒygjalmusa - knùda
en köldknäpp vid Kyndelsmässotid.

v. ha - ʔ̀ta hat -
fʒygjalmusa - knùda -
mùl.

n. f. 2

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knutig

knùded; n. =

knotig, full av knutar och

knölar (om vedträn).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knyck s.

knyck ¹an ˋa ¯ana

benknota, tänk. de ytligt belägna.

sédon en fon léye, sa fae en
ónt i nóven, a lidjon en fon
léye, sa fae en ónt i knyckana.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knyck

s.

knyftg. -en, -a, -ana

avsats, krota, utstående parti på kroppen, t.ex. höftena.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knyck;

knyfft, - ln s.

- a, - na;

led;

dar va varkn

gry hlo fjyd pu

knyftana;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyck, Lån

knyck

benknota, förf. a. utskju-

tande benknota

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knycka
v.

knykka

stjäla, snatta.

(Anm. Ni gemina uttalet torde vara knyffa)?

Gammalt i målet? Belägg saknas från flera länder i Sydskåne. J. J.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knycksig

knöjsad; pl. -a

knotig, knotig och magar
(om människor och djur)

de. va. so. knöjsada.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knyll

Spruf, n., -et, -ed, pl. =, -et, -en,
samlag. om människor.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knylla

tenŭla (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. - ada, - a, pl. - n l.
- len) tr., feminam subire.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryppeldyna

kripledýna, -an.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyppla

knippla -ar -a -ad.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knyppla

knùppla, =

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyppling

kniplin, n., -en, utan pl.,
1/ knyppling, 2/ knyppladt
arbete. kårana hade
kårtor me kniplin om kråven.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyppling

kniplig², m.,- -ar, utan pl., 1) knyppling, konsten att knyppla, 2) knypplad arbete.

Helklädden var där kniplig² o mönsterfri.

Öja

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyta

knyda

Imperativ: knyd!

knyda silvon. knyta solvon.

vävnadstenn.

Imperativ

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyta

knùyda, knøyd, knùydad vb.

--- en sèna, som har knùydad sv.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyda; -or, —; knøt; knuten, knutet
eller knygden, knygdet eller knygden, knygdet.

tenyta

di hade bosvæfor knudna am
tapestaven. løste di da ente op
vefonna udan slængde dam knygdna ud
po gauren, ----.
reven va knydna ve en stav

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyta
v.

knỳda, knøtt, knỳtt.

g. f. c:a 1880.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyta

knyda (1-dor, pl. 2-da,
knöd, pl. knyder, knyded,
knyden, m. och g., n. -ded,
pl. -dna, knyd, pl. 2-en) fr.,
knyta.

åla kvinnor hade torkled
knyded över hagan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyte
s.

knùda, n., pl.=

jùda di hada stòna knùda
på rýggen.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Knyta

Knýdda, knýtt, knýtdad

Pres. -or

Pret. part. knýtden.

N. f. 86. / Galéten va
knýtden. Galetten
var bruten. / en knýtt
övor hälva rätten, men

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. knyta

knôt över gjâlva 26.

râckan (d: när râckan var

fârdigväfd, knôt man för

kanttrâderna på varpen).

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knŷde v.

knyte sb.

mat-knyte, blåd-knyte o. d.

Tjänstefolk som gick i tjänst medförde ett knyte med sina tillhörigheter.

Ik. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyte

knyde. -ed

paket med ett kvastkvast som omslag
(Man kan inget papper)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyte

knyde², n. ,– d, pl. = ,– r,
knyte.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knyti

adj:

knut

knyti i väsken

knút i výsten

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knyt
dg.

knut; pl. ~a

liten, hopsjunken i vät-
ten.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dén hade ~ bled ~ knút.
Han hade blivit knyt. /
knùta ~ väkstan. Knyt-
ta i vàrten. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knårt

knårt; pl. -a m. sb.

kvist i trä

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knårt

knårt, -en; pl. -a, -ana sb. m.

kvist i träd(l)

K. f. 86. / genom där va-
en knårt genom så x)
det fanns en kvist i
träet

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) för grund av att ...

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knårthatare

sb.

knàrtahåtare m.

"kvisthatare" (skämts.

om snickare)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knårtad, n. = *knårtig adj.

full av knutar (om träd och trävirke)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kna²

kne, -d, = ¹/na

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knå
s.

knæ. n. /l.=

(ej knæ ss. östsvenskt)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knā

s.

knæ

(men östsvenskt: kne).

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knæ̃
sb.

knæ, -d; pl. =

K. f. 86.

i Bromma: knæ enl. P.-L.

Co. har denna form tidigare funnits i Hedeskoga J. J.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kna

knæ, n. 1 – d. pl. = 1 – r. 1
knår.

2
månara hade finböjsor
som no 1 nærom knæn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knå;

kne, -ed s.

-, -na;

kupm hade slået

knéed.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knå s.

kne, kned; kne, knen.

knå

de hade dom på knen

(på knäna)

M. Areskoug 1926.

Ferrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knäbom r. j. – a Knäbom s.

Knäbom i vär

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäck

knäff, m., 1–en, pl. 2–a,
– na, knäck. skada.

Den fick knäffen av den
sista lasten. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klär,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäck
sb.

knak

(knäck-karamell)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäcka v.

knetʃa ; -or, - ; knåte ; knat

knäcka

hon knåte en lus

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäcka

knäppa (-1 ff or, pl. -2 ff a, knäpte, knapt, knapt, pl. -2 a, knapt, pl. -2 n) tr. och ~~intr~~ impers., knäcka. de knäppor i lädorna. snipan e knapt pa öppad.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knäcka

knäcka, knäcka, knäckt
y. knäckta, knäckt
knäcka ~ nötter. N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knäffel

knäffel

= skuld och klabb

"

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knåled

knaléden best. sg.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knäled

Knalråden bet. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knäppa f. j:or

Knäppa s.

Kråbygel på vilken repet vid kn ☉ surras upp, då fångsten skall tagas in.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knåppa

s.

knåppa -an -or -orna

en undenkjörtel utan livstycke.

Högestar

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppa
s.

knäppa

en trähygel med trådlås om fårets hals,
då de stodo tjudrade. Somliga hade även
sådana knäppor på korna i kostallet.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppa
v.

knàpa, knàpte, knapt

ʃwìti', dɛ ha ja knápt for
for làŋa sín
(svarade en tom antogs vara 70 år)

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. knäppa

knèppa, =an f. sb.

ett slags kjol med liv

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. knäppa

knäppa, knäpte, 2b. knept

Pres. -or

knäppa och hl. desslags

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppe
s.

knèpa, u., pl. =

hon ligger en stor bög me
knèpa om en stor bibel med
spänne i Öja kyrka.
H. f. 1941.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knêpakàr m. ; —a

knäppskarl s.

den man som sköter knêpan vid fiske med ø.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knåvla, = × knåppla vb.

klåpa, fumla, göra ett arbete
oprakt isk t, gå bakvänt
till vaja under ett arbete

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knäppling

knävlinga pl. sb.

hoppstickningar av smuts i håret på kreatur.

Jfr × mötknäppling

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäskål

knæskålen best. sg. sb.

n. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Knäskål s.

kneskål s. j -a

Knäskål

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knaʔskål

knaskál, pl. —-l a

knẽskálana best. pl.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäskål

knæskål, -ål'an, -ål'a m.

M. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Aresköug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knåskål

kneskål, m., -kn, pl. -a, -na,
knåskål.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hävr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäskål

knæskål, -ˊan, -ˊa

den ène knæskålan.

Den ena knäskålen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) knårkål

Genus mesk.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lonävla v.

knävla ; -r, — ; — ; -d.

ställa till oreda

da skåla han ja änka knävlad
a bärjad.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knävlekodd

knävlekådd

skållord.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knåvlerör

knåvlerör

skållsot; jfr. knåvling.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† knåvling

knåvlingå

tokat göbel på husbjurens lår m.m.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knävla

knèvla, = vb.

Pres. -ar

klåpa, arbeta oprakt. sakt och fumligt.

dén han knèvlar o. rør. Den han klåpar och arbetar på måfå och utan reda. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Knävel

Knével n. sb.

kläperi, tryckande knåpande,
tungt utförd syssla, knåp-
göra som är svårt att bemästra.
han ~ har ~ at ~ fårlet
Knével. Han har ett besvär-
ligt knåpgöra (arbete el. syssl.
som han utför opraktiskt o.
tungt utan att lyckas klara av
svårigheterna) F.J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Knåvlerövr

Knåvler&v m. sb.

Kläpare, person som är
hafsig i sina sysselsätt-
ningar.

R. f 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*knävving

knèvlıja pl. sb.

hopgyttringar (klumpar) av
spillning i hårfallen på
hus djur, särskilt på nöt-
kreatur

da kan ja knèvlıja.
da va av kömègz. De
kunna få mutsklumpar. Det
var av kotspillning. R. j. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knävåring

sb.

knæ̃væ̃ːrɪŋ m.

byting, parvel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

en ~ liden ~ knæ̃væ̃ːrɪŋ

en liten parvel.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knöl

knöl, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
knöl, liten upphöjning på
en yta.
di blå halshöjna ps el par
knöla nöran i hårsta.
Stedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knös

knøs m. sb.

Torde förekomma blott i förbindelsen: en i rätt gor knøs. En sk "karc" e.d.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr knase

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko

ko. f., -n, pl. -or,
-na, -o. Allm.

Klänn.

Per Larsson 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lo 1 s.

Lo

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

15.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ko

ko, -en, d.; tjur, tjurna

ko och häst { y. kor, kornas
gl. kar, kärna

gl. tjurna är.

K. f. 86 / N. f. 80 } om hela kreaturs-
besättningen. /

tjurna bisar. Korna köpa för
bronsen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Du kan tå åla ko
dí bèdafanen o gé
tjórna. Du kan ta ål
den betblasten och ge
koorna. K. f. 86. / röda tjör
röda kor. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko

kø, køen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko, koen ; tjør, tjørna

leo s.

ko

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko

ko. -en

den koen som böljar kaum får, men
den som tiör får ente. ordsp.

Se mi får tannen, ska ja je i buttan, tiör
koen. ordsp.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko
s.

kø. f.

de e bétor a èyan kø
ha, an sida tìlia óp a
mòlka. (talesätt)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko

ko, -en, kor, korna

k.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kobbes
interj.

Kóbes

lockord till kalv

Kóbes, Kóbes, Kóbes!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kobbes

i'ntetj'.

kóbes

lockord till kalv

kóbes, kóbes, kóbes!

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Robenad
adj

Rôbénad; pl. -a

med benställning som
en ko (med avseende på kons
bakben), Robert
Bl. a. om hästar.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Robenad

Róbénad

Robent

Fr Robent

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Robent

Róbènt

Fr Robenad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Robindsel

Rábizsal n.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kobladda

kobladda kȯ̲blada̲

högu kospillning.

bu kan liasåvel önska en hanegån, som en kobladda, en får lia med.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kobladda

kåbläda f. nb.

kög av korspällning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Roblådda

Röbläda f. 16.

hög av Rospilning

R. f. 86.

Jfr × Roblaka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köblåga f. x Koblaka ob.

kög av Kospaildning

Jfr Kobladda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåblåga f. × koblaka sb.

häg av kopsillning

R. f. 86.

Jfr × kobladda

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kobås

Kóbås -en -a -ana

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kògla, = x kockla sb.

kackla (om hons)

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kockla

vb.

kògla, =

kackla

(om hönS)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Rockla

Skogla

ob.

Pres. -ar

Kackla (om höns)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+kodd

kod. -en

pengen hos hankönet.

yra pojkar kunde säga: kädden kler,
han väntar kardejille. Tångarna
kurtiserar då pigorna och följer dem hem.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kodd

kod, m., -ar, pl. -ar, -na, testikelfurog.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× koddalös

kåddalös

saknande ×kodd. scrotum.

När vi talar om buttor å spanna, så
talar Du om koddalösa manna.

(till den som sitter och gå följer med ett
samtalsämne)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kodd-sten

kåddasten

pung-sten.

skräddare, skräddare skynkjelben,
kåi i helvete hänjor din kåddasten.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kodsten

kå²dastèn, m., -ar, pl. -a, -na, testikel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ko-dum

kǫ́dǫm

dum och tafatt.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko-fan

kɔ́fan

en dɔ̀li kɔ́fan .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kóffort m.

koffert sb.

K. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koffert

kó/fort m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Köffjät

Köffjél

46.

spår i marken av

kreatursfötter

Ursprånad form av × köffjéd. 1–s.

Se ind fjät.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kofot

kōfōd, -en

bäckjäin.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaws, -en

× Kofs

ett slags lerskål (se fig.)

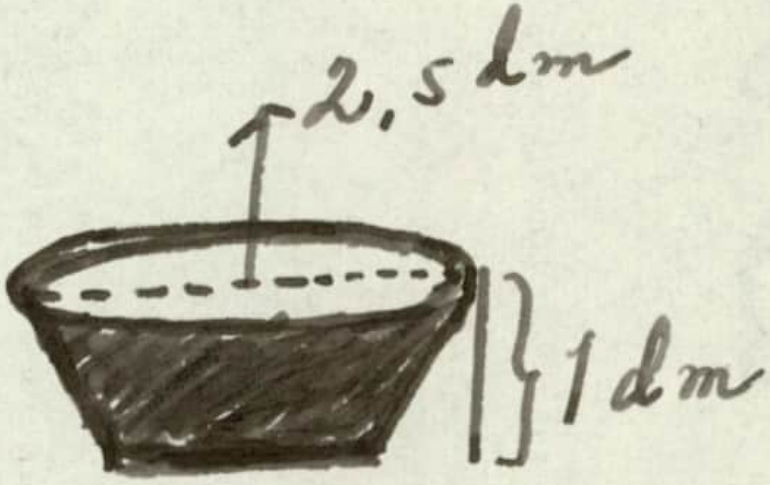

N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kogrimma

kógrima, -an

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kogrimma

kógrima . pl. -or .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rohud

Rôhûd

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kohud

Kohud

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kok

kog, n., 1 ed, 1/utan pl.
kock, tokning. kan du ente
kona i kog, Pelajadan?
2/ med pl. = , 1 hn, så mycket
af matvaror, t. ex. potatis, ärter,
som kokas på samma gång.
Vi fick tre eller fyra kog ärter
te Mårtens. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kȯ²ga (t. gor, pl. ²-ga, kȯ²kte,
kokt, kȯg, pl. ²- en) intr.,
koka.

kan du änte kȯ²ma te
kȯ²ga, din jädnan! (sagt
om kaffekitteln). Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

lärare.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka
v.

kò̲ga

kò̲ga no̲na pantó̲flor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kȯ̲ga

vi kȯ̲ra gȧ̲d ɛ́y, so kan ja̲
kȯ̲ga kȧ̲fa

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka;

kö̲ga, -ar, kö̲gte,

kö̲gt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* koka

koga -ar-a -ad

koka. sätta nåsan i vädret.

Han kogar som han hade skau å sålja

(syftand på en ligfärdsgalen människa)

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kɔ̀ga . kɔ̀gte . kɔ̀gt

a'l mɔ̀d kɔ̀gte di dɛ́n

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kòga

koka
vb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Pres. – or / nú begynar.
ad. o. bòvlar
n. f. 79. / 2. ad, x/ 50 nú
Kógor. ad.
Sövestad
x/ bubblar i det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka
v.

kȯ̀ga , kȯ́gor

kȯga pantȯ́flor

kȯga lid mȧ́d
hum kȯgor ȧ́gg

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka II

hum kogon kåfa te-an

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kȯ̲²ga / ¹- gor., pl. ²- ga,
kȯ̲²kte, kȯ̲kt, kȯ̲kt, pl. ²- a,
kȯ̲g, pl. ²- kn/ tr., koka.
vi sku kȯ̲²ga melgrȯ̲¹d tr
kwe̲l. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↓ koka

kṣ²ga (- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - n l. -ghn) inkr., koka.
ja ly¹ftor nu kan dor vara
kṣ²gad nöke fs dĕ mö¹dzhd.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka
v.

kɔ̀ga, kɔ̀kte, kɔkt

vi kɔ̀kte ma skɔ́len pɔ́ ....

vi kɔ̀kte i en stɔ́r gry̌da.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. koka

kòga, kòkte

Pres. kógor kokt prot. part.

m. f. 80; k. f. 86

so. kokte. vr. kàfe. Ja° kokade vi kaffe. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Koka

han ˇ sad ˇ óp varènda
sóndamårran o ˇ kokte ˇ
kàffe. Han steg upp varenda
sondagsmorgon och kokade
kaffe. K. f. 86. / du ˇ kokte ˇ
sòpa på ˇ spåd. man kokade
soppa på spadek. K. f. 86. / du ˇ
kokte ˇ sillesmåd (stuvad). K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kokas s.

kôkas r. j — a

eller kollektivt kôkas

Kospillning

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokhet

kógh'it n.

kokande het

so' slo' du' kógh'it vän

po' mål'tad. Så' slog

man kokhet vatten på'

mat'en. R. f. Sk.

Nr 1953. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rökrubba

Rökrölja f. ; pl. -r -or

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koks

koks, -en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koks

koks. 1 an

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koks

Koks sb.

brèna, kúl o. kóks.

Ved, kol och koks.

K. f. S.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kul, -en

femti öre for en pose kul

Hven kol hos samme medd.

g. f. ç-a 1870

kul Mathilda

f. 78. Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kul, n., ⁻ et, pl. =, ⁻ en,
kol, eldkol, sten- el. träkols-
stycke.

Alem.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kul, m., -ar, -en, -an pl.;
kol. stenkol.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sol, S.

Sul, Súlad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

20.25.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kol. -en

medd. f. på 1880-talet.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Rol

kul

stenkol

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kol

kul

I fö:b. kúl svárt

kolsvart

n. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Kol.

Å. kul, -en (sic!) x)
stenkol

kulen va i dyr. Stenkolen
voro dyra.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

x) Fattas som sg.
Ifr exemplet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol
s.

kul, -an

hàula lrta ma kúl ...

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kul l. kul

stenkol

K. f. 81

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Kol

kul ; l. kul, kul
l. kul (sic!) x)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vi har kul i blan
kåkslen. Vi har sten-
kol bland koxen. / så här
vi me.
K. f. 86. / kul. Så el-
dade vi med
stenkol.

x) M. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. kol

kúl svårt kolsort

K. f. 86.

de ~ komor ~ ma ~ kúl. De kommer med stenkol. K. f. 86./

bränna, kúl o. kóks. Ved, kol och koks. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kolada

kå'la, -n.

kostall

" de e ènte rént nérlåt."

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolada s.

kål-au r.; kål-ar

ladugård

M. Areskoug 1926.

№ 303.

St. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kolada

kólån bf. sg. sb.

ladugården (vid större gårdar).

Numera kóstál, jfr manese

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kolada

kóla. -n

kostall (= månesed)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kolada

kålår best. sg.

ladugård (vid större gårdar).

Jfr kostall o. ×manese.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kolada

Kólån best. sg.

ladugården, kostallet.
På större gårder. Numera föråldrat. Jfr lada, *mannek och kostall.

nära, i, Kólån
n. f. 80 / nere i ladugården.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rolada

Rólå

ladugård, kostall
(denna benämning förekom
mest vid större gårdar, förr a.
herrgårder; "mest ve-
gårana"). R. 6. 28.
Yt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kùlas (pres.)

förkolna

*Kolas
ob.

de ~ ligger ~ o~ Kùlas.
Det ligger och förkolnar.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Rolas
vb.

Rùlas , =

för kolna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolera
s.

kolé'ra, -an

(grasserade på 1830-talet och 1850-talet)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolhandel

kålahànel, m., -ln, utan pl., stenkolshandel.

Åndorsen // han hå både kålahànel o spånlmoals-hànel. Sl. Köpinge.

// Obs. Namn på en handlare; förnamnet uteslutes, och efternamnet uttales i så fall med d-

1-s. Klänr.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolhandlare

kòlˌa hånlare. -a:n. pl. =, ana

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåla r. kolla s.

(kåstjukdom)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kollen

kål-or, m., -n, -n, utan pl.,
koller. En hästsjukdom.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koller

kólorean best. vg. sb.

(en hästsjukdom)

N. f. 80.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kollig

skälred l. -or, m. och f.,
n. -red, pl. -reda, utan
komp., kollig, behäftad
med sjukdomen koller,
om hästar.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kolonï

Kolonï

Hört i bebyd. 'annex till skyddshem'?

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kolos

Kùlaàs

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Trolos

Kulaås, -an

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rolt

Rolt, -en
(småbarnsrolt)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koltrast

kåltrásta pl.

Nyare ord från repr.
med anpassning efter målets
accentsystem.

K. f. 86.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kolätte
sb.

Kólä̆ta

efterbörd hos ko

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komediantare

Komzgántare m.; sb. pl. =

marknadsgycklare

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komediantare s.

komediantare m. i pl. —

akrobat

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Romentablomma

Romänta blómor pl.

Kamomill (en blomma)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Komihåg

komihé n. el.

minne, förmåga att minnas

han - har - gått komihé.

Han har gott minne.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Komihåg

sb.

Komihåg n.

minne, förmåga att minnas.

K. f. 86. / bra komihåg

gott minne.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komjölk

kömilk[1], m., -- kr, nian pl.,
komjölk[4].

öja[2].

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma I
v.

koma. Ipa. kom. pf. =.
kòmad, pp. kòman
ja e komen ijinom lòg flera
gàga, bilànes

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma:

hade di kommed ej om
hület-dar?

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komma
v.

kòma. -or.

pret. kom, pl. kòma, sup.
komad

di koma fjòrarnes

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma II

vi

dœr hade ~~di~~ vi nœ ànte

kœmad i'fœ en nat ---

fóst te blàntàp kœm vi ---

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd

l. ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komma

hòma

hómor, pris.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

IV. 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma :

di va kàmna ifta gåsnåva

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma
v.

kò̀ma. kom. kò̀med

di så han hade kò̀med
hé̀n òpa ifra bå̀ga fö̀ a
né̀n i dìna bé̀ffan
(om bäcka hästen).

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma II

dær e komed én præst
èna òpe i'fra smélan

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

komma

kòma, kom, kòmad

Nr 7535 Hedeskoga, Nerrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Pres. sg. 1 or / Imper. kom;
imper. pl. kòmen
l. kómor; numera
trol. nästan helt ur bruk;
se ex. lapp X.

kom, ád / kom ut /
so. komor, dr.
n. f. -80. / áltid, hid o. sér.
sl. om. Ji kommer

II. Komma

de alltid hit och "ser sig
om" (håller på)//
dí fólken e kómna
fra östorlén. De männi-
skorna hänstamma från Öster-
lén. K. f. 86. //kóm nú, kárna,
ska du fa en örfil!
Kom nu, Kerna, så skall du
få en "örfil" (slag kaka). K. f.
86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. Komma

èna ˌ sin dán

kom ˌ tí. Ånda sedan

den kom till (upptom).

N. f. 86. / koma ˌ fór råka

ut för / den ˌ va ˌ inte gót

o ˌ koma ˌ fór en ˌ gèse

(ɔ ˌ gèse). Det var inte

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

komma

roligt (angenämt) att
åka ut för en gång. R. f. 86/
den var nor nte blåd
kom ud. Det var (fallet),
när blodet inte kom ut.
(se u. <u>bogsticka</u>). R. f. 86/
han kom o bed mig
nedan. Han kom och bet mig
i näsan. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

komma

n. hada ~ nte komad ~ när
di tråd. Vi hade inte kom-
mit i närheten av det trådat
(): om inte det o. det varit).
N. f. 80. / kom ~ ig om! Stig
in om dörren! R. f. 86. /
där ~ va ~ en prag, (som) hada ~
komad ~ te ~ fortréd. Det
var en pojke, som hade kom-
mit till skada. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

Komma

ob.

stat. åtta dær

åda, sedan kóm ág!

Ytt° inte där ute, utan

kom in! R. f. 86. / kan

kom i sprängens nér

ma. én tjälby. Han kom

springande ner (från vinden)

med en kanna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

Komma

brö o. frt kom. 26.

v. öd. ~~Brod~~ och (i s.k.) flott
kom vi*) åt (låstes ej in i skaf-
feriet)
K. f. 86.

han va. kömen afro-
hårsta. Han hårstam made
från St. Herrestad.

*) D: tjänstefolket på en bond-
gård.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. Komma

26.

han ~ fägnda, vem

de ~ vå, ägan ja ~ kom ~

fråm. Han skönjde, vem

det var, innen jag kom (= ham)

fram. R. f. 86. de ~ kom ~

te ~ o ~ tå dår. Det råkade

träffa dår (om ett slag).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

Komma

v6.

nú bler de val nytánnzz, so nú komor de val rájn. Nu blir det väl nytändning, så nu kommer det väl regn. R. f. 86.

de kom flèra hól pa nátten. Det kom flera håll på natten. Skaj

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

Komma

pàga du kom ja 26.
úd o vara hìre. Pojkar
de kom jin (ut i tjänst) för
aü vara valkjon. K. f. 96.
kòmen nú l. kómor nu!
Kom nu! (till flera). K. f. 96,
angivande en äldre generations
språkbruk. / kom du ma gàmel-
dasnàk, so hada du jènast

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

Komma

vb.

förvída ~ på ~ dom.
Talade de dialekt, så blev man
genast nyfiken på dem. N. J. 80.

én kan ~ koma ~ ti ~ o ~
sí ~ ad. Någon (av de när-
varande) kan (av en händelse)
råka säga det (ordet: fråga).
R. J. 86. / pantóflorna börjar ~
o ~ kómor. Potatisen börjar att
komma upp. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

komma

dina här han 26.
kom tr. o blé här.
Denne råkade stänna kvar
här. N. f. 80. / de va
komna när tr. sandskogen.
De hade kommit ner till
Sandskogen. R. f. 87. / 80.
komor där jo löv. Så
blir det ju löv (d: på träden).
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

Komma

26.

ja ~ kom ~ o ~

tsyzfza ~ på ~ ad ~ hän-

kvällen. Jag kom att (råka-

de) att tänka på det härom-

kvällen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

kòma, pres. kó'mor, pl.=
pret. kom, pl.=, sup. kòmad
nor di kó'mor om né'torna
---

de va en rå' så läj nar di
kó'm me bè'dor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma II

koma i fotnéd

= komma till skada.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

kɔ̀ma, kɔm, kɔ̀mad

kɔ̀ma ta = råka

di kɔm ta a sɛta rʏ́ggan
ópod (d: ryggen intill väggen)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma vb

kå:ma ; -or, - ; kåm, kå:me, konj. kå:me ;

kå:men, kå:med.

å:la, nu kå:mor du ens ! komma

komen ! (kommen !)

sa kå:me de a sjå:ng sjø:rnevisan.

skå:le en ga a tsjø:ba ø:l bussmå:rakrå:gen

ält:d, da kå:me en ä:nta länge.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

pret. pl. di kɔ̀ma

di kɔ̀ma ma tɔ̀ma hɛ́nɔn

1950 4192 St. Köpinge, Herest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma
v.

kòma, kóman, kom,
kòmed

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kòmja, kom, kòmed vb. komma

Pres. -or

en kom ˌnäˌtä nær ~ dòm.
man kunde inte komma nä-
ra dom (: rådgivare).
N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

kŏm²a (1_mor, pl. ²_ma,
kom, pl. ²_a, ²_med, ²_men
m. och f., n. ²_med, pl. ²_ma, imp.
kom, pl. ²_en! fr. och intr.,
komma.
han ha kŏm²ed en tŏs i bortré.
ja kom te o fåla. Öja.

Alm

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Här

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komma

kòmfa, kom, kòmad

Pres. sg. -er

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pret. part. kòmen.

e - han - àle nàjan kòmen? Har han alle redan kommit? N. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Komma

koma - ut

komma ut på åkern med
hästarna för att sätta i gång
med arbetet där.

ut far - du - bösla hästa-
na o. koma - ut. Nu får
du betsla hästarna och
ge dig ut på åkern.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma i håg

kåma i hü

jå kåmon åtta ihü ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma i håg II

kànga àna komon ihù ed

han hida

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma i håg

koma i hå

Nr 3340 Bjeresjö. Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma ihåj

koma ihé

de komor ja ènte ihé

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma i håg

koma i hä

böjn. s. komma

ja komar nägä ärta i hä ed

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma i häj

koma i hé

de kan jà ènte koma i hé

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma i håg

komma i hue,

pres. komor i hue

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma in

koma ej, kom, komed

... nær dær va nan som kom ej ...

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma med

koma me
följa med. få plats
han sten folk langs me vejan
a gålon: fan änta ja koma
me
I: på omnibussen

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma på

komma på

i(träffa (oväntat el. överraskande)

Si kom på mi. liksom julaftan

~~kom~~ kom på tyggjaren =

överraskande.

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komma sig upp

koma si ó̲p

tjåna sig upp.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kommer i antare

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads l

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommendera.

kɔmdɛ́ra , -a. -ad,

pp. -ad. pt. -ada.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommendera

kɔmdɛ́ra -a -ad. pp.

-ad. pt. -ada

di va kɔmdɛ́rada tr ad.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommendera

komdéra -a -ad

1955. Bakringe. Hemert. Hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommenderad

kaine dẹ́na -ar -a -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommenserad

komángenäd -ed

komángenäded lángien.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommun

kommún -an -ar -orna

(lånat).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommunalgubbe

kommunálgùbe, -en -a - ana

„kommunalpamp"

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommunalrum

kɑmɛnɑ́lrɑ̀m , n.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommunal-rum

b.f. kommunalrådsmöte

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kommunstall

Kommunstål, -en

sockenstall, kyrkstall

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kompani

Kómpani

sb.

som andra led i namn på affärsföretag o. d.

där står i tidningen, ad

Rosengrén o. kómpani...

Det står i tidningen, att

Rosengren och kompani...

N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kompass sb.

kompás, -án

... nær de täfla kompásen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kømök

Kómǫ́dz n. sb.

Kospillning, Kogǫ̀dsel

dɛ kan ja knèvliga,

da va aw kómǫ́dz.

De (kreaturen) kunna få

klumper av spillning (i hö-

fällen), det var av kogǫ̀dsel.

K. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kona

sb.

Kòna f.

obehaglig kvinna.

(trollkona),

Jfr *katlarskona | *sladderkona o. *ronefan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona

kona², f. -n, pl. -nor, -na, kona.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kona

kòna f. sb.

obehaglig kvinna

da . var en . rále kòna,
dén. Det var en otäck
kvinna, hon. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ konefan

kònefán

skällsord, ung. = käring-dj....

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Rönefan
sb.

Rönefån

satkäring

de e en räl

Rönefån. Det är en

otäck satkäring.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konfirmera

konformēra -a -ad

komponera.

konformēra en vals.

Gjuits s Hemestad enl. H. Malm.

100. Hemest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kongress

Kongrés

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konjak

konjak, m., -ko, -kon, pl., konjak.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konkurs

kaxkórs l. kaxkórs.

spela - kaxkórs spela konkurs.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konkurs;

kaŋkóːs, – -ən s.

de jéft ti kaŋkóːs;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konkurs

kɔŋkɔ́ns, -ən

spɛ̀la kɔŋkɔ́ns

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstig

kònsti

ja tyttjor de va en kònsti òrrey

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kondig

kònsti n. kònstad

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rönstig

Rönste

han e rönste den
da e då. Han är be-
synnerlig den dag i dag (s: allt-
jämt).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstig, a.

kònsti, kònsti, kònstat,
kònstia
kònstiare, -tiast

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.
II2. II4.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kordig

kònsti; n. kònstad

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konstig

kònsth ; ¹⁄₂ ad ; ¹⁄₂ a

K. f. 86. / dan e. kònstia
är egéntlien.
Det är egentligen
konstiga ord.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konsul

kónsel. 'en ell'en kónsel,
-en

kónselen han kom'in fj'ärans

om konsul Lundgren

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konsul II

a, de e liasom di sjon
hen e spödga på kónselens
rúm; kónselen gar ijén

M. O.

(om Konsul Lundgren)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konsul

kånsel, m., -a, pl. -sla, -na, konsul.

vi e inkårda te kånsel kærshns. 2. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

konsulinna

konselina, -an

en konsuls hustru (om k:an
Lundgren å St. Herrestad)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†konta

kònta

= tr̲ǻvekònta ; enleksak som var
i stil ringen på ett sinnrikt sätt. Till
tidsfördriv sökte man ulltaga ringarna.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kontrakt
s.

Kontrákt (genus?)

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konung.

kos̲, -an m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hon, har, sedad, va, sàn, òm kózen. Hon har satt vid sidan av konungen (d: under en middag). R. fr. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopp

kopp -en -a -ana

en kopp mjölk

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopp

kop, m., -n, pl. -a, -na,
kopp. kaffe- l. tekopp.
kopana e flåta, men
snipan hum e hel.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hälsingl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopra
s.

kòpa ,-an

ett instrument som suger blod.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

kòpad

adj.

kòpad; pb. ˊ – a

som fått en åder öppnad
(med koppjärn).

du. pret. o. supin. kòpalde.
De lät ta håll på en
åder. K. f. 86. / han. supin.
sou. fått åderlån, o. han
supin. kòpad. Han blev

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Koppad
utj.

så ofta åderlåten, och han
blev koppad. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppar

kåvor l. kåvor, n. -, -ed, utan pl., koppar.

kåvored e dyrt, men så vårar ed lägor än ändra kår. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* koppar båling
sb.

kovorbúlinga pl.

koppars lantar

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparkittel

Koorsfél, m., -en, pl. -a, -na, kopparkittel.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hään.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppar-peng

kovorpäz, m., -hn, pl. -a, -na, kopparpänning, -mynt.

Alm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hahr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppanslagare

kovorslåvark, m., -n, pl. =, -rna, koppanslagare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd Slåen.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppar-slagare II

kopparslåvark, m.,- n, pl. =,-rna,
kopparslagare.
2. Öja

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kopatår

Kópåta pl. sb.

Geum rivale (humleblomster)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopp

kopp, ~en, ~a, ~ana m.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Koppar

Kóvor l. Kóvor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dv. i betyd. 'kopparmynt', 'kopparslantar'.

dh. e. inte nedan kóvor. Det är bara kopparslantar (: jag har). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Koppar

Ja har nåtsedan
kóvor i börsen. Jag
har bara koppars lan-
tar i börsen. R. J. 86.
Den gå kåfetsèla ósa
av kóvor. Kaffekitlar
är ju också av koppar.
R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koppar kar

sb.

kovorkår pl.

koppar kårl

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koppartjäl

{kóvortjél m.
{kóvortjélen best. sg.

ja har en kóvor-
tjél på låvtad. Jag
har en koppartjäl på
vinden. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåvorkrök m.; –a s. koppartrole

koppartrolle

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopparlock

Rovorlóg n.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Nerrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koppars-lagare

Kòpars-lågare m.; pl. =

N. f. 80

N. M. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Repr. påverkad form.
han. förestalda, t. ex. han
va. kòpars-lågare. Han ville
gälla för att vara kopparslagare. N. f.

Kopparspann

kovorspán m.

link av koppar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopparöre

kóvorǫ̀re n.

de hade inte ett kóvorǫ̀re o-fǫ̀va för.
De hade inte ett kopparöre att köpa för. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ropatur

sb.

Kåpåta pl.

Gèum rivale

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppar s.

kåvor n.

koppar

kåpar ella kåvor dr

ska va et. (detsamma)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppärkar

kovorkår pl.

koppärkärl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopparlock

Kovorlóg n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koppärrig
adj.

kopårad
med år efter kopporna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Kopåk

Kópåg m. sb.

drång pojke, som sköter kreaturen (nyss konfirmerad)

Se vidare u.

N. f. 80. / dräng.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kor

kor, n., 1 ld, pl. =, 1 hn, kor.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kor
S.

kör. -ad

mest i best. f.

(del av kyrkan)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kong

kon m. -a

da møte di gåu ma
doras kòra kàla mil
(för att gå i handels ord)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kong II

de e ènte fårlat, tré
kånon kónen for bøggebréne.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kong

kon m. -a

älava, tól kona tón.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Leong s.

kar m. i ²a

kong

han hörde ¹älta på

bjälken far.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skorg;

skor, -ar s.

-a, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korg sb.

Kor m., Kórən

n. f. 79.

Jfr ene -, x pantoffle -

o. x vikratorg

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korg

kòra pl.

--- o - flata, kòra, å

att flåta korgar av

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aréskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korg

kor, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, korg.

Bromma.

Samma form med lång vok.
Upptagen 1954. J-s.

№ 300 Herrestads hd. Skärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kong
s.

kor

så hade hum en kór på
ärmen

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Korg
sb.

Kor, -'en, -'a, -'ana m.
Någon enstaka gång kor

de ánra Kòrana va-
for - små, for - de
R. f. 86. / tyste - jo - óp.
De andra korgarna
voro för små, ty det (innehållet)
póste jäu ryy. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korg

kor. -en. -a. -arna .

P. L. 1901. St. Köpinge, Herest-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

so- skola - du - välka, korg
pa- tan - kór. La° skulle
man valka (strumpor), (t. ex.)
på en korg. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korggrepe

kòragrèva m.

grepe i korg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korggrepe

kòragrèvk; pl. -a

handtag i korg

n.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korgman

kòràmàn m.

korgmakare

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kork, -en, -a

kork
m.

n. sf. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kork

kork, m., 1 kn, pl. 2 a,
- na l. körkana, kork.
sloj körkana äu flaskorna
sa va driftad änte jest nok.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korkhål

Kòrkahòl, -ad

hål i sida av båt, som är tillstoppat med en kork.

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn

korn n.

korn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korn

Korn n.

(sädesslaget)

Nyare uttal för t Kåan . J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn

kŏrn, n., 1- ed, pl. =, 1- en

korn, af säd, sand, sprut,

krut o. d.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn

korn, n., ¹- ed, utan pl.,
sädesslaget korn.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korn, s.

Korn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

92. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korn

Korn, -ed

(sädesslaget)

K. f. 86. Av. i verien: vélkòm-
en nýkòz o. vélkòm-
en hàre me- flèsk
o. me. bǫ́sta o. gát kórn
om hǫ́sten. K. f. 86. - Se när-
mare u. nykung.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornagnar

Kornánor pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornagnar

kornånor pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornar

kornås[1], n., -ed, pl. =, -en, kornar.

[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spornbröd

kornbrø n.

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korndråse

Korndråse m.

hög av tröskat korn

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korngryn

Korngrýn koll.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kongsgjöt

kongsgjöd -en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korngrynsgröt

kôrngrynsgrôd, -en

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rorngrynsgröt

Kòrngrynsgrø̀d

l. korngrýnsgrø̀d

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korngrynsgröt

kòrngrynsgrød

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornhalm

Kornhálm, — -'lan

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rorkälmter

Kornältor pl. sb. tant.

avstumper och agnar
vid tröskning av Korn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornhalm

Kornhálm, -ˊen sb.

(Jfr Gjuggthalm)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornjude

kornjude

ukrytt för små bönder.

Även kornjude.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornmjöl

Kornmél n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960s

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornmél n.

kornmjöl sb.

n. s. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornmjöl

Kornmél n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 87.

Kornmél de-hàde-de
fr. stenkágor. Kornmjöl
det hade man till "sten-
kakor".

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornek

kornẽ¹dz, f. ,- kn, pl. - or,
- na, kornek, - kårfve².

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornnek
sb.

Kornégzor pl.

Kornkärvar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornstubb

Kornstöb, - -'an

Å. Kornstubbåker

N. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornstubb

Kornstúb m.

Å. avmejat kornfält

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Nerrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korntrave

Korntráve m.

Kornskyl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornvippe

Kornvípe n.; pl. =

Kornax

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korrvrippe

Korrvrípa n.

Kornak

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korp, s.

korp (vanl. kaw)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

38.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korporal

kapperål[1], m., -- ha, pl. -- or, -- na, korporal.

[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Klåra[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopral

kopraal

kopraal tullbåa

kopral Tullberg (känd i vissa för att
lätta fiskebönderna ställning på 1860-talet).

Nr 5023. Borrie, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† koma
v.

koma -a-ad

koka tvätt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona

kåra², f. -n, pl. -ror, -na,
puss, dypöl vid en gödselstad.
öja².

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kora

kŏ²ra /- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. -ada, - a, pl. - n l.
- r²en) fr., vid byte af
linnekläder utföra tvättning
af det i sodalut och såpa
förut gnuggade tyget.
Var tös kum ha ²ö²te sa me²d
som hn gry²da ²ö²la hn fi²l, sa
kum kan kŏ²ra hn lu²s kjö²l.

№ 300 Herrestads hd. Bromma. Alv².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= 'pöl', 'vattensamling' ×korra

Se ×mökdyng — o. sl.

×vattenkorra.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× korrektet

kǫ̀rəftʃə̀l, m., -n, pl. -a, -na, bytbrätet.

Vi fiŋk en stǫ̀r kǫ̀rəftʃə̀l fol me fɛlhǫ̀ŋatrɑ̀n.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leors

kas ˈ je

(svordom)

ja tror du sˈdor a sˀønnar,

kas ˈ je dak !

M. Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kors, -ed

Kors
sb.

R. f - 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kors
inkej.

kos ! utrop

kós i hèla vœrden

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kors

kors, n., ¹- ed. pl. =, ¹- hn,
kors. – som utrop kos.
kos i da! kors då.
kos i juśk nawn!
Gromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konsfäst
adj.

konsfäst

när frälsaren blek konsfäst

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kons

kos

denna form ss. interjektion

kós i jéda namn!

N.H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kòrskyrka

Kòrsfjòrfja, -an

1) kyrka tillbyggd med koransman;
2) koransman till kyrka.

Vår stål va nere i kòrs-
fjòrfjan.

A. L.
Busjö

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korsvirke

Beträ. terminologi se *lösholt, *tredstiva, stolpe och ståndare.

Obs. Själva ordet k. synes icke vara genuint. V-W.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konsvinkehus

Konsvinkehus, n., pl. =

genuint ?

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kort;

kourt s.

vi spèla kóurt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kort

kårt, -ed. pl. =, -en

spela kårt

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kort
sb.

kort n.; pl. =

spelkort; orykort; fotografi

spela ~ kárt spela kort

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kort
s.

kart. n. pl. =

di spela kárt a de våra
i èvikéd.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kart n. i pl.—

kort s.

kort

2
spela kart

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kort

kort, n., -et, -ed, pl. =, -en,
kort. spel-, fotografi kort m. m.
två kort

Skomma.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kort
sb.

kort n., -; pl. =

y. kort

dr. sedor, o. spelar. kórt-
K. f. 86. / bädja. De sitter
och spelar kort, de

Nr 7533 Hedeskoga, Hierrestads hd
Gada.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. Kort. adj:

Kort; n. =, ·-a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Lòga o Kòrta långa och korta.

de e preis, som sìnorna va för Kórta. K. f. 86.

Det är preis, som om sinorna var för korta. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kortlek s.

kartlegz r. ; -a

kortlek

M Arcskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kortlek

kårtlégz, – -lar

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kortspel

kɑ̃rtspɛ́l n.

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kortspel

kortspel¹, n., -et, pl. =,
-en, kortspel.
Både vi våra² en tr, så
både vi våra² ett tr pas-
tr el kortspel¹. Sk. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kortspel

Kortspél n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kortstoad

adj.

Kortstóad

kortháris (om husdjur)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Korttoad

Kortåad

korthårig (om djur)

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Konuka

Kónuga, -an

en mager ko

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h:

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korumpa

kårompa, s. -n, pl. -por, -na, Roswans.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Lärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Korumpa

kórómpa f.

Kosvens

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hg
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaw m. ; ²⁄₂ a

kouv s.

kow

²dɛ̀ne hɛ̀rnade (kowen) han

gɑ̀r gɔ̀t ɑ̀n.

M. Arcskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåråntå

Kåråntå f.

innanmåte i slaktad ko

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koräntа
sb.

kårénta f.

i nälvor i slaktad ko

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rosar

kösåsen (sic!) best. sg.
kreatursseven, sax att
klippa kreatur med.
M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rôstkrèla n. Rostkrälle 86.

mycket dålig ko

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostkråle

kóstkrå̀la n.

dålig ko

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stosläck

Höstlik

höstest som faller ner i

pannan

en höstlik e. höstad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Roslick
sb.

kåslig

häftet som faller ner
i pannan

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x koslickad

koslickjad = kammar

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Kost K. f. 86.

Kost

Kósten best. sg.
n. f. 80
fôden, maten, kosthållet

va hade Kósten ósa. Vi
hade fôden också (d: fôden
ingick i lônen)
n. f. 80. / de va

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Kost

Åte-gått o-hola-
kóst ti-hán. Det vas
inte lått att ha kosthåll
för honom (d: en storåta-
re). R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kost
s.

kost, -en

föda

å, kum hade en kåna om dån, a kósten.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosta
v.

kòsta -a -ad

ja komon ènte i'hé va
de kòsta

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kosta
v.

kòsta -ar

så mìed kòstan dén (barn)

SVENSKT

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosta

kostk , = , -ad

Pres. sg. -ar

va ~ kostar ~

kostar grisveden i dag?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosta
v.

kòsta -a -ad

då kòsta ènta kågonna mer
en två ùra stèfjad

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosta, v

kòsta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

78.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kosta

Kòstfa, =, -ad

Pres. -ar

(betinga ett visst pris)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads Hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostall

kǫ́stál, -an

ålder språkbruk: mànsa

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kostall

kóstal, pl. -a

di mate ligga i kóståla

mål. tiggarna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kostall

kåstål, -l -n

Jfr kolada o. manese

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kostall

kóstal. -en

en kóstál, dær hans éne kòon stó

ynge ad i målet: jfr manneæ

Ungre. använt med avs. på stöne gården.
Liem Öjagården.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostall

kóstál, ´-´ en

ladugård.

Nyare ord. Jfr lada, kolada

och *manneke.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostbar
adj.

kostbáar, -t, dyr.

grevinnorna di tyffor de
e for kostbáart a vaga på
dé óse. (med en reparation)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kosterera

Refl. vb.

Kostaréra, s2 hålla sej själv med mat (om daglönare).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostpenga

pl. kostpæja

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostym

kostým ; pl. — -ar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Koställe
sb.

Kóstäle n.

om åbonde där det ej hålles häst utan blott en eller två gamla kor.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kota

kå²da, f., -n, pl. -dor,
-na, hof, på hästen.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåfsjør n.

Kolgjuder sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kotjuden

kɔʃʃɔ̄r¹, s. ,- ld., pl. =,- kn,
kotjuder.

kɔ̄ʃʃɔrud¹ vā sa lā̄nt, sa
de ns twā̄rt yor² vājn¹.
öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rotjuder

kåfjør n.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåte r. ; —or

kotte s.

(gran-, furu-)kotte

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kotunga
s.

kṓtṓza, -an, -or, -orna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kovs

kaus, -en.

ett mindre kerfat (-skål) med ett öra.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krabat

krabát. -en

"en tråkig mansperson"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrabbasnår

Skràbasnår

en slags vårmånadsmöster

R. f. 87.

Genuin term!

Sk i Ingelstads hd: vova snärt.

1–5.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krabbasångkläde

krabbasångkle

ett slags sångöverkast i konstverket

(krabbasnär)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krafsa

krausa -a-ad

rör med fingrarna i matosen.

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kraft

kraft, m., 1 – kn, pl. – or,
– na, kraft.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kläm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kraft

kraft, -t en

fr. 'styrka'

n. g. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kraftig

kråfli l. -or, m. och f.,
n. -et, pl. -lia och efter
for, för, 1-fli o. s. v., komp.
2-fliare, 2-fliast, kraftig.
Vi e hälte vända vh sa
kråfli kost.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kraftig

kràfth

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krage

kråwk, m., -n, pl. -wa, -na,

krage.

kårana hådn låŋa bån

i kråwana. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Lärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krage

kråk², m., -n, pl. -ka, -na, krage.

Öja², Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Plåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krage
sb.

kråve m.

skjortkrage

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kragband

Kråvabön, n., -en, -ed, pl. =,
-en, kragband, silkeband
kvarmed fordom männens
skjortkragar framtill sammanbundos.

Kårdna hade ei lant kråvabön me skelsnöror i.

Bja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Krageholmana

sb.

Krageholmana å.

Krageholmana g.

Krageholms borna

N. f. 80

N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Hörrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kraka

kraage -an -a -ana

hästkraka.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krake

kråga; pl. = a m.

hästkrake.

(ej pejorativt)

rädda kråga språk-

liga hästar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krake

krage krägen

krage tóggjon maga.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krake

kråga², m., -n, pl. -ga, -na,
krake, kåstkrake.

Alem.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krake

kråga; pl. -a m. sb.

hästkrake (ej förklarande).

K. f. 86.

Jfr ökkrake.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kralla

kràlà -à -àd

kraola: mödosamt fingöra sig

ja kràlà lia vél öped

(u snöduvan)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kralla

vb.

kràla, =

kravla

vr. krala, vos.

óp. Vi kravlade oss

upp.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aréskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ kralla

kralla -ar -a -ad

krypa, om barn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ krolla

språ²la (- ar, - a, - ad, - ad,
blau i n. sing., - a, pl. - n
l. - lan, pres. particip
språ²lanes) intr., krafla.
¹rowsan ha sel krå²lad
au ¹spåna. å²ja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kralla
vb.

kràla

krala

han ~ krala ~ sz ~ óp. Han
kralade sig opp.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kram

kram l. 1- or, m. och f.,
n. kramt, pl. 2- ma, komp.
2- mark, 2- mast, kram. Om
snön. Båt, så at han låu kon
kramas ihop. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klär 2.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kram
adj.

kram

våt (om trä).

den e. krám. Den
är fuktig (om trä).

D. f. 82. / snilen e.
krám.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kram

adj:

kram

våt (om två)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kram

adj.

kramt n.

mycket torrt (om hö).

N. f. 1880.

St. Kopinge Nr. 7234. Herrestads kl.

1958. Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krama

Krama, skója krama

samman

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Yt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krama

kramma -a-ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krama.

2
kråma (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade, - a, pl. - n l. - mån)
fr., krama.

1 2
la vå o kråma volpen!

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krama

Kràma, =

s. f. &.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kramp

Krámpen best. sg.

han fick krámpen 2 gånger. Han fick kramp i benen. Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

M. sj. 90. x/7 Obs. best. form.

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† krampe

krå̲mpe, m., -n, utan pl., kramp. Förek. mest i best. form.

krå̲mpen dra̲r i ä̲rorna.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krampknuta

strä²mpaknüda l. sträm-
paknüda, s. -n, pl. -dor,
-na, krampknut, ullgarns-
tråd som försedd med en
på mystiskt sätt gjord knut,
bindes om en kroppsdel för
att förebygga krampanfall.
Öja.

Herrestads hd. № 300

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krazk

krank
adj.

opasslig, småsjuk

ja e lid i kráazk.

Jfr gillestrank

Nr 7533 Hedeskoga, herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krank
adj.

kraŋk

sjuklig, svag.

ja kan släŋt mi, for ja e
liasom lita kraŋk!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krans s. ; 2 a

krans s.

krans

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krans;

krans, -ar s.

-a, -na;

krön kade kräns

på, de kösar ja;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krans

krans, m., -1 kn, pl. 2 -a, -na, krans.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krans
s.

krans. fl. -a

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kransig

kr̀ànsada pl.

som veckat sig (om strum-

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

por) Hugo Areskoug 1961.

--- när hò̀sorna va-

kr̀ànsada när det var

veck på strumporna. Jfr

vidare n. mjölgröt. Ö.-g.-Sk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråsa

kråsa, = vb.

gefoan sig eö kråsande

gröd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

den i kråsa, när en

trödde gröd. Den (i vem på

vallenpussar, vilkas vatten

frusit bort) kråsade, när

man trampade på det.

M. f 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *Prasma

kràsma, = vb.

Gen. -ar

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

tugga med eŭ knastrande eller knagrande ljud.

Öf, hör sídor dén o. kràsmar! Usch, hör tittar hon och krasmar! R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × Krasma

Bl. a. om det Gud, vb.
som uppstår, då man
tuggar på ett hårt äpple.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kras

kras

ag:

uppnos:, uppkäfts

K. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, [illegible] hd
Hugo Areskoug [illegible].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Prassborstig

Prasborsta adj.

stursk, uppkäftig

stusk o. prasborsta

stursk och uppkäftig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krassborstig adj.

krasborste

uppmärksam, uppkäftig.

K. J. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kraks

kras, m., 1 kn, pl. 2 a,
- na, kraks.
di ha kn kras di kråsa
öp tåtjn me.
sl. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kratsa

kråsa (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade (l. -ada) - a, pl. - n l. -sen)
fr., kratsa.

doktorn kan kråsa mi i
halsen.

di ha en kras di kråsar öf
tåren me au fon.

sl. köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kràsa, =

kratsa
vb.

krasa ~ op ~ fògorna kratsa upp fogarna (d: vid murning).

N. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kravatt

kravatt

„ett finare halsklädе".

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kreatur

kr͡eatu̍r . u.. pl.=

best.f.pl. kr͡eatu̍rn̩a .

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x krebs
(xkräfs)

kröws, -en -a -ana

kräfta

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kretsajärtan (pl.)

kretsajärtan

"kretsajärtan", mönster
på tävnader o. dyl.

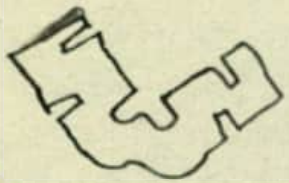

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krig

krı́ad best. sg.

ogon, krı́ad under
kriget.*) R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) d: under andra världskriget.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuig
s.

kuij. -ed, s.

han blev vald åhui kuij mer
2.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krig;

kri, – 2d s.

nor de va kri;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krig

krig, n., -et, pl. =, -en,
-erig.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuj

kuj, lad

dær ska vi sprεya nέn a
sida, nar kujad kåmor, sa
bler vi bevårada
tradition om Lissabon i Öja

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuŋ

kuŋ. 'ɛd

dɛ blɛk nok sluˈt. sin ad

kuŋad bòŋa.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kriga

kri / 1 or, pl. kri, kride 2

krit, krit, blau i n. sing.

kri, pl. - n / intr., kriga

kuna 2 di åkri 1 la vå o kri,

munas 2 Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krigstiden

krígstiden (best. sg.)

2 förra krígstiden under förra krigstiden (d: under första världskriget).

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lexikon s.

krēgen n. j pl.—

(vanl. anv. blott i pl.)

krikon

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kregenake n. ; pl. — s.

broskontråd

krikontråd

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krikon

prē²dzken, n., - ed, pl. =, - en,
perikon.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Prikon

Krèdsen Kod.

K. f 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kring (kryckes.) kring prep.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

då skola de blé bäst, när dar va en tegår kring månen. Då skulle det bli dåligt väder, när det var en ring kring månen.

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kringbygge

kreyböjd el. -or

den va kreyböjdon gå'r.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kringbyggd

kringbójd el. -on

kringbójdon går.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kringelikrok

kringelkrå̀g; pl. -ar—-a

väg som ofta kröker i stora

svängar. Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I uttrycket som: han går i

kringelkråga. Den (väsen)

går i stora (förvirrande) kröker.

Jfr kringelkrok o. kringli-

krokig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kringelikrokig

adj.

Kringelkrögad

som går i stora och många (försenande) krängar (om väg).

han e so Kringelkrögad.

Den (d: vägen) går i tå många krokar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× springelkrok
sb.

springkrog, pl. -ar

Se × springelikrok och jfr
× springelikrokig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kringla, s.

kringla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

30.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kringspridd

kréngspréd, pl. -a

t. ex. om gärdar

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kringstrykare

kringjstryggjare kringstryggare

tiggare

kringjstryggjare di'e liksom svinen, di
ressen si' å ransten si; stå'e di' klädda.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kristendom

kristendom, -en

i uttrycket:

den kan ja hålt ti kristendomen =

brukt här dopet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Kristi blodsdroppar~~

kristi blôsdrôpa

fuchsia

Kf. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kristna

vb.

kristna, =

döpa

pret. part. -ad

han va kristnad tre

gånger. Han var döpt tre

gånger.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kristna

vb.

Krisna, =

döpa barn

N. f. 86. / de skola Krisna glúten.

De skulle döpa barnet.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kristnadsgille

kristnadsjille

= barndopskalas. (= barsel)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kristnagille

kristnagille n. i pl. —

kristnagille

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kristnagille

Kristnagìla n.

dopkalas

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kristnagille

Kristnagíla n.

dop kalas

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvit

kvid, -ed

kvita.

Han skrev et kåre me kvid på svinadören

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Krit II

Skiva me kvid kårs po dårorna
å sätta stål i middinjen
(förrikhighetsmått skuehatte)
kvided edor óp hòsorna (använd
att gnå stumpor öta).

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kit

krid, n., 1- ed, 4/utan pl.,
kollekt., krita, 2/ med pl. =,
1- kn. kritstycke.

Sum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrita
sb.

kri̲d n.

(t. ex. skrädder-krita)

de gamla hade nåtta
sånt kri̲d. De gamle hade
inte sådan krita.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krud n. j —

krita s.

krita

da skåla di karsa åla

dåror me krud om åskaònstas kvalj.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krita;

krid, - 2d s.

do skal di kòra

ala dòra ma krid.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kreita
s.

kreità, -àn

i bet. kredit

de e de gàlnà, nær di tær
på kreitàn

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brita

nb.

Se Skräddarebrita

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skritvit

skrí vrí

han va skrí vrí

a ansíktad. Han var

skitvit i ansiktet

n. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kro

tjerɔ, m., 1-ln, pl. 2-a,
-na, tjeräfva.

se stiz tjerɔ¹n e au kɔrn!
²Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kroad

kråad; pl. ~-a adj:

med fyeld kråa, progg-
mätt (om fjädrafä)

dr. e. kråade.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kro r. j ²a

x kroe s.

kroe

kr²augan hum bed tʃ²glezen

²kro¹en

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kroe

kroe, -en

kråva.

moor. je mi lid mad. Svar: ja
ha injed å je di, du fåi läggja di
me den kroen du har.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kroe

kråken best. vg. sb.

fågelkråkan

N. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f 86.

stór e. kråken skrytsam.
han e. so. stór e. kråken.
Han skryter så° får fårlist.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krus n. i pl. —

krog s.

krog

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvog:

snöran, den som lade vad
kvä fór i tiden.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krog
s.

kruu, -ad

krog

dar va et kruu i gàmla tìdar

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~krok~~ , krog

krål , – 20 s.

krog ;

tänsta krål ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krog

kr. -ed

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krog

krog, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
krog.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krog

Krus, Lad

benesta - Krus Bene-

stads Krog.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ krogare

krùare . -en

krógare.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† krogare

krŭ²are, m.,-n, pl.=,-rna,
krögare.

Öja, Bromma.
Allm.

fröken pàsar sént ènte te krŭare.
(Varför?)
hum e för ralázor (giorild).

Bromma. Tillägg 1938.

№ 300 Herrestads Ld
Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kroghål

kruhol ,-ed. pl.=,-en krukhúl

„ restaurant i staden.

ja lu ifso dé ena kruholed ti
dé andra i sé ette hanom

Nr 3906 Högsäter Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krok
s.

krog m. -a

i hela krog = över allt,
allestädes

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krok

krog, m., 1- kn, pl. -a, -na, -rå.

fruset hade nat kna ig i krogen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krok II

skrog, m., 1- kn, pl. 2- a,
- na, 1/ skrok, 2/ skrå. der
skra sa i årnin i hår skrog.
Bromma.

Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.

Hässleholm

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kruk

krøg pl. -a = kruk, vrå

ayttorna skad ojn i krøga

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok
s.

kväg - en

ja dran ö̀ver me bå̀na
en kväg i: vatten

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuok
s.

kuog m. -a

i'but. fiskekuok

vi kaun kasta kuoga nén gag.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kroka, s.

Krog

= vrå

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

50. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. krok

krag, -en, -a, -ana

krokt föremål o. d.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. krok

krog, -ˈen, -ˈa, -ˈana

vrå, hörn

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. krok

Sv. 'metkrok'

han slåg hèla bèdet,
som såd på krågen.
Han slök hela lockbetet,
som satt på metkroken.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

X/ Lås slåg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Krok

krog, -a

1. böjt föremål.

2. vrå, hörn

2. här krog i varje vrå.

överallt. / prins, härtill

31/7 86.

Nr 7593 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. krok

han ska vá 2
hår krog. Sins Berkil
han skall vara med i varje
ri (överallt; för att repre-
sentera). K. f. 86. / dé la
de hén 2 en krog. Det
lade man undan någonstans.
K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) krok

~aga 2 kr~oga företaga
en rundtur i vagn l. bil.
alok nr ~agta 2 kr~oga?
Eller gjorde ~mi/en rundtur?

K. X. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. krok
sb.

krog, -en, -a m.

vrå°, hörn

n. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krok
s.

krɔ̀g pl. krɔ̀a

--- hæ̀ja dom pɑ rèktia krɔ̀ga

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krok
s.

krɔ̄g. ˊ-en. ˋ-a. ˋ-ana

(len krɔ̀gå. -å̀na

5073. Sövestad. Herrest. hd

2. krok

krog, -en, -a sb.

krökt föremål o. d.; även dörrvred.

vri krögen för!

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krok
s.

krøg 1en

ja kan nok fød jølped tí
i hán krøg ---- (overalt)

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvok II

hår kan kåren konad hit

vid i dine kvågen ?

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krokbåt

krågabåd pl. -a

båt varifrån fiskas med krok

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kroket
adj.

krögad, neutr. =, pl. -ade.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Prokis

kröga, n. =, pl. -a

M. S. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krokig

kröged l. - or, m. och f.,
m. - ged, pl. - geda och
efter for, för, - ged o. s. v.,
komp. - gedare, - gedast,
krokig.

Ojä.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

krokig

krögad, n. =, -a

so ble där krögada grena. Så blev där krokiga grenar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1) krögada i undanhållen ställning.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

krokig

krògada bén

krokiga ben. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokkäpp

kaogtjäppe

käppe met bägformigt handtag.

vill du småga kaogtjäppen?

(Till barn då de voro självvalda)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krokknabb

Krognéb

skänttamt redskap för lie.

dra me krognéb = kugga med lie.

Nr 334 Bjere j Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krokodil-tårar

pl. krokodíll-tåra

falsk, tycklas sorg, falska tårar.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokryggad

i

progryddad l.- or, m. och f.,
n. -dd, pl. -dde l. -da,
probryggig.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kroskaja

krogskáv. -ed

hönskaja (både små och stora)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klokskaj

kloqskåv -ad

kånskaj

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1, Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* krok-snor

kr̲ǫ̀gasn̲ǫ̀r pl. -ar

snǫ́r för fiskkroken

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona

kŏ̀na, pl.-or
(100 öre)

en fi̲a, fám kŏ̀nor; den
fä́r en ènte mi̲d for dí.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvona
s.

kvòna -an,

i'bst. Staten

dee kvònans va fó'r

= Mon kvonans fó'r.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvona

kvuna, -an kvùna

i bet. panna:

håvskål mitt i kvunan. bena mitt i pannan.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krona

krònˌa, pl. -ˋor sb.

(myntvärde)

fira krònor stiftad.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krona

kr<u>å</u>nka; pl. -or

(myntet)

två kr<u>å</u>nor.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona

krŭ²na, f. -n, pl. -nor, -na, krona.

krŭ²norna ska dar vå²nk tc gjö²ra jo kö²rorna.

krŭ²nan hŭm hæ²jor å²li ma rö², ŭ²dan hum gå²r å²l ti²d.

kronan i bet. staten heter krö²na.

Bromma. slåa².

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Krona

Krona; pl. = or

(myntet = 100 öre)

en fick vad hårs konra-
fém ti kronor. Vi fick
väl vardera ett hundrafem-
tio kronor. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= hjässa

2. krona
ab.

Se * Kruna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kronehåsa

krũnehòs̄a l. – hòs̄a, f., –n, pl. –s̄or l. –z̄or, – na, eg. kron-strumpa; manslångstrumpa med i konststickning utfördt skaft, i ~~sb.~~ med instickade figurer ss. kronor (krũnor), stjärnor m. m. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kronhjort

Kronhjort

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kronofogde, s.

kronofogde

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

103.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanojord
s.

kɑ̀nɑjɑ̀r

kɑ̀nɑjɑ̀r ɛ̀nɑs tɛ ʃɑ́n

(om Nybrofältet)

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kronovåg

krånåvåj, m., -n, pl. -a, -na, kronovåg, stor landsväg, St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krunehosa f. ; —or [2]

[x] kronhåsa s.

strumpa prydd med
ibroderade mönster [+]
tulpaner, hjärtan, rutor,
bladstjälkar.

+/ i stickad, vita liksom
strumpan. 1-s.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kroppslus

kròpalùs

genom osnygghet förorsakade lus på kroppen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kros trol. neutr. * kross sk.

krossad vårråd x) (som fo-
der).

Yngre ord; jfr * skråning.

Nr 7633. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Havre l. blandsäd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krŏssa ; -r, - i - i -d, -d. krossa dr

kårana krŏssa (hår) = krossa

togo bort de grövsta fibrerna.

krŏssa sönopen

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krùsa, = Prossa
vb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krossa

Krässa, =

T. ex. Krässa i Sinop
Krossa senap.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krossa

krussa l. krussa / -ar, -a, l. -ada
-ad, -ad, pl. -ade (, -a pl.
-sin l. -zin) kr., krossa.
Innan vi fingo dina kvärnen,
så krussa ja bönorna me
saltstenen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krossa
v.

kŷ̀sa -ar -a -ad

di kŷ̀sa dorras bŷ̀nor ine en
stén, lì̀asom en slì̀vestén

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krossa

Krùsa, =

Krusa, Krydpŕvor
krossa kryddpeppar

K. f. 86. / krusa, sált
krossa salt,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krossten

Krùsksten

rund sten att krossa

t. ex. pepper med.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krubba

Krubba, -an, -or, -orna

f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krubba

krå²ba, f., -n, pl. - bor, - na, krubba.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krubba

Krôlfa, -an, -or f.

m. f. 90

Jfr ks- o. ök-

Krubba

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krubbitare

kråbebidare om.; pl. =

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krubbitare

$krö^2bebìdarh$, m., -r, pl.
=, -rna, krubbitare.

Ha dw byt di tr en $krö^2$bebìdarh? Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krubbitare

Kråbebidare m.
häst med ovanan att
bita i krubban

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krok

krå'kan best. sg. kb.

kruka*

kruken

vb. smälta tål

K. f. Sk. 2, en gamal krók. Vi smälte tålg i en gammal kruka.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*krucka

kråkor pl. sv.

krukа

dr. jorda -

kråkor. De

K. f. 28 gjorde krukor.

Hf *blometer

St. Herrestad - krucka

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Krucka

kròkka; pl. ~ or sv. ~ f.

en ~ kròka ma ~ drìgga

o. mélg. En kruka med

sagdricka och mjölk.

K. f. 87

Nr. 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

× Kruckmakare

Krökamågaren best. sg.

kruckmakaren

(Jfr Sven Kruck)

N. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kruk

krɔ̄k. ˊən. ˋə, ˋəna

kruka

5073. Sövestad. Herrest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kuk
s.

kuok, -an.

kuka

en kuok gòjàd mélk

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kruk

krok. -en

kruka.

Baldringe. Hem. hd
J. Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kruk

skro̲k, m., 1̲ kn, pl. 2̲ a, – na, skruka, skrus.

förjad milj i skro̲ken.

Bromma.

krok äv. i Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krukla

krock. -en krok

kruka

kom ti vintoren me krocken, så ska du få miltj.

Högestad. Baldringe, Sövestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuka II

Krockan gå ti vanned, tiss
kum mister órad.

= den brottslige blir till sist entappad.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krok r. j ½ a

krukka

krukka s.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kröka f. j ²or

Lomma s.

blomsterkruka

blomstorkrokor.

M. Areskoug 1926.

№ 303.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krunka

kröka f.; pl. ~ or

kruka

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kouka

Ic x Kouck(a)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krum
adj.

krom

stolt. högdragen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kvamelilan

pl. kvamelilåror

oläslig handstil el. bokstäver.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* krumelilur

krumelúr »b.

krumelur

krumelur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krömi krömed krömia krummig a.

"kröning" viktig

han sa de sa krömed

de e en san pöl krömi man.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krumsisika

sb.

kromsísztzor pl.

utsirningar, t. ex. på kläd-
plagg; utskärningar i "trä"-
virke; "krumelurer".

dar va so moza krom-
sísztzor på dí. Det var
manga utsirningar på det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jfr i Vemmenhögs hd:

kvarsiffror.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kruna

Krùnan best. sg. nb.

"översta delen av hjässan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f 86.

dar · da · délor · sa od ·
àla hól da · e · krùnan.
Dàr det (hårt) delar sig åt
alla håll, det är "krunan".

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krusbär

krusbär

Nyare ord. Gemint: stickelbär.

Ø. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† krusifika

krusifíksa -a-ad

(folketymologisk utvidgning av krusa)

fjäska för gästerna, så att de kommo sig
bort efter deras sång. : du ska sida
dig, du e nämmst slajt me bogemannen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusmynta

kusmúnta, -an.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krusmynta

krusmúntor pl. sb.

Sent ord i målet; jfr

mynta sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kut

kwed. -ed

brena kwéd = tända rökelse;

jfr. rökelse.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kut

brud, n., 1- ed, utan pl.,
brut.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krut

krud n.

spränga med krud

spränga med krut. / patroner

m. f. 80. / o. krud. Patroner

och krut.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kruthorn

kruthorn kruthörn

triangelformig behållare av horn, vari
jägarna medförde krut, då mynnings-
laddare användes. (6 tum högt)

Nr 3906 Högestad - Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kruthorn II

88. småderd :

han har ett bra kudhorn

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kruthorn

kruedhȯrn[1], n., - ed, pl. =, - hn, kruthorn.

öja[2].

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

flåra[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuntrök

brudrödg, m., -en, utan fl., brudröjd.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Slätt.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kry

kry l. ¹- or, m. och f., n.
kryt, pl. ²- ya och efter bo-
bå, ¹- ya, komp. ²- yare, ²- yast,
kry.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryckа

kryffa², f.,- or, pl.-ffor,
- na, krycka.

Anm.

:

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kycka s.

kÿ̲ftja -an -or -orna

1. kycka

2. dörstånguer, bestående av en
vidbar träbit (= vosel el. vas
i andra skånska mål).

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaycka
's.

kàÿfja -an -or -orna

1. kaycka

2. prōmitivt vōrmord (= vōrd vārtecken)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaycka
s.

kàyfja -an -or -orna

1. kaycka i vanl. mening

2. primitiv anordning att stänga
dörr. bestående av vidbart trästycke

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryoka,
kruffa, - an s.
- on, - na,
dan vå kn
kruffa pn,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krycka

kryssa, -an f. sb.

dörrved

ja vaj kryssan för.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ krycka
s.

krykka

även i bet. "person som är mulgbalig"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. krycka

krèfsa f. sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

en krèfsa pa en fsép. En krycka på en kåpp. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. krycka

krȳ̀ʃʃa f.

dȯ̂rrved

dær - va - en -
krȳ̀ʃʃa fȯ́r.

R. f. 86. / Det ver ett dȯ̂rr -
ved fȯ̂r (dȯ̂rren).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krycka
s.

Kèyfjå. -ån

1. kryçka att stödja sig på.

2. en vidbar träbit, varmed utkes-
dörren stängas:

vri kèyfjan fö̀r!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brycke Ögel

krètsa fùl

Nr 7535 Hedeskoga, herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

person som är böjd av

värk och andra krämpor,

R. L. 87. ledbruten per-

son

da-e-en-

räkte krètsafùl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krycke fågel

krägg fågel m.

person som är böjd av
t. ex. ålder och krämpor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

* krygtsad

krygtsad adj.

böjd o. krökt (i ryggen);
om människor o. t. ex.
hästar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

at. krygtsad adj. En
häst med dålig kropps-
ställning.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

krykig

adj:

dun går so krÿtzsad, so.

Dn går på förfärligt böjd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kryckig adj.

kryckad

ledbruten, styv i leder-

na.

R. J. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krŷda r. j -or

krydda s.

krydda

M. Areskoug 1926.

Sd. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krydda

pryda², f., -n, pl. -dor,
-na, prydda.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rydda

Rödor pl. st.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. krydda

krydor pl. sb.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. krydda

sb.

krȳda, =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryddpeppar

krydpepor r.

kryddpeppar

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kryddpeppar

Krydpi~~i~~vor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryddpeppar

kryddpåsvor l. -påsvor
m. -en, utan pl., kryddpeppar.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kryddpeppar
sb.

Kryddpǽvor l. kryddpǽvor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86. / Krusa, kryd-
pǽvor krossa
kryddpeppar / kanél
o. krydpǽvor kanel och krydd-
peppar. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krå̀wta, = *kryfta vb.

fila (gnugga) tvätt

du krå̀wtan i hånen.

man gnuggade den (tvätten)

i handen.

Nr 7563 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knyfta ö

krö²ta ; -r, — ; — ; -d, -d.

gnida tvätt

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x) kryla
26.

kr̀ylp, =

kruna håret;

kr̀yla, s2 1. kruna sig i håret. x)

2. kröka sig (om hyvelspån). xx)

x) K. f. 86.

xx) M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krylhårad

krushårig

K. f. 87.

*krylhårig
adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Krylig
adj.

Krylad

Krusig (om hår)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ krylla

kryl²a, f. -, -or, pl. - lor, - na,
burrigt föremål.
kåred stö i ¹en kryl²a.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåss

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kylla

kryla /- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade l. -ada, - a, pl. - n
l. - len / fr., krulla, krusa.
tösatrivan hum bränor
o kryllar hårad, för hum
ska bli gran.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kyllig

²kryllad l. -or, m. och f.,
n. -lad, pl. -lada och efter
for. för., ¹-lad o. s. v., komp.
²-ladare, -²ladast, krullig,
krusig.

²kryllad hår, tå, ma, rompa.
Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krylhårad, krylhårada

x krylltårad

krylltårig

de krylhårada.

M. Areskoug 1926.

Sf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ krylltobak

krylltôbak, m., -en, pl. -an
pl. krusig luggtobak.

krylltôbaken den ê'dor han
sa såblef aw i dên kâlar
han bor hâwrk.. St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*krylspån
sb.

krylspånor pl.

krylspån (vid hyvling),
hyvelspån

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kæmpa

kræmpa, pres. kræmpor

sammandraga sig (om tyg)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krympa

Krùmpa, krùmte, vb. krumt

Pres. -or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de ble krùmta av snön*) De blisa "krymta" av snön (om granar som hämmades i sin utveckling av snön). M. f. 80.

*) Rspers-form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krympling

× se × kröpling, s.!

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

~~Jacob Bergström 1926 27.~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryngling

kräkling -an -a -ana

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krympling s.

kr²ëvlez m. j - a

krympling

den genüina formen torde
vara kr²ëvlez

1-5

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se Kröppling

Kryppling

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ic × Kråp

Krypp
sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuyp
s.

kaeve, n., pl. =

(om vajchanda insekter).

a sa bonsta han kaéven áv me

héven.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryp

kriva, sms.

små krypande insekter.

Så va en fasli hon kriva

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryp

kriv, n, 1- ed, pl. =, 1- ler,
kryp.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se Kråp

Kropp
fl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krw n. i fl. – krygg s.

kryp

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryga
v.

kriva

imper. sg. kriv ål! Högestad

Ben i Borrie: kriva nä i de rälia

vånad (på tal om kalbat).

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kypa.

kriva. kreo. krived

Vår enn kommer. stå säjabrackorna
som di har krived an dåmm.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kriva; -or, -; krev, krivit; krivit, äv
krivet eller kriven, krivet.

krypa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kayva

kaiva . kaev

pres. sg. kaivar

kaiva ijenom

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krypa

kriva, krev, krivad

kriva bag stenjären

även kryva, krev (yngre?)

se 4

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kupa II

di kaqv ta kónsad ina
desáma i: erkände och fogade sig
nä fran en kviva éj.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryga,

kröva, -or, krev,

krövd.

kan mota kröva

hym.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryppa.

skriva (1- vor, pl. 2- va, skrev, pl. 2- e, skrevad, skreven m. nh f., n. -vet, pl. -vna, skriv, pl. 2- hn, pres. particip skrivhnes) fr. nh inth., skryppa.

Ledesskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skypa, v.

Skriva, Skrev, Skrivad l. Skrivad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

18-21-92.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

kryypa

kr̀ìvpa, kr̀ev (kr̀ev̀id tryckeu.; se ex.)

pres. -ˊ or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han - kr̀evor - ẃ ozor - mà̀torna. Hen (kàttungen) kryper ẃn under mattorna.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Krypa

Hon hade

kr?vad genom fönstret.

Hon hade krupit genom

fönstret. *1 K. J. 86. / var kåt

han krävor 23 ögon sägen

Hon inkrupen

*/J.: och på så sätt tagit sig

in i rummet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

kryppa

när de åskar. vb.

Vår katt han kryper in un-
der sängen, när det åskar.
R. f. 86. / Då krev han vrst
ozor i bóred. Då kröp han
vist (in) under bordet. R. f. 86. /
sin krev de óp va sian óm!
Sedan kröp de upp vid sidan
om. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krypskytte

kriveskytte

även i bet. = person som ej vill arbeta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryp skytt
sb.

kryp-skytt, pl. -skyttar

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Prysta

krỳsta

Imper. sg. kryst

krama (på)

krýst på bålen! Kra-
ma på bålden! (d: så att
varet brinner ut).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

krysta

Pret.

krøst

krysta ~ vid krama ut
(t. ex. en böld)

n. f. Bo

Öja. Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krysta

krỳsta

tycka.

han krystar mi

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kuysta
v.

Kuysta

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krŷsta ; ¹–or, – ; krŷste ; krŷst

krysta ok

krysta, trycka

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krysta

krysta (1- tor, pl. 2- la, 2- te,
krykt, krykt, pl. 2- a, krykt,
pl. 2- en) fr., krysta.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryt adv.

x krytt a.

gott

de står sv kryt :

det räcker gott till.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryt

× krytt
adv.

I uttr.: stå ~ sv krýt reda sig bra ekonomiskt

de ~ står ~ sv krýt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråka;

kröuga, - an s.

- or, - na;

kröugon o röwna

ska åsa de wä'd;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skråka

skrå̀gga, -an, -or, -orna

f.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråka

kråga -an -or -orna

Bliel då e krågorna fedast

krågan kum karpar, kum väntar räjn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråka.

kråga, f.,-n, pl.-gor,
-na, = kråka. Fågel, = kråka.
En slags huvudbonad för små
flickor.

Alln.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Häm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråka

kråga, -an, -or,
-orna f.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kråkebo

Kràgebò n.

K. f. 86.

Jfr Kråkreda

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråketå

m. kråga tån, -na

1. i egentlig bem.

2. om dålig handstil.

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kråkrede

Kragerida m.

kråkbo

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråkrede

Skrågurkjede, m., -n, -da,
-na, skråkrede, -bo.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kråkrede

Kråkgärde m.

Kråkbo

K. f. 86.

Jfr Kråkbo

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråkta

pl. kråketår. -na

dålig handstil. svårlästa bokstäver.

du sitter kråketår = skriver dåligt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråktå

sb.

kràgatär pl.

kråkfo"tter, illa formade bokstä"ver.

de, va rèktra kràgatär. Det var riktiga kråkfo"tter. K. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kragetår pl.

kråtår pl.

kråfötter

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråkägg

kråkägg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråkägg

krågäddz, n., -ed, pl. =, -en,
kråkägg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråma sig

Skråma si (- ar, - a, - ad,
- a, pl. - n l. -mhn) refl.,
skråma sig. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråma sig

krå²ma si (-ar, -a, -ad,
-a, pl. -n l. -mhn) refl.,
kråma sig.

ha ²an ha dû o krå²ma
di ²or? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krångel

krózal n.

har vå lid krózal
genom ud. Här var
lite besvär förgrund av
det. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krångel

kråzel, n., – el, pl. obrukl.,
krångel.

Allm.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krångla

^{2}
språngla (- ar, - a, - ad, - ad, blott
i n. sing., - a, pl. - n l - lhn)
inh., språngla.

Allm.

ha stån i o ^{2}språnglan för,
^{2}hånlan om i skå. öja

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Kröjla f.

1. *krångla

vb.

apparat för utskärning av torvstycken ur torvjord i mosse. Se fig.

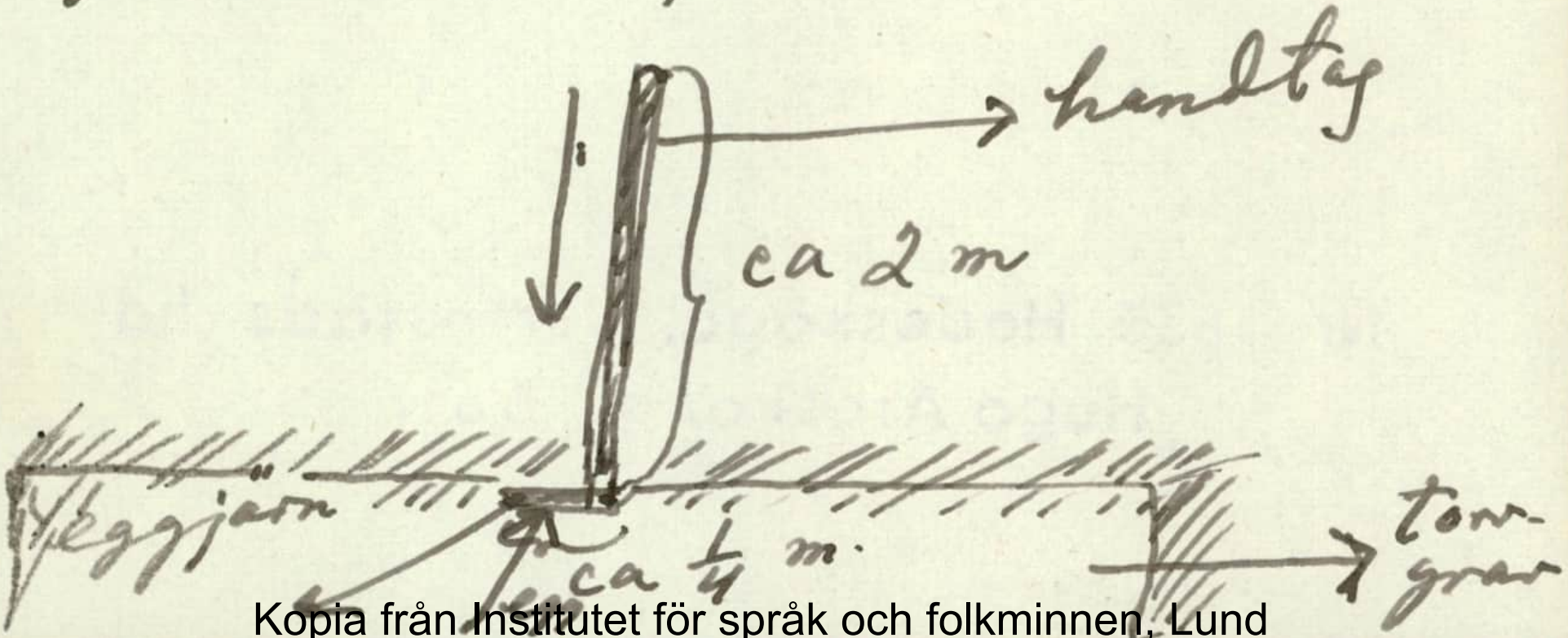

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krångla
v.

krångla - a - ad

detalj a torvskärningsarbete.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. *krångla
ab.

En man stod vid
torvgrafvens öfre rand
och pressade handtaget ner i
torvjorden, hvarvid eggen
på eggjärnet sker ut torvor.
(: én stå dær i öpa o-
krångla. En (karl) stod
där uppe och "krånglade", hvs.
sker ut torvor med krången).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2* krångla

krò̀zla, = 26.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

med hjälp av en s. k.
"krångla" (se 1* krångla
med figur) utskära bränn-
torv ur torvmosse.
én stå dær - öpa o -
krò̀zla. Een (person. karl)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Stod där uppe och krånglade.

2 x krångla vb.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. Krångla vb.

krözla, =

ställa till krångel

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kräŋgla
s.

kräŋla

= kräŋel

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kvängla
s.

kvängla ~ån

redskap anv. vid torvskärning

= stickejärn, stickejärn.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. Krångla

Kröngla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

redskap för utskärning av
torv i torvmosse. Består
av ett ca 4 alnar långt hand-
tag, i vars nedre ända ver-
tikalt fästad ett ca 4 tum brett och
10–12 tum långt dubbeleggat
blad. Genom att man pressar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*krångla

handtaget neråt, kunde
man ur torvjorden skära ut
avlånga torvor, som sedan skyfvas-
des i lämpliga bitar.

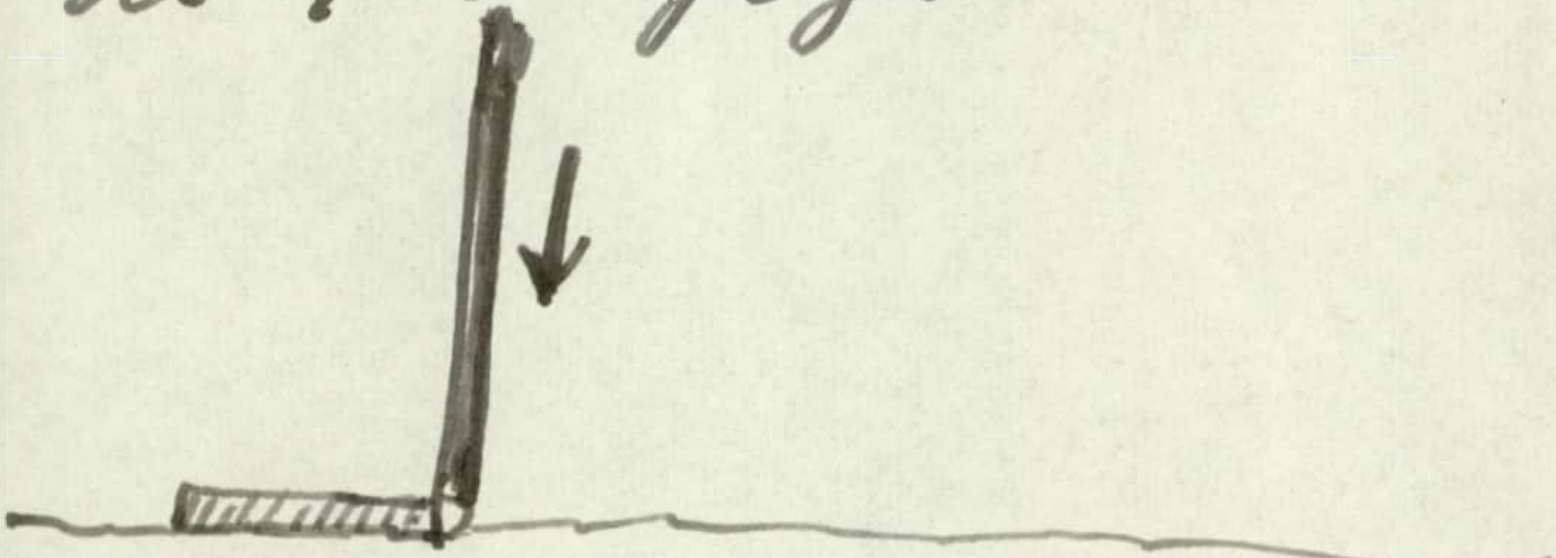

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. Krångla

vb.

krångla, =

vålla besvär (krånglighe-

ter), påta sig på tvären

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kränglare

kränglare

person som kränglar vid torvskärning;
jfr. v. krängla.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Krångelmakare

Krångelmågare m.

trängslig person, person som ständigt trängsler.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kråp

kråv n. ; pl. = kb.

kryp, sträckt, larv o. d.

N. f. 90.

Jfr × småkråp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Kreg
nr.

Ár. krev

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krop

krev n.; pl. = -n.

kryp. liten insekt o. d.

at. kräv el. kryp

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kröws koll. × kräfs sb.

~~kräftor~~

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Foga, Kröws fånga kräftor. / Ela so, vå, här K. f. 86 / åte Kröws hår.

Amers (för övrigt, bortsett därifrån) så fanns det inte kräftor här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kräfta
sb.

= flodkräfta

Sc x kräfta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kräfta

kräfta

Cancer

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

(Jfr *kräfs (kräbs) flod-kräfta).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuăk

kaegz. ¹ad. µl. =. ¹an

kuatun. tamjun

samt kaeg. nyare uttal.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåk

kvegg. n., pl.=, -en

kreatur, tamdjur

I nyo belagt 1952

en fek sedan e spiga te klokan sèks,
nan di hade kvèggan kvèmå.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kraːk II

spleːg. = nötkreatur, kon

han har tvåː kreːgj a

éːn hést

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk

kregg . -ad. pl. =. -en

husdjur

Pl. även kollektivt = sing.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk II

kregj, -ed. /ɰ/ = , -en

akk. sg. småkond:

di e et rektet kregj.

(om person som är rå i sitt uppträdande)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräk

kregz. ˈrad. /ɻ·=. ˈran

kreatur. tamdjur

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk

kræ̲dʒ, ¹ad. mf. =, ¹an

kreatur. husdjur

vỳta kræ̀dʒan

även kræj etc. ; yngre kræ̲g.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk II

di smùla a gå kojen

stỳgom

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk

kaedz. n. pl. =

fjora kum kiedzan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk

kaegj, -ad. pl. =. -an

kreatur, tamdjur

Även kaej hos samme medd.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kråk,

kredz, — 2d s.

— , — 2n;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk

sl.

kredʃ n.; pl. =

kreatur, nötkreatur

de ledə krédʃen te vän.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk

kredz pl. kod.

nötkreatur

de hade bo kredz o
ödz skópa. De hade bö-
de kreatur och hästar till
tamman (d: i samma
Fr. J. 28 stall).
St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. kråk

kregz pl. ; -ar

nötkreatur

Ån. kreg, -ar (y.)

Jfr fåkråk

strö äga. krégzan strö

halm under kreaturen.

cn. f. 2a.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Språk

Krégen står. o.
drygnor. Kreaturen stå

o
och råma.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk

kreʃʒ, n., 1- ed, 1/ utan pl.,
kouekst., kreatur, kräk:
de ha mi²nd kreʃʒ, 2/ med
pl. =, 1- en, samma bet. ja
kyl²k o fiff tu kreʃʒ for ett.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk
s.

kiedj, n., pl. =

kreatur, tamdjur.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kråk

kregz, pl. = n.

kreatur, nötkreatur

nest i pl. (koll.)
tål kregz. Tolv nötkreatur.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kråla
vb.

Pres. krèlar

de - krèlar (t. ex. av
maskar).

R. f. 86.

Jfr × årla.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräm

kräm

saftkräm.

Nyare ord. Gemint rågröd

rödgröt.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kråmare

Se hårt-, peppar- o.

× ökkråmare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kråmare

Kråmare m; pl. = sb.

handlande, trol. mest. om häst- och kreaturshandlare

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kråmlåda

kramlåda -an.

kramlåda, en gårdfarihandlares låda.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kränga

kränga, -ner

vb.

riva ner (t. ex. ett hus, ett tak)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kr²ä̲ŋa s̲r̲ ; ¹-or, —; kr²ä̲ŋde, kreŋt

Leräŋga ɧe

Åala vresigt

de kr¹ä̲ŋor s̲r̲ a g²ärmar.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvänga

kvèya pres. kvéyor pl.

kvèya

nué for tíden kveya de vèyana

av mjölorna

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kväga
v.

kväja

kväja nén, mödstamt
veltaga.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads h:
l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kränga

26.

Refl.

kränga sig, kränga sig

Pres. -ar sig

tala i hård och vresig ton

... när de vanligen gäl o. D. f. 86. / nan som gäl o. kränga sig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kränga av

kränja åu

= fotografera, avbilda

jå har allri lad kränjt mi åu.

(Anders Konnna, f. 1816, gytteah ditta 1877)

Nr 3906 Sövestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kränga sig av

kränga sig av

fotografera

även: ta sig av.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräägd

kräjd

= vrej

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Prängd²

Kräzdor

ag:

argsint, ovresig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* krängd
adj.

krazd

arj. vretj

R. f. 86.

Jfr * bekrängd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräsen

kräsen, -pl. -na adj:

(i fråga om mat)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kr̲e̲sen²

kr̃äsen a.

kr̃äsen

e̲ du kr̲e̲sen².

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kräsen

spr$\underline{\underline{e}}$^{2}sken, m. och f., m. – sed, gl. – sna och efter for, för, spr$\underline{\underline{e}}$^{1}sken o. s. v., komp. ^{2}– snare, ^{2}– snast, gräsen, nogräknad i fråga om föda^{2}.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kråsenpipa

kresenpiva

som ej kan äta vad dags mat som helst.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kŭva

prō²wa (¹- wor, pl. ²- wa,
²- wde, prōwt, prōwd, m. och f.,
n. prōwd, pl. ²- wda, prō², pl.
²- en) tr., präfva.
mā²wen prō¹wor mād. Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Häär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kräva

kråvpa, -de, -t -vb. l. kr&ft

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kråvn ngn ja gengar

K. f. 86.

ja har kr&ft dom flera gånger, men ja har inte fått nått. Jag har försökt dem flera gången, men jag har inte fått något.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kräv

krows, m., 1- kr, 1/utan pl.,
kolleki. , kräfta (cancer).
påågana je o fåna krows,
2/ med pl. 2- a, - na, kräfta. Djur.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krävta

tvätta (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade, l.-ada - a, pl. - n l. -tan) tr., tvättla. Tröjan har blivit tvättad i tvålan, tvättla med händerna av-gnugga smutsen från i sodalut blötade linnetrasor. Ja tvättla i förrgårs o tvåa i går. Gramma

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kröfta
v.

kröwta

fila tvättkläder.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

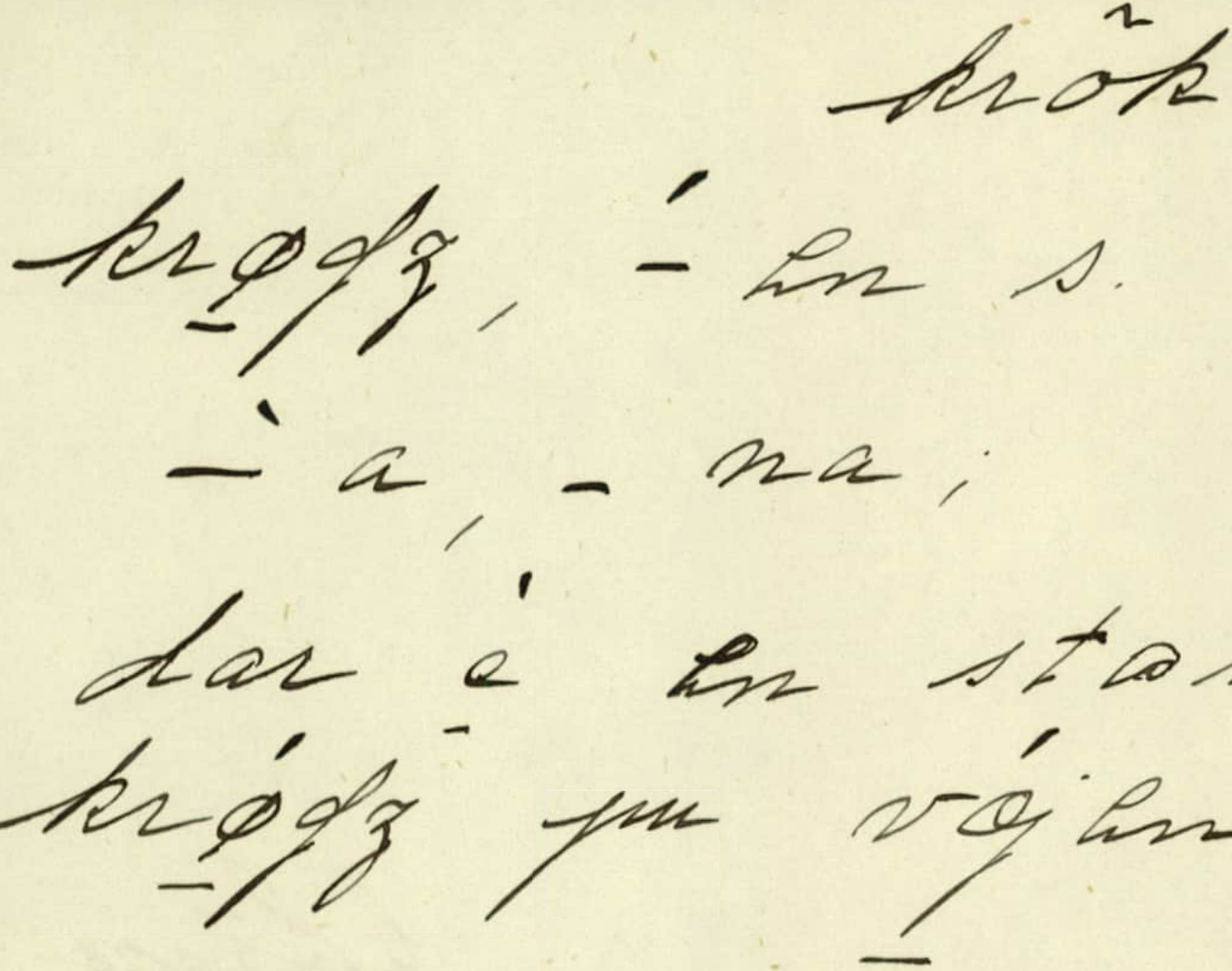

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krö"ka

26.

krø̀dʒa

han ˌfik ˌkrø̀dʒa sprɛ́dʒad.

Han måste kröka tjyrken.

K. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ krõna

kruna -ar -a -ad krỳna

hankla; giva sitt missnöje till känna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krona
vb.

Pres. sg. krýpnor

harskar sig. harklar sig

ha. stdor. du. o. krýpnor.

åtor? Varför sitter du och

harklar dig?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kröna²

förfina² (- ar, - a, - ad, - ad,
- a, pl. - n l. -ade) intr.
låta höra en kort hostning,
t. ex. som uttryck för ironi
t. för att göra någon uppmärk-
sam på sig.
öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. krona

vt.

krønas pass. inf.

om mått o. vikt:

de ska ~ krønas. De skola

~krønas (om litermått).

N. f. 80.

22/f 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. krona

vb.

ja ~ vd ~ nte,
har ~ du ~ fått ~ ed ~
kr'ónt. Jag vet inte, var man
fick det (mått et) krónt. /
du ~ va ~ jo ~ kr'ónt, när ~
en ~ tzsuptad. Det (d: mått et)
var jin krónt, när man köp-
te det. ff. &c.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. krýna Pret. krýnta 2. krona
l. krýnta ob.

Pres. krýnor

småhosta, harska ej

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kåta

kvänta -an -or -orna

krukformig liten kanna med ett öra

(bl.a. till förvaring av grädde)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× krŏpling

kriwaling, pl. -a

krympling. lemmalytt.

Nr 3906 Högestad.

Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ kröpling

krövling, m. l. f., – ar, pl. – a, – na, krympling.
Alun.

№ 300 Herrestads hd Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kroppling

sb.

krèvlig m.

krympling

han- e- krèvlig

n. f. go.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kröppling

krävling m

krympling

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† krösen

n. pl. krusen, -en

lingon

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Prösön

Krusen kod.

lingon

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Språson

Kryssan gl. Kod.

Ligor

Ej inhemska i socknen utan
köpte i affärerna

K. V. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strösonburk

Krusenabork

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

lingonburk, burk

med lingon

ga-ta e.

n. f. 90 / kruse na bor-

ken! (en moders

uppmaning till

krösongylt

krusensult

lingongylt

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krösonsylt

krusenasult

lingonsylt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kubb s.

kob r. j. 2a

kubb

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Pubbslåde

sb.

Rôbaslöe; pl. ˋ— —ˊr

grov arbetskälke med

hela (ej tvådelade) me-

dar.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× Puskelura

Kokelurka, =

Pres. sg. — — — ar

sitta holt overksam i sina
tankar, sitta och slöa.

Ha sedor du o
kokelúrar -ár-tor? Var
sitter du och slöar för?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kudde

kȯ̀dː pl. kȯ̀dːə

Inlänat; målets genuina ord

torde vara pȳ̀da.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kugg

kog, m., 1- kn, pl. 2- a, - na,
kugg.

dær e två kögga åm ps
tåfevarfs sjuled. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuggad

kògad

(i examen o. d.)

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuggkjul

kògajùl n.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Hemeslads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuk

kuk, m., 1 kn, pl. 2 a,
– na, maaslem.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläcken

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kukelura

kokalúra, = vb.

I förb. sida, o. kokalúra sitta och slöa, sitta i sina tankar

R. f. 86.

× Fr. × ruka 26

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kula

kùlfa; pl. ~or f.

rùna kùlor runda

kulor

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I Nr 7474. Öja, Herrestads hd 2. kula

Hugo Areskoug 1960.

kulla f.; pl. = or sb. hästkula (snarast positivt). Ant. uppg. om stor.

en gàmal kùla en gammal häst med ruter i / en kùla, som kan gå. En häst som kan "rör" "rör" o° benen."

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. kula

en rèdz kùla. Den

prèktig hàst.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. kula

kulan best. sg.

Jmfr.: va-ja-kulan

vara berusad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kula
s.

kùlå' -å'n

på kùlå'n = bemärkt

di' lòsa di' va på kùlå'n

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kula

kula², s.,- n, pl.- lor, 1/ kula.
ja fu¹dor me kula² lor o krud,
2/ benämning ju häst. han
ha sån kula² som möbroors
fins. Öja⁴.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra⁴

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kula, s.

Kùla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

15.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. kula

kùlla; pl. = or f. sb.

klotformigt föremål

--- en son hör kùla

o mala, stnop ma ...

en sa'dan hår kula att mala

senap med. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. kula

Formen kùla i
sträcket rulla ~ kùla
rulla kulor (en lek med
ler- l. stenkulor).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kùlan best. sg. 2. kula sb.

I utr.: ja-kùlan be-
rusad.

va-ja-kùlan vara
berusad. R. f. 86.

Hr^ja° dinkadanken o.
^ja° durren ds.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kull
sb.

Kol

kull av ungar

... en kål har tia-
månadersdå. En kull
kattungar var tiomånaders-
dag (d:så kattan).

Nr 7536. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kullbytta

kolbulta, 3.- n. pl. -tor,
- na, kullerbytta.
2 Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. 2 Stånn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle

kål̀e pl. ̀-a

speciell bet.: gravkulle.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle
s.

kǫ̀l̲e -an ˋ-a -ana

spec. i' bet. å thuhög

Öja

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle

kåla pl. kåla el. kålå,

-åna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle

kɔ̀le -an -a -ana

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle
s.

kɔ̀la pl. kɔ̀la

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle

kɔ̀l͟e , -en. kɔ̀l͟ɑ̀ , -ɑ̀na

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle

kɔ̀l̲e -a̲n, kɔ̀l̲ɔ̲̀, -ɔ̲̀na

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kullerbytta

kolbúta

en pojklek (saltomortale)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kullerbytta

kålorbütor pl.

N. S. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kullerbytta

kolorbútor pl.

gluta sjö áltid

kolorbútor. Barn dog

ju alltid kullerbytor.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Trullersten

Kólorstèna pl.

(om gatubeläggningen i Ystad)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kullersten

Kólorsténa pl.

(t. ex. om gatubeläggning)

R. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolp

klunk

en ~ kolp ~ kàfe (mjölk).

En klunk kaffe (mjölk).

R. f. 86.

× kulp
sb

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulpa
v.

kòlpa
dricka i klunkar

kòlpa té, dricka till (mat)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+kulpa

kòlpa -a -ad

dicka mjölk klunkvis

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kòlpa, = kulpa
vb.

dricka klunkvis till
maten

kòlpa tr. mådan.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kultivator

kultivàtor

eu slags (modernare) harv

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kultring
s.

kòltreŋ -n

= klunga.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulört
s.

kalört pl. -or

kulör. färg

--- flera kalörtor, höna di
vrla hö.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rummen

Kòmgan (böjda former
gi belagda)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Kommin

Äv. komin

Trol. låsverkat av Kom-

min

N. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Öja Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rummin

Römyan (trol. oböjl.)

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kummin

kå̲nja, m., -n, utan pl.,
kummin.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kund

kond. pl. kòndor

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kung

kong, m., 1- en, pl. 1- a, -na,
~~kon~~ konung.

här får gråva o konga dö,
så får vel hån nå.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kung

kång

did fitt kången reda po-

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Leung, S.

Leoz

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

80. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kung

kog. Lan

dan va två bönapöjka
som reste ta stokólm te
kógan

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kung

koz. -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kung;

kon, -ar s.

-n, -na;

han lade skrivet

i kön;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaz m. ¹/₁ a

kung s.

kung

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kung

kog; pl. -a m.

= lästa om gamla kóga. Vi läste om gamla Kungar (d: i biblisk historia).

K. f. 28.

Nr. 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunganike

kånganigje, -ed

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvagsjus

kógsjus, n., pl.=

vácka.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna
v.

pret. spìla kòna di àla fìra

man kum arbæja sa làya
kum kòna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna

kɔ̀n̲a, pres. kan̲ pret. kɔn̲e

vi kɔn̲e gɑ̃d ɛ́j, so kan̲ jɑ̀
kɔ̀gɑ kɑ̀fɛ

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna

kona. kann. kone. konad

kůna kan kůne kůnad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna

kòna, kan, kòna, kònad

èla hade di èntə kònad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna

sup. kånad

man kan änte kånad sét vån

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret. kùna

kunna vb.

hon sa hon kùna ìzen-
tìz.

M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna

kṳ̄na (kan, pl. kṳ̄na, kṳ̄nə, kṳ̄nad) l. kṳ̄na (kan, pl. kṳ̄na, kṳ̄nə, kṳ̄nad) tr., kunna.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Bromma, 29.

/ Bùna /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

28. Per Larsson 1901. Lxc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunna
v.

pret. kånn

på ét vís kånna de ble
brå

(med inkorporering med gitar)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I Inf. kòn·a

Pres. ken

Imp. kòn·e / kòn·e / kòn·e

kunna

Sup. kòn·ad

konad (tryckt svagt).

nu hade ja inte konad bòr·ad·en. Nu hade jag inte kunnat bära den.

n. s. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Kunna

--- nar han visla,
at di kùnad --- nä
han (d: läraren) visste, att
de kunde det. K. f. 86. /
di skola du kòna. Det
skulle De kunna. K. f. 86. /
ja kan inte vèda. Jag
kan inte veta (d: jag vet det
inte). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. Runna

jag har inte kunnat
fått att ordentligt.
Jag har inte kunnat få det
ordentligt (gjort o. d.).
N. f. 86. / Yngre kone - du.
Yngre kunde de. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. Kunna

ja ~ tyfsor ~ ja ~ kan ~
nʲtə mɛ́d. Jag tycker jag
kan inte med Det. K. f. Sk. /
hán kan ~ vá ùya nú. Han
(kaũen) kan skamma sina nu.
(kan gärna skamma, bör skam-
ma sina) Det. K. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Hörrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. Kunna

dau kan bé hàima.
Du kan gärna stanna hemma.
(d: Jag vill, att Du stannar hemma). R. f. 86. / hón kan
édjza. Hon kan (tonerligen)
slöa. (starkt emfas). R. f. 86. /
so kona en bàra smìda
pràsan po védjzan. Ja

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. Kunna

kunde (behörde) man
bara ometa fast tälgdan-
ken på väggen. R. f. 86.
du ˇ kan ˇ by ˇ ti ˇ bära!
Du kan bara försöka! (ho-
tande). R. f. 86. / de ˇ kona ˇ
sina; här vå ˇ en kvinja,
bynta ˇ jens ˇ pers, dén hon ˇ
kona. De kunde stöva tignarier;
här fanns en kvinna, stengta,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

kunna

Jöns Persons hustru,
den hon kunde. R. f. 86. /
ja har ålru konad lid ed.
Jag har aldrig kunnat lida
det. R. f. 86. / di kona vr ög-
vädzad. Det kunde vi ha und-
vikit. R. f. 86. / ja har
könad en. Jag har kunnat
den (v: dikten). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Runna

Pret.
Kona

Pres. kan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

vi kan i fjoran, här
han har gått. Vi kunna
spåra honom (och se), vart
han har gått.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kunta

kon̲ta, -n, pl. -tor, -na, vulva.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kùpa, =

kupa potatis. (Hyare?)

Å. kopa

M. f. 90.

Kupa
vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kupa

Fjäva

samma form i akttagen 1953.

J-S.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

15.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= Br kupa.

1. Kupa sb.

Se d. o.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= lampkupa

2. kupa
sl.

Lc d. o.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kupa
s.

fjyva pl. -or

spec. = av vidja flätad fiskkorg.

di hade näktia fjyvor di hade
tórsk i.

torsk. nyare för
torg.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuga
s.

fjiva -an -or -orna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kypa
vb.

Kypa, =

kypa potatis

(yngre !)

N. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kupårder

kùpaór n.

årder för potatis kupning

M. f. 82.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåra ; - r , — i — ; - d.

× Leuna ab

koka tvätt

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåra ; -r, — ; — ; -d.

kväka

dar en høre fjorna kåra:
där men hör grodorna kväka.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kurra

kòrˌa, = vb.

koka tvättkläder

di kòrad.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kuna
v.

kò̀ŋa -ar -a -ad

koka i tvättgryta; endast om tvätt-kläder

kò̀ŋa tvét

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kusa

kŭ̄sa, -n, -or, -na, vulva.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusin

kosin, m. l. s. -in, pl.
-or, -na, kusin.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Häfn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusin
s.

kosín m. -ar

vi e kosínar te -an

(om både mask. och kvinnl. kusin).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kusin

kasín ; pl. -ín or

Fr systerbarn

M. f. 80 | ja. e. kasín med.
K. f. 86. | hán. Jag är kusin
till honom. M. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusk

kusk, m., 1- kn, pl. 2- a,
- na, kusk.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusk

kosk, -an

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusk m. j ²a

kusk s.

kusk

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ruske sb.

Ruske m.

Ofta om herrgårds-
kuskar

N. f. 84.

Nr 8025 Bromma Perrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kusk

Kusk m., -an

N. f. 80.
N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lussa s.

Kusa m. ; ²/₁ or

liten åsort (?)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kulla
s.

kåsa m. kåsor
en fisksort (tånglake)
vi hade åon för i tiden,
som vi drog etor kåsor ela
ålaspåbor. Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knussoad s.

kusk å r. ½ or

ryssja för fångst av kusk

(liten ålsort?)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rust

kåsten best. sg.

Nyare ord i målet

m. fl. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rust

Röstan best. sg.

Repss - ord

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kutling

kàtiz; pl. `-- a m. sb.

(kagge)

mindre tunna, i vanske of-

tast om smaskaggar

da hade snüs a

kàtiza. Man hade snus

i kutingar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kutting

kåtiŋ, m., -ar, pl. -a, -na,
kutting.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuva

kua kua -a -ad

han kua mi ti å mølka. (St. Herrestad)

kua glutten
kua glu:tten. tysta skrikandbarn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuva;

kua, -ar, -a, -ad;

di kunr unta kua

nam.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvål

kwål, n., 1 ed, pl. =, 1 en, kval.

ja gær jo endå i saml ed kwål. Åja.

Slänn.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarka, s.

Svarta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

s-y. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvarka
sb.

Se "Kvärk

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarka

Se × kvårk?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarn

kvarn; pl. ~ or

handkvarn (t. ex. att mala
malt med). Åv. t. ex. om
kötkvarn

vr. mälde ma. kvärn.
Vi malde (köttet) med
kvarn. K. X. 86. Jfr mölla
"destvarn"

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarn

kvarn m. -or, -orna

ett par kvarnstenar med tillbehör

jfr mölla

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lwarn, s.

Lwarn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

19. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarn.

kvarn, m., -n, -ar, pl. -ar, -na, kvarn. kaffe- l. malt-kvarn. Åtta om kvarje par kvarnstenar i en mjölkvarn. Väder- l. vattenkvarn heter ej kvarn, utan mylla l. mala.

Bromma.

№ 300 Herrestads Ld

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarn

kvarn mask. sb.

kvaan

Hört om väderkvarn, som i genuint mål heter mùla, vermúla

(): nú ha du tad nér, en: rivit den).

M./Nr 7474 Nja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Nja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvann

kvann pl. -or

varje par kvarnstenar i en mölla kallas en kvann

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarn

kvarn. -en

handkvarn, husbehovskvarn. t. ex.
maltkvarn; ete pa kvarnstenar i
mölla.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarnsten

kvarnstén -en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarnsten

kvarnstén ; pl. -ár a m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvart

kvart. -ed. n.

1/4 timme

ét kvárt.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvart

Te fyrkvart

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarter

kvártor n.

¼ stop (= ⅓ l)

at kvartor - tærna.

En kvarter jàst (ɣp.
öl el. myndicka).

Köpta hos byggaren

M. f. 9.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. kvarter

sb.

kvartor n.

(tryckes.)

1/4 stop (= 1/3 liter)

at kvartor brännvin

ett kvarter brännvin.

bädingen han fick ma at

kvartor brännvin för

2 våga. Bedingen (att mans-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

kvarter

(binamn) han gick st.

med ca kvarter brännvin i

förväg (d: ett stycke före lik-

följet). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kvartera

sb.

kvartéra f.

flaska rymmande 1/4 stop

(1/3 l.)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kvartera

kvartéra f. sb.

flaska rymmande ett kvarts stop (= 1/3 l.).

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kvaska

vb.

kvàskja, kvask

Pres. sg. -ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

alstras en sugande fjäd av det
slag, som uppkommer, då man
går på fuktig mark, t. ex.
en sank ängsmark.

da - kváskor ozo - bénan

* kvaska

vb.

Öres. sg. kváskor

om det Gud, som uppstår,
då man går med vatten i
skorna.

da kváskor i skóna.

för mig. M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *kvassa

kvàssa, kvàsta vb.

Sup. -ér

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Om det ö gjuter, som upphör,
då ö man gör och har vatten i skorna
eller då man går på fuk-
tig mark, t. ex. en sank
äng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

kvassa

vb.

om en hade
blev våd och skóna, so
kvàsta de. Om man
hade blivit vät i skorna,
so "kvassade" det.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) kvàsp, = kvassa

n.

Pres. sg. kvá_sor; pret. sv. kvàs_a

om det sugande ljud som

uppstår då man går med

vatten i skorna

de kvá_sor i skó_na.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) × kvassa

Äv. om vattensjuka 26.
marker, då vatten samlat sig
i håligheter, mellan grås-
tuvor o. d.

de sta o kvàsa

K 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast s.

kaust m. j ²a

ugnskvast

kvast

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast,

kaust, -ar s.

-a, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast

kåst -en -a -ana

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast
s.

kast el. kaust, -an.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast
s.

kåst, -en

nú kan di sæta skúr-
låsen på kåsten.

Mathilda

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast II

kǽsten a vá̲n̲ed a ǫ̲̀san

di̲ kan jò̲n̲a-d

ráml. stå̀dningen.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast

kast pl. -a

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvast

kast, -en, -a, -ana m.

riskvast (björk l. pil)

M. F. 90 Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Jfr × bagarugnskvast och riskvast.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast

kast, m., 1– en, pl. 2– a, – na,
kvast. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvast

kast, -en, -a, -ana

m.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Ffr sägr som gris - o. ugns-
kvast.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärstskaft

kàstaskàft n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvastskaft s.

kåstaskaut n. i fl.—

kvastskaft

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvastskaft

kåstaskaft, n., -et, pl. =,
-en, kvastskaft, -käpp.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvastskaft

Kàstaskåft n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kvek

Kvédzan sb. best. sg.

det mjuka partiet i en hästhov, hästhovs-

kvicke

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{kvärtsg
{kvärk, kvärkt, -a

kvick adj:

kvärk som en visla.

Kvick som en visla.

K. f. 86. / rörla o. kvärtsg
rörlig och kvick.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sveriges

kvetsa; -r, -i — i -d. (— sv)

Blott reflexivt skynda

kvetsa de döktad!

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvicka

vb.

Refl.

kvìtʃa ˌsɛ, =

skynda sig

kvìtʃa ˌde! Skynda Dig!

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvicksand

kvesan 1 r.

kvicksand

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvïa f.

kvïga sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kerja

kvärja, -an, -or s.

M. s. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvi̲a², f., - n. pl. kvi̲or², kviga - na, kviga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvinja

Kvinja, -an, -or f.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvigkalv

kvèakål

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rovgkalv

kvrèkål

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvigkalv

2
kwiːkèːl, m., -ar, pl. -a,
-na, kvigkalf.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvigkalv

Kvärkål

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna.

kvèŋa, - an s.

— — or, - na;

ja hadè hn dòkt.

kvèŋa;

— O. A.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna
s.

kvèŋa pl. -or

kustan. mora

kvèŋor a màŋa

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvinna

kvìnja, ¹-an, ¹-or

Men gemeint: kwìnja: (ännu äldre kwìnja R.L.)

den va gamla kvìnjor, som fute dé. Det var gamla kvinnor, som bestyrde om det.

N. 1962

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Åreskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna
s.

kvèŋa, -an

kusku, mora

dæn kom kvèŋan ma stòra

pàpor oŋa á:mæn.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna:

hen e nastan ègen aw di

gàmla kvègonna

kvègon, nùe fan i sé i ana

parlàns fjèsta.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna I

kvinja -an -or -orna

kvinna. kusten.

en gamal kvinja

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna

kvèga -an

kustun

kvèyan kreda vest bœjnta

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna

kwinna. f. -n, pl. -nor,
-na, kustru.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvinna

kvinnan best. form. sg.

husfrun på gården.

kvinnan o. jä o. alte-

dagen. Husfrun på går-

den och jag vi kände de

degen.

K. f. 78.

H. Horrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Levinna, s.

kvinja,

kvinjans, gen.

= gummans

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

III. 32.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna

kvèŋa -an

kustem

ramélioses kvèŋa va fá:ston

te hà:nom

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna:

den gamla kvèjan

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna

kvèna -an -or -orna

kusten. mora

den ble två kvènyor èyastèngda

i fjòrkan

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna

kvèna -an -or -orna

kustru, mora

desshéna kvènorna

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna

kvìnja -an -or -orna.

kusten, mora.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. kvinna

kvìnja; pl. ~or f.,

å. kvìnja, ~an; åv. 'hustru'

...hos. en, gamal, kvìnja hos en gammal kvinna. / kvìnjan K. f. 86. = hustrun på gården.

kalm, var, sìstor t. dèn kvìnjan. Hon var syster till den kvinnan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. kvinna

tàzan lìrar 2 ~
hálsen pa ~ kvìzan
Tungan rör sig fram och
tillbaka 2 halsen pa 6
kvinnan. R. f. &.

Jc närmare 11. tunga.
han ~ ble ~ ènа, kvìzan dó.
Han blev ensam, hustrun
dog. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvinntroll
sb.

kvinnetrål n.

kåringstackare

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvist

kwist, m., 1- kn, pl. 2- a, - na,
kvist. Stamma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvist

kvist, -ar, -ar, -arna

m.

kvistarna va. åhögna.

Kvistarna voro avhuggna.

K. f. 86. / där bröt, de

en. kvist. Där bröt man

en kvist 2/86.

N 1033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvista

kvìsta, = vb.

aga med kis, risa

ja, ska, kvìsta, de.

M. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvista, = kvista vb.

risa, ge risaga

de kvista dom. De gav dom ris. R. G. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvitt

kvitt

så väl² dän² månen
våra² na kvitt men han kän²
änke² blå på² dam¹ endå¹.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvitt
adj.

kvät (obj. kv.)

nú e vi kvät. Nu är vi kvitt.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvitta
v.

pres. kvitar

sa kvitar de hår di é

i: går Hsamma

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvitta ; -r, -i, -d, -d.

kvitta vb

1) kvitta

2) kvittera

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvitta
v.

de kvìtar

= det gór dom samma

--- a de kvìtar som vi
far kàfe

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvitta

v6.

Pres. kvittar

de. kvittar. Det gör det-

samma vilket.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvitto
sb.

kvi'to n.

dí få. de. jø, kvi'to. pød.
Det få de ju, kvitto på det.
K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvitra

Kvädja

Pres. sg. ½ ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvitra

kwe̱²dra l. kwe̱²dra (- ar, - a,
- ad, - ad, bloā i n. sing.,
- a, pl. - n l. - rkn) intr.,
kvitra.

læ̱²rkan kwe̱²drar, jø̱¹dzan ga̱l.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. kvitra

vb.

kvìdrja, =

Pres. ~ar

di' e ~ dær ~ en ~ fúl

har ~ kvìdrad ~ òm.

det är en fågel, som har

kvitrat om det.

Så kunde man skämt-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. kvittra

samt svara, om vb.
någon frågade, hur man
visste det eller det, och man
inte ville tala om, var man
fått veta det.

R. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvälja

vb.

å. kvèla

j. kvèlja

Stryga

Refl. kvèla, sr

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvälja v.

kvälja ; kvälde, — ; kvälde ; kvald
kvalt

kvälja

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvälja

kwä²la (¹-lor, pl. ²-la, kwä²lde, kwälld, kwäld, m. och f., n. kwäll, pl. ²-lda, kwäl, pl. ²-ln) fr., kvälja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

ä²ja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvålja

kvèlja, kvàlde, kvalt

stry.

M. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

kvèlja, sz stryppa sig

en. holt. rént ja. o.

kvèlja, sz. man höll alldeles

på att stryppa sig.

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvel, -en, kväll

kvèla, kvèlana m.

go kvél! God afton!

(hälsning)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

dær e kvèl e bakan,

du koma ud om

kvèlana. Det är troll i

backen. De komma fram

om kvällarna. M. f. 70.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. kväll

kvä'l, -'an, -'a, -'ana

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

var kvel var'je kväll

om - kvä'lan om kvällen.

go - kvel'!

n. f. 80. / God kväll, god afton! (hälsnings-formel)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvä'll

kvel. -en. -å. -åna

en sprant ùde a lègta om kvèlåna.

vanìnda kvél sa spìla di te klokan nìa.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvall.

kval. -en. -a, -ana

om kvälana, så läge man fek
sét ---

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kväll, s.

1

Kval

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

90. Per Larsson 1901. Lxc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. kväll

tré kvèla i rá. Tre kvällar i följd. R. f. 86. / igår kvél i går afton (sammansättningsaccent). R. g. 86. / bsla kvél förra natta kvällsgyssloma på en bondgård. R. f. 86. / frgrna de sad o gól om kvèlana.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

Kväll

Grodorna de sa
och kvakte om kvällarna.
K. f. 86. / de fik arbéja
ifrå tìlla på mårenen
o tì sèna kvèlen. De måste
arbeta från tidigt på morgo-
nen till sena kvällen. K. f. 86. /
ud. på kvèlana (ganska)
sent på kvällen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kväll

kvel, m., 1- kn, pl. 2- a,
- na, kväll.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvällsbön

kvällsbön

aftonbön

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvällsmat

Kvällsmåd

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvällsmat

Kvälsmåd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvällsmat
s.

kvälsmåd, -en

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvällsmål

kvällsmåd, m., -n, -plan fl.,
kvällsvard.

åja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvällsmat

kvälsmåd

~eda ~ kvälsmåd äta kvällsmat

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvällsmjölk

Kvälsmilk

vid kvällsmjölket mjölkad mjölk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvällsmjölk

kvällsmiltz

den på kvällen mjölkade

mjölken

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kvärk

sb.

kværfs

kvarka (hos hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Un. y. 90

man lät hästar
med kvarka sinandas tör-
pentinånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kvärk
sb.

kvarts

kvarka

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvärk

kwærk, m., -en, -ar, plan fl.
kwarkar. En kästsjukedom.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåvs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyckling

fjäderlös m. -a

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyckling

fjälling; pl. = -a m.

en - hägna hon - rula -

ad - fjälinga. En höna

hon fruade ut kycke -

lingar. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kycklinghöna

fjällrahöna f.

höna med kycklingar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyckling-ägg

fjäll-ädla l. fjäll-ädla,

n. -, -ed, pl. = -, -en, kyckling-

ägg. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tyla

fjyla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

15.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kylig

tʒy̆lad n.

da e tʒy̆lad ȳda. Det
är kyligt utc. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kylslå

tjyllslå

lindrigt upprörd.

tjyllslå miltjen

Nr 3906 Kögestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kylva;

fjäpla, - an s.

- ä, - or, - na;

klubba;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kyla

fjyla, -an

klubba för tjudenpålen;

få på fjylan = få ett slag på huvudet.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fig 2 lva

o6.

fjägla f.

klubba att slå mer tjäder-

staker med

n. y. 80.

FNr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fygla
sb.

fygla f.

tråklubba att slå ner tjudersstaker med

K. f. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedestoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tygla

Tygla f. 16.

träklubba att slå ner

tygderstakar med

R. f. 27.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kylva

kjula tjöla

tjudenklubba

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Kylva

† Sygla f. j. -or

klubba varmed

tjuderstaken slås i marken.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kylva

Tjugla, s. -n, pl. -lor, -na,
tjuderklubba, klubba hvar-
med tjuderpålar nedslås.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kölva s.

tjuglan best. sg. ~ f.

träklubba att slå ner

tjuderstaker med.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kälvskaft s.

tjäglaskäft, -- -ad

skaft i kölva (tjinderklub-
ba)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kylskraft s.

fjulaskäftad best. sg.

skaft: träklubba varmed
tjunderstakar slås ner i
jorden.

N. f. 98.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kymra
vb.

Refl.

fjùmra ~ sg, =

bekymra sig, göra sig

bekymmer

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyndelmässa

tjynjelmässe

tjynjelmässe då ska en ha halfförad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyndelsmässa

ffÿ̀ȳ̀alm̀ȳ̀s̀a (-an)

P. L. 1901. Bjeresjö. Hem. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyndelmässa

fʒyʒyalmässa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1960.

fʒyʒyalmässa - knuda
en köldknäppa vid kyndels-
mässotid. / n - ha - ʒ̊ta
n.f. 90. / hat - fʒyʒyalmässa -
knuda - 2nä.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyndelmässa

fkyzelmäss, m. -n, pl. -sa, -na mindre brukelig, kyndelsmässa.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyndelsmässa

fyggelmässa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

fyggelmässa, knäda

en köldknäpp som ofta

kommer vid Kyndelsmässo-

tid. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka

tjòrka -an

gå i tjòrka : kyrktagas, om
kvinna efter barnsbörd

di har inte gått i tjòrka

Även genuint: tjòrtja

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka II

lèsa i tjönfjan =

konfirmeras

nar ja lèste i tjönfjan, sa
vövde mår te en svänton
klènry te mi.

Mathilda
f. 1878.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka

tjòrtja -an

bjérgø tjòrtja J.P.

bygga óp gamla tjòrtjor

de e dær i àla tjòrtjor

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka II

di tvèrga dom, di skåle ga
i tjòrtjan vèr sónda
nåml. tjenarna
dær e plás te en kånna stýken
i en tjòrtja

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka

tjöntja pl. -or

åle gàmla tjöntjor, sa
repenéran di di'.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjärtja f. j:r-or

kyrkea s.

kyrka

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka

fjärfja -an

vi' fr<u>ä</u>fj fjärfjan a mjölan

ofvan <u>ät</u> : kyrkan och mållan i

rak linje bakom varandra ; sätta

"fiskemed". Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kyrka,

fjòrtja, - an s.

- òr, - na;

han fær fræ̀tja

for en tim fjòrtja,

f. p.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kyrka;

gen. kyrkа

gen i kyrkа;

gå i kyrkan.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrka

tʃɔ̀rtʃa, -an, -or f.

y. tʃɔ̀rka (trol. numera vanligast).

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrka

tjårtja, -an

Så nän di blö sönda, skolle kum
gå ti tjårtjan.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Kyrka

tjörka (oblik form)

I fraser: ga o. tjörka
låta sig kyrktagas (om en
kvinna efter barnsbörd).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka

fförrsa, f. -n, pl. -fför, -na,
kyrka.

ga i fförrse, kyrklagas,
om barnaföderskor.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kynka

fjòrtja -an -a -orna

man de va en gàmal fjòrtja.

mask. hèm, alltså fem., ellen

dèn, ng.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gyrka, s.

fjöttja, -n; -fjor, -fjorna

Samma form i'aktagen 1953.

J. J-s.

108.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kynka

fjònfja -an -or -orna

y. fjònka etj.

jâ har gûd mjùd i fjònkan

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä. tjörtja x)

1. kyrka

g. tjörka, ~an, ~or, ~orna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

den nya tjörkan den nya kyrkan.

x) n. f. 80. / ya tjörtja

xx) K. f. 86. / Oja kyrka. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka

fjòrtja -an d. fjòrtjå
=å:n

dessa form åsen hos personer
födda på 1880-talet.

klòkå:n hæjnde dåm i fjälva fjòrtjan
(Skåne)

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrka II

dær vaksta x/ grés ège i
dær fjorfjan hada vád
i: då Borrie kyrka stod tom ruin.

x/ Regn. form för vèyste.

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kyrka

tjòrka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I uttr.: ga ~ 2 ~ tjòrka x)
låta sig kyrktagas (om barnsångskvinnor). D. K. f. 86.
M. f. 80
di ~ jek ~ 2 ~ tjòrka /

M. f. 80. x) Eller: tjòrtja K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkbyxor

Spörsmålsböjsor. f. -na. plu-
ral. kyrkbyxor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkdags

fö̲r²ſſeda̲s, adv., utan komp.,
kyrkdags.

l'd sna̲rt fö̲r²ſſeda̲s, mu̲na̲².

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkobok

fjöntfjebög. -en.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkodags

tjörfjedås

tid att gå i kyrkan.

Bjeresjö kol. Steinsen.

1934. 100 Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkodörr

tjärtjedör. -en

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkodörn

fjönkedörn -en

den va en pål igenom
fjönkedörnen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogolv

tjårtjegol tjörtjegûl.-ed

stå po tjårtjegoled = konfirmeras

Vår ska vi tas framm ! Vår ska vi stå po tjårtjegoled ! Ingen inj kommer. po jorda åta da.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogolv

fförfsegùl, n., -ed, pl. =, -en,
kyrkogolf.

ja hådde ènte ùdan ja
lönte hele, nar ja lèste
fförfsegùled. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogrim

fjòrkagrimen,

mystiskt väsen i kyrka.

äta en for fjòrkagrimen!

sades till barn.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kryckogrim,

Kråkagrim — Ens.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. kyrkogrim

fördsegrim, m., -en, pl. -a, -na, eg. kyrkgrim; ett mystiskt andeväsen som i skepnad af en människa eller ett djur ansågs hålla vakt öfver templehuset. Man trodde att, sedan grunden till kyrkan blifvit lagd, de byggande togo den varelse som först infann sig på byggnadsplatsen och innemurade honom lefvande. Han förvandlades till fördsegrim, egde förmåga att göra sig osynlig, men kunde ock uppträda i sin förra jordiska gestalt. Kallas, lika väl som tuppd- ja bard- upptäckas ej blifvit kyrkgrimar. Bromma. Stör

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogrim II.

tjörtjegrim

de fösta di kom té, nar di
hade böjt tjörtjan, dé skule
bo tjörtjegrim.

se först

forts.

P. L. 1901. 300. Hedeskoga, Hennet. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogrim III

di tɔk ad løwanes kɛ́gz

tɛ tjöttegrim.

P.L-1901. Hedeskoga, Hecr. hD

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogrim

best.f. fjörtjegrimen.

yngre fjörkegrimen.

mystiskt väsen i kyrkan.

hon trädde de va fjörtjegrimen.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogrim

tjörtjegrim, — en mystiskt väsen som höll till i närheten av kyrkan.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogrim

tjörtjagrim m.

mystiskt väsen som lade
sig hemvist i kyrkan. För
att skrämma barn sade man
till dem: tjörtjagrimen
tar dig.

Ö. M. 1900

Öja.

Nr 9474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogångsgille

tjörkegongsjila n.

kalas i samband med en

kvinnas kyrktagning.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogård

fjärdingsgård, ½ – 1 län

m.

y. fjärdingsgård

m. f. 80.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård

Reg. nr 5638. Sövestad, Hemmestads hd.

N. Nilsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård

tjärtjegai, -en

Näj, de e ente hår ja ska rudna, ta tjärinjen nå hum sat po tjärtjigaien. (= "nu har ja vat hår så länje, så ja får je mi au).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård

fjönkegån – en

nèanoin fjönkegånan

även fjönegån (men genuin form)

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkogård

fjörtjagården -an

Mera genuin form än fjörkagården

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård.

fjärfjägöur, - ur s.

- a, - na,

el. fjärägöur,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård

tjörtjegården -en.

y. tjörkegården

nu ska ja ey a ansa po tjörkegården.

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård

kyrkogår, m., -- en, pl. -- ar, -- na. kyrkogård.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Klarr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård

fjòrregàn -en

den gàmle fjòrregàrn

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkogård

tjörkegår, ≥ — ± an m.
rät ynom, tjörkegåren
n. f. 80. / rakt igenom
kyrkogården.

Mera genuint: tjönegår. 1.1-s

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkgård

fjörkajö'r, -an

den gemena formen av besöktorn

× fjortgajö'r.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyckoklut

tjärtjèklud

klut som de gifta kvinnor användes
vid kyrkobesök.

Nr 3906 Högsta. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkokläde

sb.

tjörtjaklé pl.

kyrkkläder, helgdags-

kläder

nya tjörtjaklé nya kyrk-

kläder. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjörtjalède x/ x kyrkolede

sb.

tjörkelèden best. sg.

m.

kyrkogårdsgrinden

n. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

x/ y. – k –

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkoparad

fjärdingsman, -en

uppeställning till gudstjänst i lägenheten. t. ex. Tvedöra

(solvärt glans).

Nr 5023. Borrie
Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkomiljön

best.f. tjörtsamlingen

om Borrie kyrka då den stod som ruin
(fr. 1870 talet och till 1928).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkoskatt

tjörkeskåt

(utskyld)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

man so e dar
oliga tjörkeskåt. men
så är det olika kyrkoskatt
(d: i Ystad och landsbygden) N. S. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kyrkospira

hjörtgaspira -en

kyrkspira.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kyrkospir
sb.

fjòrfjaspir, ˊ-ˊ-ˊen

kyrkspira

R. f. 86.

Ån. fjòrfjaspirda; pl. ˊ-ˊ-ˊor f.
Trol. respes- form med avsende
på Nr 1933 Hedeskoga, Herrestads hd
ledan.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkotionde

förr-skeliza, m., -n, utan pl.,
kyrkotionde.

ja ved ätte om har ska
betälas förr-skeliza inn.
o
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyrkovaktmästare

kyrkovaktmästare

m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrkråla;

fjörfarufta, - an s.

- or, - na;

vi va fàtia sam

fjörfarftor,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kykskrift,

fjöttesk rBwt, — Lm s.

di skula stöu

fjöttesk rBwt,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrktorn

ʧʂörkenatȭrn -ad (!)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrktorn

Spörspelatårn, n.,- ed, pl. =, - en, kyrktorn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrktorn

fjörketörn, n.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kyrktornstocke

fjörfjatorns- sb.

tö'ke m.

kyrktörnotupp

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tsårtsevål n. i pl. — kyrkovalv

kyrkovalv s.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyss

kyss, m., 1- en, pl. 2- a, -na,
kyss. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyssa

fjùsa, fjùsta, fjust

Pres. fj. -ar

dar va mòna o fjusta

dán. Det fanns manga,

som fysste den.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyssa

hjùsa . hjùsta . hjust

hjùsa slèdjan

(skämt hos smeden)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyssa

tjyssa (tjùsa)

bu fai tit tjyssa po den hänen, som
en synjar vara an ettes albúen. ordyn.
du kan tjyssa d' sël i' röven, så fåi du nod å
jäna. (Kärnsträta)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyssa

ʃʃʷɛ̄s-a (¹- s̄or, pl. ²- s̄a, ²- s̄t̄ɛ,
ʃʃʷɛ̄st, ʃʃʷɛ̄st, pl. ²- a, ʃʃʷɛ̄s, pl.
²- en/ t̄ɛ., kyssa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kyten

n. pl. fjýden, -en

otelbår

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kål

kål, -an

n. sg. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 7474. Öja, Herrestads hd kål
Hugo Areskoug 1960.

eda kål kål äta
kall kål; kålen e kål
kålen (d: den anrättade
kålen) är kall. I dessa bå-
da fall medför samma
ställningen av homorganen
kål för den skarpljudiga
effektens skull / såsa kål
åta kålsoppa
med kål.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kål

kål. 1 en

brassica

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål, s.

hål

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

14.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kål

kål, m., 1- kn, utan pl.,
kål. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kål

kål, -en

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M.f. 80.

Ifr uttr som: amerikål,
brunkål, grönkål

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålhage

kålhåve. -en

kökslträdgård.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kålkuvud

kalhø, n. böjn. som hø

P. L - 1901. St. Köpinge, Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kålhuvud

Kalhöed -ed. pl.=, -en

P.L. 1901 Bjerasjö. Hemest-sn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålhuvud

kalhå¹d, n., -et, pl. =, -en,
påhufvud

Bjeresjö², Bromma, Öja.

kalhå¹, Al. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Alåm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålmask

Kålmárka pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålplanta

kalplántor pl. sb.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålsoppa

kalsópa -an

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kålsoppa

kaksöppa; pl. — ~ or

M. f. 80.

Jfr kålsupa och *kåltåd,
samtidt äldre benämningar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålstock s.

hålstóck

24. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kålsupa

Kalsúa f.

Kålsoppa

K. f. 86.

Hf. kålsoppa och kålsåd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kålsoppa

Kalsúa f.

Kålsoppa

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kålsåd

kalsé n. 16.

kåltoppa

R. f. 86.

Jfr kåltoppa och kålsupa.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kånka

kånka -a -ad

försumma. uppehålla; a bevåra en person i onödan att komma åt i något arbete (långvåga)

Nr 3906 Högestad

Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kås

kås. 1 an

primitiv båthamn. bestående av
en rad utlagda stenar.

Klutholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kåsen

adj.

kå̀sen

stel och delvis känslolös i

t. ex. hand l. fot.

ja e kå̀sen i nä̀ven.

N. V. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× Kåsen

Kùsen ; pl. kùsna adj.

1. domad (för lamad) i händerna

han e. kùsen 2. n&vana.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× kåsen

adj.

2. Om tvin: efterss

i västen av någon anledning.

grísan e ~ kùsan / grìsorna e ~ kùsna.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* Kåsen

{Kùsan ; pl. Kùsna. adj.
Kōsan

1. domnad i en lem, utan
Känsel i en lem.
2. med svagt utbildade ben
(om svin, särsk. grisar som
uppfödas till slakt).

Han e. kùsan i. nèven
Han är domnad i handen. K. f. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× kåsen
adj.

han ~ e ~ kùsen
2 ~ bénan. Den (en gris) har
svagt utbildade ben. K. f. 86. /
de ~ e ~ kùsna 2 ~ bénan.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåsen

kø̄²sen, m. och f., n. -s̄ed,
pl. -s̄na, komp. -s̄nare,
-s̄nast, lan.
ja e kø̄¹sen i hǣwten.
Bromma,
Aem.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåsma sig

kåsma di = lugna dig

St. Herrestads.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåt

kåd; pl. ~a adj:

ysten (om hästar, bl. a. till följd av att de inte kåras på entid).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåtväxt

adj:

kadvýst

om gröda: som växt alltför häftigt

de e so

n. f. 90 / kadvýst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåfs
sb.

fjous n.

struntprat, pladder

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kåfsa

fjèwsan best. f. sg. -ob.

munnen (skämts.)

Jmär. som: ha - på

fjèwsan få ett slag

på munnen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäwsa, = 2. × kåfsa wb.

prata strunt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kåfsa

fjèwsan best. sg. sb.

Jmfr. som: få, fro

fjèwsan få ett slag fö

munnen. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjèwsa, = 2.× käfsa vb.

pladdra, prata strunt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kåfsande sb.

fjäwsana n.

tomtgladder, strunt-

prat

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

et. fårlat fjäwsana

ett farligt (för, förligt)

gladdrande. K. f. 86. /

hå e. dé för fjäwsaka! Vad är

det för gladder? K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaft

fjäwt, -ten, -a, -ana m.

kind

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

kåft

fjäwt, -an, -a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

kind

röa fjäwta röda kin-

der. jfr *gräs-, *röd-

R. f. 86 / *tjock- och

*tunnkåftad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

käft

han - har - at -

lyda paa tjyåwten. Han

har eū (stort) födelsemärke

på kinden. K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Käft

fjöwt. Den

fjöwten går som en fjäp i et jul=

tala fort, utan uppehåll ..

Nr 3340 Bjeresjö. Herrestads h

a te herg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käft;

fjäwt, — len s.

— a, — na;

kind;

han gå len pu

fjäwlen.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käft
s.

fjout, -en.

käke, kind

finare fjäft, -en ...

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåft-fejla

tjäuta-fäjla

uttryck för pratsam mun

tjäuta-fäjlan stån alltí stänjd.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kägla

tjäfla, -an, -or sb.

kägelformad f. tornstack

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kägla

fjäla, = 2b.

säga bråmtors i kägelformade stackar.

fjaela, tór kägla tors.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kägla;

fjäjla, - an s.

— ' — ol, - na;

towstapel;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kägla,

fjäjla, -ar, -a, -ad,
- v.

göra tomstaplar;

så fjäjla tö;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kägla 96

tʃ²ägla; -n, —; —; -d, -d.

kägla

sätta: käglor

(torv)

tʃ²ägla tår.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kägla
v.

hjäjla -a -ad

hjäjla to'a (stadium i tvcoberedning) = lägga upp tvcv i' kägloa.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kägla
vb.

tjägla, =

sätta torv i kägelformiga stackar

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kågla

ʃʃæjla, s.,- n, pl.- lor,- na,
kägla.

spæla ʃʃæjl, spela käglor.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kägla
s.

hjèjla -an

stapel, t.ex. av tow

hó'a so là̀va di' ja hjèjla

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kägla

tjäjla; pl. -or sb.

kägelformig törnstack.

Jfr törnkägla

N. f 80.

Nr 75338 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kägla
vb.

tjàyla, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

såtta brännton i kägelformiga stackar

tjayla-tór kägla ton. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kålen adj.

Se Kolen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalke

fjälkka, -an, -a

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälke

tjiltja m. tjiltja

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälke s.

tʃ²ɛlʃɛ r. j ²a

kälke

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälke

fsilfse, m., -n, pl. -fsa, -na,
kälke.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kälke

fjèlfja m.; pl. -a

om det framre och bakre
med överrèt
medparet är en större
släde.

dær va fjèlfja bode
före o bag. Det fanns med-
par både fram till och bak-
till.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälksläde

fjälfjäsläde

släde bestående av ett främre och ett bakre medjer

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källa

Källa, f. -n, pl. -lor, -na,
källa. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rålla

tjèla f.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källa
s.

fjìlå. -ån. fjìlor. -na.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kalla
v.

tjälla -a -ad

föda kalfungen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Källa
s.

fjìla, -an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källare

fjèlara – en

sa pota di hina néa i

fjèlaren.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x. källa H

tʃɛ̂la ; - r, — ; — ; - d.

få (kattungar

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* källa

fjäla (-ar, -a, -ad) intr.,
föda, om honkatten.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hässr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fjälla, s.

Fjälla,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

23.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källa

fjìla -an -or -orna

dær e en fjìla ó'se

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Källa
s.

fjilla -an -or -orna

dan e en fjilla dår nèra i
måsan

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källa
s.

fjìlå

dæn va en fjìlå - dæn va
sont klå'rt vå'r.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Källa

fjälla, -an, -or, -orna sb.
y.

älas so. va. här i
flera fjälor. Annars
så fanns här flera
kallor.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
n. y. Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kalla

fjäla, =

föda kalvungar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källare

fɧ²ålare, m., -n, pl. =, -rna
l. fɧ²åla, -na, källare.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Källare

fjèlarp, ~-en m.

di ~ hade ~ fotad ~ na ~
nér 2 ~ fjèlaren. De
hade kmffat ner 2 Källa-
ren. R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Källesjöana

sb.

Källesjöana best. pl.

Källesjöborna, inv. namn

R. fl. 86. / i byn Källe-

sjö, Hedeskoga

sn, Herrestads

hd, Skåne. l.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× källesjöare

sb.

tʃɛ̀lɑʃø̀arɑ, pl. =, ˌ-ˌ-na.

invånare i byn Källe-
sjö, Hedeskoga sn,
Herrestads hd, Skåne l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× källing
s.

hjälg m. -a

kattunge

gråna hjälga

1958 4062 Bjuesjö. Herrest. h

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kulling

hjälty -en -a -ana

kattunge.

dan va en a beställde en

hjälty, a vi lå -en på.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* källing

Spälig, m., -en, pl. -a, -na, kattunge.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. fʃɛ̀lɛŋ ×1 × källing

fʃɛ̀lɛŋ ××1

fʃɛ̀lɛŋ, ≈ -an, ≈ -a m. sl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kaūnge

fʃɛ̀lɛŋen e.

××1 n. f. 80. / so. lɛ̂dʃɛn.

×1 K. f. 86 / Kaūngen är m. leksall. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ha

m- ~~kor~~ - fåd - * "Källing" sb.

nya tjèlliza. D. har fått

nya kattungar (vår katta har

fått en ny kull kattungar).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källing

tjälling -en -a -ana

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Källsprång.

Fjälaspråg, - 2d s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kållsprång

tjälasprång n. sb.

kållsprång

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× källsprång

Pilasprång, n., -et, pl. =, -en, källsprång.

åla pilasprången e utdgrovade.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*Källsprång

fjälsprång[x1] n.; --språng[xx1] +6.

källsprång, källdrag, plats där en källåder går i dagen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x1 R. f. 87.

xx1 M. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kallvatten

fjällavän n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källvatten

Kållavatten, n., -et, utan pl.,
kållvatten.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kallvatten

fjällsvan n.

n. f. 80

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåltring

tjältring i pl.-a

tupare och slagskämpe.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåltring

fjältrig m.

o

bråkstake, oregerlig och

bråkig karl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåltring

fʃål²tri:ŋ, m., -en, pl. -a, -na,
fʃål²triŋ.

lå¹fʃoden de vå en rå²fʃti
fʃål²tri:ŋ. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kältring

fjältring, pl. -ar

oregerlig person, bråkstake

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåltringbände

sb.

tjèltrengabèna n.

vildsint o. oregerligt

pack

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjäle
Tjäle
Tjäle

*Stämma

Stämma, stämde vb.

Kamma håret med en tät
kam[xl] för att få bort gnetter
och löss.

x) Stämkam

n. g. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kãmma.

fjàma, -or, -da, -t,

kamma;

nor min mö'ur

skula fjàma mi;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kämma

ʃʃkm̲a / t- m̲oɪ, pl. ²- m̲a,
²- m̲dɛ, ʃʃkm̲t, ʃʃkm̲d, m. och f.,
n. ʃʃkm̲t, pl. ʃʃkm̲da, ʃʃkm̲,
pl. ²- kn / kr., kamma.

gl̲ɯ̲ta va b̲ɯ̲de t̲wɑ̲de o
ʃʃkm̲da. ɔ̲ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kämma

fjèma, fjèmde, fjemt

kamma (med finkam)

fjèma, se kamma vb.

Jfr redekam o. *kämmekam.

Nr 1533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kämmekam

tjämmekämm

tätkam. finkam. /fr. +redkam.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåmekam

sb.

fjàmakòm

tät kam, finkam.

med denna kammades efter

gnetter och löss.

vn. f. 90. / Jfr × redekam

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kámmekam

sp²ámmekòm, m., -kn, pl. -a,
-na, ~~graf~~ finkam, tälkam.
En grofkam heter rä²jekòm.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Kåmekam

sb.

fjåmekóm m.

finkam (att t. ex. samma efter löss med.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjend

känd
adj.

fjénd, ma bekant med.
han, va, åta fjénd ma
vàjana, hær. Han var
inte bekant med vàjarna
här? R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

känd

tsänd adj.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

I vår. va tsänd ma
vara bekant med för-
hållandena, känna till
förhållandena. Sövestad.
dær e já so lìdet
tsénd hène. Där

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) känd

känner jag så litet adj.
till traketen.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Känger
sk.

tjäror pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× känn sb.

tʃen n.

at. liɖed tʃen en liten aning

da. é at. tʃén tòzara.

Det är en aning tyngre.

R. Nr. 7583 87

Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kånna

tsènka, tsènde, tsent
tsènå

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -or

1. vara bekant med
2. förnimma med kånsan.
3. kånna igen.

då va- han so- svår
o- tsènå. Då var han
så svår att kånna
igen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Länna, v.

Fjäna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

15. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

känna

tʃänˈa, tʃändə, tʃant.

Pres. -ˈor

hˈanom tʃˈenor. ja mˈad.

Honom känner jag mycket.

ja, tʃändə, gˈɔt hˈan.

Jag kände gott honom.

Nr. 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåna

fjèna, fjènon, fjènde,

fjent. p.p. fjend.

Vid tilltal till personen, som man ej är "du" med, användes konsta. "bara känd"

Kanje Olalåsen e fjénd forwéd?

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Känna igen

fjena ijän

--- en fjenon knápt sí'
sál ijän.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

känna igen

tjäna igen

jä tjänor hanom igen

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pres. Pret. kännas

fjäns, fjändes

förnimmas med känsel-

sinnet

de fjändes äta, om

de va värmt. Det

kändes inte, om det var

varmt.

Nr 7533 Hedeskoga, Hersestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. * Känne

tjänka n. / -ad sb.

bokmärke

jå fek at tjäna

a lärnan. Jag fick

ett bokmärke av läraren.

R. L. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ känne
s.

tjèn̲e, n.

igenkänning; kännetecken

di kan tjèn̲e på dom ö̲re i
býn.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× känne
s.

kjènn, n.

igenkänning; kännetecken.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. känne

dör ramla — sb.

tjänad åv. Där föll

bokmärket ur. R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. "Känne

tjäna n. sb.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

förmåga att känna igen personer

höja de, hade, tjäna, pa. folk. Hundar hade förmåga att känna igen folk.

Fr. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kännespak

tjänesprång adj:

som har lätt för att
känna igen nyon (om
människor och hundar)
sin - en - ler - ära
so - l - en - nte so - tjäne-
språg. Sedan man blivit äldre,
R. J. är man inte så känne-
spak.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäp, -en, -a, käpp sb.

-ana m.

där fick ja tjäpan

jelpa -te, ànars kona

de -nte ble -tókt. Där

fick ja lärarens käpp tjälpa

til, annars kunde det in-

te bli ordning och reda

bland skolbarnen. M. g. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fsep, -en, -a, -ana m. skäpp sb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

M. f. 79.

de gick óp i lòga, lòga fsèpa. Det väcke upp till -långa, långa kappar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käpp

tʃɛ̀p, -ɛ́n, -ɛ̀a, -ɛ́ne m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käpp

Kåpa, m., 1- an, pl. 2- a,
- na, Käppar.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåpa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåpa, s.

Fjäp

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

15. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

kåppände

sb.

tjèpaènka m.

ände av en kåpp.

x/

doras, vìlka sidor, pa-
en, tjèpaèna. Deras uttj
sitter på en kåpp-
ände (sades om barn,
som med hat om

M. f. 90

Bg.

x/ hela här tonen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Käppände

16.

stryk tvingades av lyd).

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kår

fjær, -t, -a

näpen, kas o. sött

penger dä e. fjära

fjur. Igelkottar de är

näpna djur.

M. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fŏr

fʒœr

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

napen, Hugo Areskoug 1961.

(om barn och t. ex. kattungar och valpar).

SO: e. han. so. fʒœr

nal. Så är han so. näpen

nu. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Kär

Även i ryer:s betydelse, t. ex.:

mina söta, kära barn!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käring

fjæ̀rrz, -an, -a, -ana

dær va en gamal fjæ̀rrz
som hedde pærènegam

hær va rejéla fjæ̀rrzor dé.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåring

Kår², s. i – en, pl. – or, – na.
Kårring.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläcken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåring

hjärrn pl.-or,

di byte hjärrnjor di kala; om
en tun i kadriljen dö de dansade
bytte damer.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärring

fjärring, pl. ~-or \ sb.
f.

en ~ fjärring skola ~ ha ~
fäl pröga. En kärring skulle
(d: för att rätteligen kunna
betecknas så) ha tjugo år-
ner. Gammalt talesätt. /
R. f. 86. / an ~ gamal ~
fjärring.
Hr sladder ~ o. trollkäring.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Käringabär

Kjärinjabär

Kjärnbär.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåringsladden

Kärringaslådor, n., – ed,
Kärringskvaller.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lärkingtarmar

tjärrezatärma (pl.) pl.

björnbärs-
buske

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåringtarmar

tjæringatörma pl. sb.

björnbärsbaske (Rubus odorus)

R. f. 86.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåringträta

fjärrnatréta s6.

I talesättet: i längvär o.
fjärrnatréta de, vårar
so länge världen står.
Vädurlek med skurar och
kåringträta det varar så
länge världen står. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärl

fjärlen best. pl. sb.

hört i bekyd. 'sopkärlen'

(om förhållandena i Ystad).

Nyare ord från resp.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärna

vb.

tjärna, =, -ad

tjärna, smör kärna

smör.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Innan man började kärna,
skulle man fästa åt norr
och hålla en brinnande
sticka under botten av
kärnan. M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärna

sb.

fjärnka, -an m.

kol. sädeskärnor

där bler brå ma-

fjärna s sén. Det blir

riklist med kärna i sådan

(d: vårsäden).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåna

fjœrne – en

frukt- eller sädeskåna

den va stœr grœn fjœrne i dén

(näml. veten).

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärna

sb.

fjärna f.

mot kärna

Ol gemina uttalet torde vara x fjèrna.

en rönn or fjärna.

En rund mot kärna.

N. J. Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärna
v.

tjärna -a -ad.

om tnår

Kanske regn.-påv. form; jfr
tjärna end. P.L.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skärna s.

fjärna f. ; ar

smörkärna

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärna s.

tʃ²ærne r. j²a

Kärna

drd v²ped e dær ²ya tʃ²ærna ².

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärna He

fs²ärna ; -r, — ; — ; -d, -d.

kärna

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kâma.

fjèrna, -ar, -a, -ad.

vi fjèrna sél.

S. 6.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjærna, -an f. 1. kärna ob.

smör-kärna

n. f. 79.

Formen med ä resp. ö är.
Den genuina formen i Sydskåne är fjärna.
L-s.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kärna
vb.

fjärnfa, =

kärna smör

Kgn. pär.
form!

n. f. 79

Genuint: fjèrna.
I-s.

fjärna smör.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåna
s.

hjäna . -an

--- äyan den nä bleu hjäna

(i gröan)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skärna, s.

Fjädrna

(sädes -)

87.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåna
s.

fšĕrna, f. -, -n, pl. - nor, - na, fšĕrna (bmör-).

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåna v.

fjärna (- ar, - a, - ad, - äd, pl. l. -ada - ada, - a, pl. - an l. -nen) fr., skärna (smör).

di två fjärnizorna fjärna vi mästizens här ägo.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärna v.

ſſ²ärna /- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. -ada, - a, pl. - n l. -nen)
sb., kärna (smör).

hon el. två ſſ²ärningar ſſ²ärnade i
din² ²ägon. ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

kärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kärna

sb.

fjärnor pl.

mörkärnor

Dopa- form; den gemena formen är fjèrna, pl.-o

1-s.

K. S. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedestroga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. kärna

sb.

fjärna, =

Obs. kyrkform! den genuina formen är fjärna.

kärna-smör

fjärna-smör

R. F. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedestoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kärna

fsg. ärnfa, -an f. sb.

smörkärna

Repr. pär. form;
den gemena formen
i sydsvenskan är fjärna

J. J-s.

n. f. 80, K. f. 86.

ja- har- sét en- son-
där fsgärna. Jag har sett
en sådan där kärna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. Kärna

26.

fjärnfa, =

Kärna, mör

Kopu. pdv. form: den gemena formen: lyskåne å Hèrna

1_1-s.

n. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. fjärnan best.sg. 3. kärna

fjärnor pl. tb.

(fråkärnor)

Repro-form

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
K. Hugo Aleskoug 1961.

vi ha sått fjärnor.
Di ha satt kärnor.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 3. kärna
sb.

hèla tjærnan

hela såskärnan

... hèla tjærnan, so- de-
va- ùte skàlad ... hela
kärnan (togs med), det var
alltså inte skalat (om sam-
tàgat mjöl). R. J. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärne

kärna, m., -n, pl. -na, -na, kärna. I säd, frukt m. m. Allm.

Ofta i sms. för liden kärna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärnesmörnat

tjernesmörnad

smörgås met nykärnat smör.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kärnhel
adj.

tjærnhél

som har god aptit

D. L. 1901. Bjæresjö. herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kärnhel

Kärnhel l. -or, m. och f., n. -helt, pl. -hela, komp. -helare, -helast, som har god mathust och håller till godo med hvad föda som bjudes. Om människor och husdjur.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kännbel
adj.

tjänhél

som har gott aptit, t. ex. om ko som
åter vad den får.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kånkelt

fjærnhélt, adv., komp.-hélare, - hélast, förekr. i nätt. éda fjærnhélt, åta med god matlust, utan att rata födan. Om människor och husdjur. Kréfjed édor den gámla hálmen liasà fjærnhélt som den nyá. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärnlock

Spärnelåg, n. ,- ed, pl. =, - en, kärnlock, lock på en snörkärna.

De va: et bredz tr Spärnelåg som ente nil blo på.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kärnmjölk

Tjärnemilts

där blev äta so
N. f. 78 / mien tjärne-
milts. Där blev
inte så mycken
kärnmjölk. Fr. s.
St. Herrestad Käna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kärnmjölkspiga

tjernemiltsjpiå

småeond kll mejerijpiga.

/fr. × vallaklämmare.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kärntorel s.

Tjärnetjöl r.; -a

staven i en kärna

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kärntorel

fjärntorel, m., -ln, pl. -rla, -na, kärnstake, -stav. Bja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåa4

tjär n. i pl. —

kärr

M. Areskoug 1: 26

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärr;

fyr, -' 2d s.

—, -' 2n,

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kär

Kar, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
kärr.

Anm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärr
s.

fjär. 1 rad pl.=, 1 en

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärn

fjæ̀r, n., pl. =

di hade rámn te àle fjá̀r a
bàka.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärr

fgar n.; pl. =

n.-f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåŋa s.

tʃ²åŋa f.; ²-or

kåŋa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Härra

fjärja; pl. ~ or f.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kärragårdingarna

86.

Kärragårdingarna best. pl.

(folket från Kärragården (se

dessa namn)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kånhål

fjanhål, -ål

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårve

sb.

fjårva m.

sådeskårve

Uppgavs vara liktydigt

med nedgz nek.

N. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåve

fjårve pl. -a

t.ex. revhålmsfjårve

om utriskad kåve

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaïve
s.

fjänve pl. -a

utröskad; annars negz.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärve

Spårv, m., -r, pl. -va, -na,
kärfve, halmkärfve.

Ssm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kāive

hjàive -an -a -ana

uttrʾsket sʾdeskʾive

Annars: nedj

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålte

tjälte

"en inhägnad, där djuren skulle stå om natten"

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kätte s.

tʃsätta r. j ²a

kätte

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåte

fjälka, -an, -a m.

fålla i stall, ladugård, svinhus etc.

Jfr föl-, får-, gås-,

kalv- och svinkåte

Nr 1833 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kättedörr

tjättadören bf. sg.

den dörr i ladugården, genom vilken spillningen kastes ut på gödselhögen. M. S. 79.

Jfr × måkedörr Sövestad.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåtting

tjètry, -an

sin blek de ina tjètry

(hopfäst med kåtting)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kätting

fjètty - en

han kåyor i en fjètty

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kåtula

tjèla, =

föda kattungar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåusa
v.

fjöwsa -ar -a -ad

prata strunt

hå står du a fjöwsar a̲t̲a ?

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåvsa

fjóvsa, -an

senfärdigt fruntimmer.

en rèdi fjóvsa.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kôk

tjôk. 1ad

ja Lå i tjôkad

Nyare ord i målet.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köksdörn

fjöksdörn. -en

fjöksdörnan stan ùuan.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. lngers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köks-gejor

M. fl. köksgejor. -na

köks-saker

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kökslärarinna

fjökslæriŋa

skolkökslärarinna.

maria hum ble fjökslæriŋa

i svedåla.

maria hon va fjökslæriŋa i svedåla.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kökspiga

fg Ökspiga

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kröl, s.

fjöl

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

94.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köld

fjäll, -en

han - sta - o - hudra ä -

fjäll. Han stod och hudra -

de av Köld.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köld
s.

Hyl. Lan

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leöld s.

tsygl r.

köld

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köld

tjyll . tjull

la tjyll inj. klåppa in köld.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåld

tjyll. - en

frossa . I en varm stua kone
tjyllen ta pó dånom, ~~tje~~ di sled dånom
som spassmen. Ri måtte dä läggja si
å hulja pó si.

Högestar

Nr 3906 Herrestads h
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köld

fjul, m., t-en, utan pl.,
köld. — fjulen, kölden,
benämning på frosten.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gröld, s.

Fjäll,

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

20.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kóldnimm

fsvalnin¹ l. -or, m. och f.,
n. -nint¹, pl. -nina¹, komp.
- ninare¹, - ninast¹, känslig,
ömtålig för kölden, om
människor och djur.

En e fsvalnin¹, när en e
gamal². Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kôlna
s.

tjùlna, -an

maltkôlna

en tjùlna dær di mà:lta.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kólna
s.

tjyla, -an

malttorka

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads l

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kôlna
v.

tsjùlna -an -a -ad

elda

de va tó:n di tsjùlna me mést

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kölna, s. hus för
beredning av malt.

fjälna, – an s.
– or, – na,

Baldringe sn, Hesnestads hd,
Skaraborgs l.

1578. Lib. Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kölna
s.

kjølnå, -ån

kylda för malttorkning.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kölna

fsv. fsv. sól.
fsv. fsv. -na, f. -n, pl. -nör,
-na, mälta, kölna.

va hum royad, sa va'd
vel aw ded hum hade vad
i fsv. fsv. -nan o torr malt
i nat. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kölna
s.

tjälnå, -ån

kydda för malttorkning.

Bromma.

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. kölna

kölnan, -an -; pl. -; sb.

maltkölna, torkhus för malt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
K.-f. 86. Hugo Areskoug 1961.

se kölnan vid malt-

kölnan

Jfr 1. malta sb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kölna
s.

tjyllna, -an

det hus vari man tockar malt.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kölna s.

tʃ²ölna r.; ² — or

"kölna", hus vari
man torkade malt.

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kölna
s.

tjùlna, -an el. tjýlna

torkugn el. torkhus för malt.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kölna

tb.

Kölna f.

torkhus för malt

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjälna,

fjälna, -ar, -a, -ad,

elda;

so skula di fjälna

o hŏala möjan värm.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kölna

fjälna (- ar, - a, - ad, - ad, pl. l.-ada
- ade, - a, pl. - n l.-nen) tr.
och intr. elda.

En måste väl snart städa fjälna
ed sant liideld hål varmt.
Dær e folk som låor did a fjälnar
te dom. Bromma.

Lärr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. Tölna

tʃʒùlnʃa, =, ˋad 26.

elda, göra upp eld

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Åreskoug 1961.

K. L. 86.

tʃʒùlna u. spísən elda i
spisən / tòna pìʒa ti u.
tʃʒulna - óp - må torra pin-
nar aŭ göra upp eld med.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. kölna

tjulna - óp - ma (vb.

tända upp med, vedpinnar o.d. som brukades för anläggning av elden i spisen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kôlna
v.

fjýlna -an -a -ad

elda. góa upp eld

eller fjùlna d. fjùlnå

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Kölna
v.

tjyllna -a-ad

elda

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjùlna, = × Kõlna vb.

elda, tända upp eld.

... ärnan (bakugns botten),
som de tjùlna på.

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Fyöne; s.
Fjyhne, - 20 s.
eldbrand;
de é hå fjyhne
vi fåff;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kôlna
s.

fjùlna -ed eller fjýlna
bränsle

vi ha fæd lid fjùlna hæm
i dá

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kölna
s.

fjylna, n.
ved & kol
fjøva fjylna

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kôlne
s.

hjùlne – ad

bränsle, ved & kol.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kölne

s.

tjylle

= bränsle.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tʃ²ȳlne n.

x tšŏlne s.

s.

bränsle

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kölnehål
s.

fyllnehål
hål varigenom vår eldes å ugnar
av olika slag.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köp;

fjer, -'ed s.

de vå et ba fjér;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa,

fjöra, -or el.

fjävor, fjufta el.

fjäfta, fjuft el.

fjäft,

ja fjävor hö,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

inf. fjèva

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads l

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kópa

tjöva, tjüfte, tjuft

tjöva smastéla

J. P.

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa de

tʃ$\underline{e}^{2}$va ; $\underline{1}$or, — ; tʃ$\underline{e}^{2}$fte ; tʃ$\underline{e}^{2}$ft, tʃ$\underline{e}^{2}$ft

köps

har du tʃ$\underline{e}^{2}$ft den st$\underline{o}^{1}$len ?

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

№ 303.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kôpa

fjèva, pret. fjypte el. fjyfte

Obs. de gemena formerna äro fjèva.
fjèfte

1950 4132. St. Köpinge. Herest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

hjöva, hjyfte el. hjypte

han va präjan som hjyfte.

nan kasén hjypte jän, sa sé
di gänana.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

fʃe̲va / 1̲ vor, pl. 2̲ va, fʃi̲ftɛ, fʃift, fʃift, pl. 2̲ a, fʃe̲v, pl. 2̲ -ɛn) fr., kö̲pa.

var jæ̲g kan fʃi̲ftɛ ʃtɛ̲l me grø̲ɛn jɔ́. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia, 2.

fʒ̄èva, fʒ̄ì̀gta, fʒ̄ì̀gt

fʒ̄évor, pres.

fʒ̄ev, imper.

fʒ̄ìgt, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

120.122. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa, v.

pres. sg. fʒéver

" pl. fʒèva, fʒèvan, fʒèva

pret. sg. fʒíkte

" pl. fʒíkta, fʒíktan, fʒíkta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

124.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

tjöva . tjöpte . tjöpt

Nuvarande former

(jfr ed. P. Larsson 1901: tjöva,
tjifte, tjift).

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa II

se fjýpta gastáv húsed

av hånom

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa
v.

fjöva . fjövor

di spræyor nér ta
aftéren a fjövor gåtor .

Folkeston.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

tjöva, -on, tjyvte, tjyvt

han hede nelsälsan, den som tjyvte stöled.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kôpa

fjȩ̀va, fjȩ̀fta

N. f. 81

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

fjöva. fjöpte. fjopt

dé fjöpte han bilat, dé hüsad.

om di hade pänga a fjöva for ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kõpa

tjõva el. tjèva

Vi få tjõva allt po busmåra kogen.

Högsåt.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köja

tf Öva

På nytt belagt 1953.

2 m. f. ç-a 1870.

ga kén a tfÖva bränavin.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kôpa

fjø̀va, -òn

dær e inèæja som fjǿvor a

fø̀ran ina...

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

tjöva, tjuvfta, tjuvft

N. H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopa
vb.

fjùva, fjùfta, fjuft

ja ha fjuft en tórf (torsk).

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

inf. fjèva . pret. fjýpte

Mera genuint: fjèva, fjìfte
cf. H.A.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. köpa

Inf. Pret. Sup.

tjèva tjùpta tjupt

Äldre: tjèva, tjèfta, tjaft

Pres. tjóvor
tjóbor du hade, ùte at.

N. f. 80 kóvorøra o. tjèva.

K. f. 86. fór. De hade ùnte eü
kopparore aü köpa för. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

köpa

vu - tʃø - bor - jo - ànars

ósa. Vi köpar jàn

anars ocksᵒ. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kôpa

inf. fjœ̀va el. fjœ̀vå

nær en ska fjœ̀va ìlle bràn

Mbj'l. å fjè̀va en mera gemein form.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa!

dä fjävon han fåa ad åbla

fåa = heller

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

tjöva. tjöpte. tjöpt.

el. tjöfte. tjöft.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpa

tjöva met. tjüpte

han tjüpte bjerjohólm på

skrüor

jb skruv

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia

Ret.

Tsèpta

u-tsepta u-ìstra o u
smèlta. Vi köpte vin-
ìster och smälte.
K. f. 78.

Nr. 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjèrpa, fjèrfta, fjèrft

Kopa

Pres. fj.-or

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpebröd

fyrvabrö

bröd som köpes hos baga-

ren

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köphandling

tjövehänlizor pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köphatt

fjøvehåt, pl. ˋ – ˊa

hos mosˊet köpt kvinnohatt

N. c. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Köpingana

sb.

Tjèvingana best. gl.

invånarna i St. Köpinge.

T. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpingebo

sb.

tjèvngebò; pl. ~ — — ~a

m.

invånare i St. Köpinge

sn, Herrestads hd, Skåne.

l.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpinge-bo

Hövengebö

invånare i St. Köpinge eller person
från St. Köpinge.

min far var Hövengebö.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpingebo

best. f. pl. Köpingebåna.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpkaka

tjèvetkäga f.

kaka köpt hos bagaren
(aktör gj hembakad)

N.f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Röst

fgust

I utr. pa fgúst på herr-
skapsmanér.

snaka pa fgúst tala
fint, gi dialektalt.

Sivetat

Nr 8023 Söve stad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× köpst

fr̲u̲st, genus obestämbart,
böjek. blott i det adverbiala
uttr. jo fr̲u̲st, på köpstadsvis,
enligt stöndspersoners sed.
bnå²l̲ka, klå si jo fr̲u̲st.
öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kǫ̈pst

fʒʒust

Jutl. : pa-fʒʒúst pɔ̊ fi'nt, herr-
skapsmässigt sätt.

tala-pa-fʒʒúst tala "fi'nt",
herrskapsmässigt. / dán han-
K. f. 86. / prátar, so pa-
fʒʒúst. Den han
pratar pa "fi'nt".

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpstadfisk

tjùpsta fisch

ovanlig fisksort som endast köpstafolk köper

Köpinge. Herrestads hd (Sk. L.)

1877

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpstadfolk

sb.

Gästafolk n. kol.

herrskapsfolk, "fint"

folk.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpstad-folk

tjustafålk.-ed

henskap. adel.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpstadfolk

fjästafolk n.

herrskapsfolk, "fint" folk
(folk som gå av all-
mogeklass)

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × Köpstadsfolk

fjässtafolk n.

herrskapsfolk, "fint" folk, folk med förnämare ställning, som inte tillhör allmogeklassen. Begreppet fjässtafolk torde numera avse förkällandena under 1800-talet och tidigare, och ordet är känt från en äldre generations språkbruk.

N. f. 80 K. 186

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. *"Köpstadfolk"

Undan, bönä, för här kommer köpstadfolk! (Talesätt). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ köpstadkarl

köpstadkarl, m., -en, pl. -a, -na, eg. köpstadskarl; manlig ståndsperson.

2. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpstadsis

tjustavis fjustavis

på henekspsvis

Ja ska bada å po tjustavis = doppa i vatten i anledning av pojkstreck.

fr. bada

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köpstadsis II

dùpa

ja ska duppa di. å di po Gustavis
(doppa sgn ner i vattnet i anledning av
ett pojkstreck).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† köpstelig

fʃʉ̄stɛli l. -ər, m. och f.,
n. -lɛt, pl. -lia, som tillhör
ståndspersonernas klass l. som
antagit dessas språk och seder.

tʊ̄ʃɛn hum ha blɔd sa fʃʉ̄stɛli
i snåʃɛd, sin hum kɔm te plɑ̄n
o fʃē̆na.

di fʃʉ̄stɛlia liʃʃa lɑ̄ŋe om
mɔ̄rnana. öja.

№ 300 Herrestads hd.

slåʉr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ köpstelig

tjusteli fjùsteli

henskapsakhig, som tillhör ståndspersonens klass.

Hön på bara, han har kommed över där de tjustelie har siöed;

sader ibland ungdomen på 1870talet för att förhåna dem som försökte tala ett värdat språk.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x köpstelig
adj.

tʂùstali

"herrskapsmässig", med "fina" manér, som skiljer sig från det 'bondska

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Pöjstig

adj.

fjäste

herrskapsmässig ("fin") i
tal och klädedräkt

M. F. 90.

han e so fjäste
av sig. Han är så "fin"
av sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köpställe

köpställe n. -, -d, pl. =, -n,
eg. köpställe; hemman som
egaren förvärvat genom
köp, i motsats till ärvt hemman.
Köpta va köpställe, när
ägorna köpts här.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kóra

fjø̄ra (fjø̄r, pl. ² a, fjø̄rde, fjø̄rt, fjø̄rd, m. och f., n. fjø̄rt, pl. fjø̄rda, fjø̄r, pl. ²-er, fres. particip. fjø̄ranes (blaū intr.) tr. och intr., kóra.

²öja.

Pres. particip fjø̄rkens, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kröna, de

fjȩ̄ra, fjȩ̄rde, fjȩ̄rt

fjȩ̄rdes l. fjȩ̄rdes

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

15. 39. 6f. 93.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kôra
v.

fjœra . fjœrde . fjœrt

även = gå, vara i rörelse, t. ex.
om kvarnar:

den tiden de blèste så
fjœrde di jo feit.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fjära

fjära, fjärde[x1] fjärde[xx1] fjärt

Pres. fjär

Imper. sg. fjär; imper. pl. fjären l. fjärorn; se lapp II.

d. fjärde om hårasta. De kärde om Herrestad. F. kf. 86.

x) kn. kf. 80. K. kf. 86.

K. kf. 86 vr. fjärde nera, vr. mäsena me dom. Vi kärde nere i mosarna med dom (d.v.s. oxarna) K. kf. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kóra

pres. pret. fjòranes

kónselen han kom fjòranes

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kòra
v.

fjø̀ra, fjø̀rde, fjø̀rt

pres. part. fjø̀renes

jø̀ga na di kom fjø̀renes hì̀d.

O. L.

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kôra
v.

tjœra

n.p. tjœranes

koma tjœranes
(man kan väntat -anes)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kóra II.

nær en fjó̲r ifra ý̲sta

a fjó̲r ú̲dfo̲ra ---

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kŏra v.

tʃ5ø²ra ; tʃ5ør eller tʃ5ø²re, — i

tʃ5ø²rde ; tʃ5ørd, tʃ5ørt

kŏra

e han nu tʃ5ørd². (har han nu kört².)

bå²ra han tʃ5ø²re ret fram (bara ni kör rätt fram.)

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kóra

v.

pres. part. hjǿrnes

di kǿrne hjǿrnes ---

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

kö̂ra

de ~ fjærda ~ yán vb.

fà̲rorna. Man kö̂rde

igen fårorna. R. f. 86. /

fjø̀ren nú l. fjǿror nú! Kör

nu! (till flera). R. f. 86, angivande

en äldre generations språkbruk. /

so ~ ha ~ de ~ fod ~ fjärt om ~

ä̲tta̲mi̲dorna. Så ha de mått

kö̂ra om efterm'ddagarna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

Köra

tʃøra, ʻʃ kör, 86.

in hästar. R. f. 86. / du, ha
tʃört mìad, man, mést
ma, slädor. Du har kört
mycket, men mest med
slädder. R. f. 86. Tkamts.
talesätt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kõra
vb.

fzøra, fzørde

Prs. fzør

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

N. f. 79.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

körare

hjörare, -an. pl. =, -arna.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

körhäst

tjørehästa pl.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårsbår

tjyssebår . -ed. pl.=, -en

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krusbär

fr. krusbär, n. -, -ed, pl. =, -en,
kr. krusbär.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hall.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Körsbär

fjuisabær n.; pl. =

N. f. 80, K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kórsbär

fågelsbär, n., pl. =

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kŏrsbär s.

tʃ²ɣ-sebȯr n. ; pl. —

kŏrsbär

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörsbär

fyrsabär n. i gl. =

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Körsbärsträd

sb.

fjäsebærsträ n.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kårsbärsträd

fjällsbärsträ n.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kórsbärsträd

fɸrsebœratrę, n. ,– d, pl. =, – n,
kórsbärsträd.

hær va en hęl fɸpa fɸr
vært fɸrsebœratrę i fjor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Körsbärsträd

Fyrsabärsträd, ½ - ¾ ½ d

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårsbårsvin

fjùsabœasvi̯n, n.

(omtyckt i första århundradet och
början av detta).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kårsel

m. fjönsla

jora fjönsla

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kórsel

¹Fø̄rsel, m., -en, pl. -sla, -na, Førsel, dagsførsel.

ja minns gu ²ænte hor ²mœna ¹førsla de va vi ²skule ²jø̄ra te ¹gø̄rden.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Körsel
sb.

Se ir - o. opp körsel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Körsla

Ol. tjérslor x)

de hada ànra tjérslor
ósa. De hade andra körslor
ocksa. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 80.
K. f. 86 / x) Formen hörd 2 ggr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjärel r.

Kövel s.

kövel

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåvel

tjåvel

Nr 3906 Kögestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Körvel

Tjärvel

Myrrhis odorata

(Rogers-form)

K. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rörvel

fjóral l. fjõral

Ehnl. uppg. färgades påsk-
ägg i en dekokt av rör-
vel. / den hade fjõral
m. f. 90. / två färga
röskrädg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kórvel

fförel, m. 1- hr, (utan pl.)
förfvel.

å

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåver.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Kårvel

tʃórel, *1 — — en m.
l. tʃòrel **1

nʼta den rèktta tʃórelen
inte den rètta kårveln,

*1 n. f. 80; K. f. 86. / tʃòrel de-
smågar la-
**1 n. g. 86. / som ans.

Kårvel tmakes

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Körvel

likrom anis. R. f. 86. /
v. ha. hat. hèla grus-
gráven fól a. fjórel. Vi
ha haft hela grusgraven
full av körvel. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tʃyd n.

leött s.

kött

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kött

Spyd, n., 1–ed, utan pl.,
spön. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leitt 5.

fzyd

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

97. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Kött

fzyd, -ad

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Ofta om rökt fläsk.

Jfr spickekött.

rödzad fzyd

M. f. 80.
K. f. 86

rökt fläsk. M. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kött

fjyd, lad

pög, ed fjyd! hå ska du ma

pantoflor po jila!

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Kött
sb.

dɛ hade fɛ́ɣd,
o brǿ ósa ɣo bɔ́rad,
o so brènevinsflåskan.
De hade rökt fläsk och
bröd också på bordet, och
så brännvinsflaskan (dessa
R. F. 86. / räcker bruka de all-
tid stå på bordet
i de gamla allmoge
hemmen).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kött

fjyd -ad

ja vista-n fjydad a

brobiden.

fjydabrö, kött a bröd

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kött

tjyd. -ed

ve nietiden fick di en bit tjyd å brö.

Tjydet hänjon så höjt, så ja kan ente nå -d. (säges i bitt på kött).

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kötts II

Han gäi i tanken fölk fär tist
fär tjyd å bö.

om person i tjänsak ställning, som
hålsan på stäkhagan.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåtte

fjyd, -ed

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kött
sl.

fsyd, -ad

y. fsut, -ad

rut (röta) fsyd.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kött

fjyd. -ad

om en gar nér a fjóvor en

sóden lìden bid fjýd ---

nar ska du slàta a èda dé fjýded?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kôtt

fjyd, ¹ad

di hada en tvenséfj pa
ryggen, a dån hada di fjyd
a bry.

näml. tiggarna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Köll;

Fjod, - 25 s.

ja jeg kén o tuk
pu fjjed;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~kjød~~ Kött,

fjyd, – 2d s.

ja fjeff hén o tük

ju fjyd, köll,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kôtt

hŷd, -ed

en bid stegt hŷd elon hát

di hàde

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lätt III

Ja tjupta et hålt tjilo
målad tjyd
Lid smör a lid brö a lid tjyd.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall

fsyd, -ad

å. om gråkt fläsk

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köttben

fyda ben, n., pl. =

ben med vidhängande kött att avgnaga.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köttbil

fjädabil, -en

Saluvagn, varifrån kött säljes.

Nytt ord & begrepp

--- men vi vänta på

fjädabilen ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåtbulle

fjydbo'la pl. fjydbo'la.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köttbulle

fʃʏdbóle pl. -a

rèna fʃʏdbóle

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Rö"a balle

tsydbólja, —ˊlan,
—ˊa m.

dén han ad. fortz-
två tsydbóla tz.
mída, sín kala. dz.
en. tsydbólen. Denne

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Kött bulle

han åt fyrt:o-
två kött bullar
till middag, sedan kallade
de honom Kött bullen.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tʃ²ýded

löttig a.

köttig

dɛ²ta e de tʃ²ýdeda, a

spetʃ²ed dɛ stégzor ja

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kötthkluns

tjydkluns m. sb.

tjockt och klumpigt barn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

K. f. Hugo Areskoug 1961.

en rakte tjydkluns

en riktig Kötthkluns.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köttkrok

hyddkrög pl. -a.

järnkrok varpå kött hängde
till rökning i skorstenen.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rötkvarn

Tryckkvärnen Best. sg.

K. f. 27.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kötton
sb.

fyyden koll.

hagtorns bär

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Rötter

sb.

Fyrtyden pl.

hagtornsbär

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåttpölsa

fjydpúlsa f.

Kåtkorv

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Rötråka

sb.

tsydrågor pl.

~

kötråndar i fläsk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kåttråka

sb.

fzydrägor pl.

kåttränder i fläsk

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kŏffsleska

fʒydsléʃa f. sb.

kŏttslamsa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kö"ttsleska

sb.

fʒʒydsleʃa f.

Kö"ttslamsa

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittspat

fyndspå, n., -d, utan pl.,
fältspad. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kättspad

tsydspá n.

K. y. &c.

Ifr matspad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köttäska

tjydäsja fjydäga

äska (oval träask) vari kött medföres.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

labb
sb.

labb, -an; pl. -a m.

(om stora händer)

han - lå låban på - bård. Han lade labban på bordet. / stòra låba stora händer.

Dr. f. 86

Jfr mansbinamnet Labberson

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

labyrint

labränt, -en

läbränten spec. ss. namn på en plantering i en mosse under Ruuthebo.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lacke, s.

lak

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

17.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lacka
v.

lacka -ar -a -ad

rinna ner. rinna iväg.

Tiden lackar

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lacka

vb.

Fres. läkar

om svett

svetten den läkar

nér. Svetten den lackar

ner.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

la n. pl. –, best. f. lan + lat

band

se flätela !

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lad

Lad, n., -d, pl. =, -n,
ett slags sulört band,
hvarmed på den tiden, då
häradets gamla national-
dräkt brukades, de ogifta
kvinnorna prydde sitt hår
vid högtidliga tillfällen.
Öja.

Klärr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lada

lår, -n s.

lår, -a;

, ladugård,

ja, få låga i

lår;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lada II

lå, f., -n, pl. lår, 1- na,
lada, 1/ påhus på en kärregård,
2/ torklada för tegel. Lårna
står inu vk tæjlbrugad.

Bjoresjö.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lada

la, s. -n, pl. -r, ¹-na, lada.

²oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Lår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lada

Se kolada

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lada

la,-n la

fåhus på större gård
hann gå i lan
en stud sto i lan så så hämm ut.

På vanliga bondgårdar: månesed

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lada
s.

la. -n = kostall

svàjsaren jek i lån

(hâ på tal om Högestads gård)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lada
s.

la, best.f. lan el. låan

kostall

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lada, s.

la, ; lar

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

53.74.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lada

lån best. sg.

ladugården, fähuset; härstall.

5 à 6 större gårdar. Numera föråldrat.

Jfr × mannesk och kostall

ja - stå nere - i - lån. Jag stod nere i ladugården.

N. f. 80 / K. f. 80. | gå i lån gärden. Tk. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladda

lå²da (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade
l. -ada, a, pl. - n l. -dhn) fr.,
ladda.

"å²bri trø²de ja ri²vestæ²gen vå
lå²dad", sa drø²jen, nar han
fe²fja imø²d dyred me ri²van
o dyred fa²lt. Sø²vestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kanv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladda

lå̀d̲a, =

m. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laddstock

lå²dəstò̀k, m., -ən, pl. -a, -na, laddstock.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Slöjd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladudörr

ládör pl. ládörar,

om bred dörr, kostallsdörr.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ladudörr

Ládör. -en

kostalldörr.

Synonym: månesdör

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ladudörr

lådör

dörr till ladugård (kostall på större gårdar)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladufogde

låfød, -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladufogde,

låfud — Lm S.

låfudan fa

bålreglaöga,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

N. S. Benatsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladufogde

lafod låfød.-en

Di sier at lafoden har liggjed inj me mè.

Slo di po lafoden, blå di gåsfåreviste.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ladufogde

b.f. Låfoden

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladufogde

låfød, -an

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låfod, m., -en, pl. -a, -na, ladufogde.

Alem.

ladufogd

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåvr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. låfød m. Ladufogde

låfödden best. sg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M. f. 80, k. f. 86.

nels. låfød Nils Ladufogde
(bi namn på en man som varit
ladufogde). Tu f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Ladufogde

Oskar ~ låfød

Oskar ladufogde (fadern,
= förg., hade varit ladufog-
de). K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladufogdeänka

låfodadènsa, f. -n, pl. -sor, -na, ladufogdeänka, änka efter en ladufogde.

dær bòr två låfodadènsor i hùsed vr fjrn. Högestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladugolv

lagolL lågolL

loggolv: loge med nedsänkt golv

di sprunge inj i et lagolL å
bara si ner i halmen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladugolv

lågùl ~ n.

lada, utrymmet på ena
eller båda sidorna av logen.
Där lades sådan vid sin-
bärgningen.

Jfr loggolv ds.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ladugolv

lågúl, -ad

den delen av logen där säden förvaras.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ladugolv

Lågulad best. tg.

det utrymme bredd logen,
där den inbärgade säden
förvarades i avvaktan på
torkning.

K. f. 86. Jfr 2. golv

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

lag, m., 1-en, pl. 2-a, -na,
lag. Föreskrift, stadga.
Ded e änte lynt o ga
te lags me fäldtinga.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

law, n., 1 -ed, pl. =, 1 -en,
1) lag, hvarf, ordning. Der
va, fira law hojt mk tor yor
vojnshefftana, 2) lag, umgänge,
sällskap. Vi ha ente law
me nabōna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag:

i låv ma. tillsammans med,
i sällskap med

den har jå gått a lést i
låv ma :: vi ha varit kon-
firmationskamrater.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

lav, n.,
sällskap etc.
i láv me „i lag med"
ja kan trygged i láv me
fämti män.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i lag: med;

i lamm adv.

mår møte i lamm

o klippa vos;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

lav

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Isktr.: ladza, 2. lår

om det förhållandet, att
två småbönder, som vard-
ra äger hälften av en häst, vid för-
hinder att låna häst av
varandra, så att de kunna köra
tvåspänt.

Okt. 20

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

i låv me = i sällskap med

di åd åkri i låv me vos

om husbondefolk och tjenare

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

i láw me = i sällskap med

hon hade tjènad i láw

me mán.

J. F.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

låv = låduskap.

så ledjon di låv = göra

låduskap. hela gång

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag
s.

lag, -an, -a, -ana

lex.

Inlånat fr. sv. i denna form.

lagana vå ja sa då.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. lag

lag, -en pl.

lex

dansen lág. Det är lag

(d: lagstadgat)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. lag

lav

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jmfr.: 2 v låv, ma i

sällskap med. tillsam-
mans med / tavv låv,
N. V. 80. / ma ta i tu med
K. f. 86 / Ho gillelag K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. lag
sb.

dr va r lav
ma vos. De ver
tillsammans med oss.
K. f. 86. /... nar da rägna,
nar dr va r lav
ma o hösta ... när
det regnade, när man var i
färd med skördearbetet.
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

lag, -en

-et

en tia dagar lagen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

lav. -ed

sammanslutning, sällskap.

läggja lav. hjälpas åt med något arbete;
hjälpas åt med kosten.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag
s.

låv

i låv ne = sysselsatt med,

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag
s.

lav. -ad

varv, omgång i spec. = varv av
långhalm som vid taktäckning på-
bindes taket.

i de översta låvad ....

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

lav. -ed

sammanslutning, umgängeskrets, gilleslag. Sövestads bönder voro delade i två lag, som kallades de nöra låvad och de sündra låvad.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag II

so laˊ di láv for láv
àwanpå - so forfylde di
på dén lén ànast óp
(nå taktåkning)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag
lav obójl. sb.

I utr.: va 2 láv, ma
vara 2 fárd med, hålla på
med.

ja ha varad 2 lav ma
o gåzad, líta. M. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 1. lag

sb.

om förmiddan

gick han ig och drack

kaffe och lav med

fötterskorna. På förmiddagen

gick han*) in och drack kaffe

i sällskap med gifteskö"terskor-

na.

*) läkaren

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

1. lag
sb.

vändes ja ̊ta
lav me dóm. Vi
umgicks ju inte med dem.
R. J. 86. / vi hade bró ̊n
lav me dóm. Vi hade
brunn gemensamt med
dem. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. lag
sb.

de hade val lbr.

De brukade väl (jorden, ängen e. d.) gemensamt, utgjorde ett kompanjonskap (t. ex. om torpare under ett gods, som till gemensamt bruk åt sig fått en ängsmark upplåten). M. f. 80.

Jfr × bunkalag och sista cc. m. 1. lag samt ss. gillelag

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

1. lag

sb.

du ska hå di

an sûp lav ma máy.

Du skall ha dig en sup

tillsammans med mig. M. G. 80./

du jpk o drak jöka

lav ma dz ànra göbana.

De gick och drack kaffekaskar

i sällskap med de andra

(bond)gubbarna. K. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 1. lag sb.

de var en påg
ja tjänte 2 lår mk.
det var en pojke jag tjänade
tillsammans med (:: båda
hade plats på samma
gård). R. f. 86.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. lag
16.

lav

I utr.: ledja, láv; ha láv gemensamt brukda ngt o. dela arbetsinsatsen. Om det förhållandet, att två bönder med vardera blå en häst låna häst av varandra t. ex. vid plöjning och andra tyngre arbeten. / dr. lå, láv. R. § 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. lag
sb.

lav

Intr.: hår po lav var nå-
gonstans

hår po lav e de? Vå nå-
gonstans år det?

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. lag
sb.

låged best. vg.
arbetslaget

dí låged já vár. ì. Det
arbetslaget, i vilket jag var.
N. s. 80.

Formen med -g-
syn.-pår.

Jfr stopparelag.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag s.

lav n. i pl. –

lag

harpo lav e dr 2.

var någonstädes är det?

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag

i lå'v ma.

i tå'llskap med, tillsammans med.

dan må'nen som jå' fiska i

lå'v ma

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga

låga, =

såna i stånd, reparera

du får låga dän

vägaslän. Du får laga

den markevägen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd. X. 60.

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. × laga
vb.

låvfa, =

stapla upp (varstals)

låva nédfzorna lägga
sådeskärvarna varstals
i ladan vid inbärgningen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. × laga
bb.

lava ~ stäk

ordna rekorna vaerstals, da°
en (stor) rädesstäck byggas.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga

låwa /- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade, l.-ada - a, pl. - n l.-wkn
fr., lägga i dwarf, ordning.
kwinnan måtte pål låwa
torken. - Stenarna lo som
di vörk låwade. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

låwr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga
v.

lava -ar -a -ad

ordna, stapla, lägga vacvtals.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga
v.

låva -a -ad

lägga i varv, stapla,
(någon)
där va en järnfjälare som va
låvad me sten.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. laga

lågfa, =, -ad

reparera

vr. låga tågad. Vi re-
parerade taket.

Formen med -g-
är regn. på v.
J-s.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga
v.

lava

p.p -ad. pl. -ade

ordna varvtals, stapla upp.

di lägu pressis lavade som di vä.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga

låva -a -ad

tillaga; iståndsätta, reparera.

låva tåged (=ånsa)

lava måd; lava ti jiles.

Högestad=

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ laga

låva -a-ad

lägga i lager. stapla upp. ordna

(ava åpp sten (åvem = bygga upp en stengårdsgård)

(ava tånatjajlor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga
v.

låva -ar -a -ad

vräka varutals, stapla, lägga upp

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga
v.

låva -a -ad

lägga i lag el. vav; vedna, stapla

lava fiför

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga
v.

lå̀va -a -ad

stapla, lägga vanvtals.

di lå̀va ina to'n omkrin

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. laga

lägga, = , -ad

Pres. -ar

lägga ut varorna, stapla upp i viss ordning

nu ska de lägga lasten. Nu skall man ordna rekvisiten i lassen. K. f. &.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. laga

Då fek-dén-jo låvad.
Då fick jän han ordna ne-
kerna i lasset oavtals.

K. f. 86. / vi hada låvad
hésan. Vi hade lagt halmen
så, an — det blivit an (stor)
stack (ordnat halmfången
till en stor stack, en hås)
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. laga

han ~ hade ~ låvad
so ~ dölad. Han hade ordnat
(lagt) halmfången så dåligt.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laga upp

lava o'l , prt. -a

stagla upp

pass. -as, prt. =

sa lavas di o'l

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagbok

lagbög, s. -en, pl. -bögjor, -na, lagboke.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Flärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagen
s.

lågor, -ad.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagfart

lagfart

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagfart

lagfárt, -an

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lag. Lan

lagg
sb.

fals på insiden av sta-
varna i ett laggkärl.

N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagg. s.

lag

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

5Y.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagg

lag, -en sb.

i laggkärl: den fals i stä-
vorna, i vilken botnens ytter-
kant löper

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laggkar

lågakår pl.

laggkår? (baljor, tunnor o. d.)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagman

lagmánen best. rg.

N. y. 80.

lagman, sulvån

lagman Sylvan.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagman

lågman

lågman sylvän

knappt anv. i någon annan förb

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagman

lågmán. -an eller lagmán -an

gammal titel

lågmán sulvån

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagman

Làgmàn, -an

Làgmàn sulvàn

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagom
adv.

Làgom

Kyp.-län!

de va làgom höjt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagom
adv.

Làgom
(inlånat)

ja'. de' vaar làgom ordentalet.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagom

lågom

adv.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagom

lagom

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lakabränd

lågabränd

kaˆ ibet . : fö mycket kemfallen åt sypreˆ .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lakan

lågen, -ad, =

Jfr halmtlakan o. jord-

lakan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lakan

låken, n., -- ed, pl. =, -- en,
lakan. ö Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lakan

lågan n. ; pl. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lakanslös

lågenslös l. -or, m. och f.,
n. -löst, pl. -lösa, utan
komp., som är utan lakan.

di ska slöpa o löfja vos
lågenslösa i fjistan, nar
pi bo döa. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kära.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lake s.

låg[2] r.

lake
lag

(saltlag m.m.)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lake.

låge, – -ne s.

sin lå de -ne.

i låge.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lake

låge, m., -n, utan fl.,
lake, kötulake.

lågen lärde ut av
fyrdrearet. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lake

lågja, ± en

sv. lake o. d. (se d. o.)

D. L. f. 86.

dar. ble. lågja. Det

bildades lake.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lakna

lågna

vb.

Pres. -ar

bildas lake genom att
salt upplöses i vatten (t. ex.
vid inmaltning av sill).
(d: när saltad de blev
vot när saltet blev vått).

T. X. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lakna

lägna, =

Pres. sg. -ar

ta vatten till sig och övergå till lake (om salt som utsatts för fukt, t.ex. salt vari fodoämnen är medsaltats) saltad borgar o. lägnar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lam a.

lam

lam

de blek låma 2 bénad

(de som råkade ut för lappskott)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lam

lam; pl. ~a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lam

lam

han var lám. Han var

lam.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lam
adj.

lam l. ¹-or, m. och f. ¹ n.
lamt, pl. lå²ma och efter
for, för, lå²ma, komp. ²-mare
-²mast, lam. - Åfven kū²sen.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lär².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lamm

lom, n., ¹- el, pl. =, ¹- ar,
lam.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hässl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lamm
s.

lom, n. pl.=

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lamm

lom, -lad, =, -len

n.f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laenan
s.

lom. 1 ad. pl. =. 1 an.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lamm, s.

lom

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

26.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lamm;

lam, -ʹ ld s.

— , - lm;

di skula ȳda lam
o jäs di prästa-
kredzd; O. f.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lamm s.

lam n. j pl.—

lamm.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lamma

v.

lòma -ar - a - ad

föda lamm

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads l

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lamma

interj.

lóma

lockord till lamm (får)

lóma, lóma, lóma!

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lamma

i'nte j.

lóma

lockord till lamm (får)

lóma, lóma, lóma!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lamma

lóma

interj.

lockad till lamm

lóma, lóma, lóma,

kom nu! (kommu).

H. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd

St. Herrestad Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lamm-tö

lo̲m²alt̲ø̀ l. lo̲m²a̲lt̲ø, n., -et,
utan pl., lamull.

det e fint tø̲, for det e
lo̲m²alt̲ø̀. Øja²

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampa

làmpa -an -or -orna

sín so fɛ̀k di en són

làmpa som dɛ̀ne J. P.

làmpa även hos J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampa s.

lämpa f. ; ²/₋ or

lampa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampa;

lampa el. lampa,
-an s.
-n, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampa

lå²mpa, s. -n, pl. -por, -na, lampa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampa

lå̀mpa, -an

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

J. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lampedalla s.

lampedala f. ; —or

lampställning av trä.

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampglas

Làmpeglás, -ed

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lampknubb

lampeknobb

en knobb omkring 12 tum hög, något tjockare än en literflaska; på denna stor lampeplåten, då man åt vid bordl.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampkrypa

lömpekrypa, -- -an

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lamp-plira

lampeplira

Lampa med tvagt sken.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lampglirka

lampaglirtzor pl.

dåligt lysande lampor

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampskärm

lampaskärm

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampveke

làmpavé̍dza m.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lampeke

lå²mpevèdʒa, m. -n, pl. -dʒa, -na, lampvetɛ.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Hära.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

land, s.

lan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

19.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

land
s.

lan. -ad

opad lanad = i övre Sverige

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

land

lann. - el

Bå e bättor å ha en go nabó än en
bror i'et anet lann.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

land

lan. land

opod land = i övre Sverige,
norr om Skåne

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

land

lan, n.

i bet. land i motsats till vatten:

han kàsta si' i lán

Öja.

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

land
sb.

låned best. sg. (riket)

2 fra - hela låned från hela landet (riket). N. Sj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landbo

landbóa pl.

landbor

K. f. 87.

Nr 1033 Hedeskoga, Hemmestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landfiske

landfiska, -ad

fiske i närheten av land.

di badeé'v donas landfiska.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landgille

Lannjille

"en avgäld till prästen in natura m.m."

t.ex. 4 skäppor råg i landgille för mensalkemmanet i St. Herrestad.

Högestad : St-Herrestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landgille

lanjille, n.

"en avgåld till prästen in natura m.m.;
t. ex. 4 skäppor råg för mensal-
hemmanet i St. Hemsted."

St. Hemsted, Hemsteds hd.
J. Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landning

låˀning, m. -en, -ar, pl. -ar, -na,
landning, tilläggsplats på
farty̆g.

fälhoˀzen kan låˀ tåˀt vi
låˀningen. St. Köˀpinge.

Läs: låˀning tå.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Låˀn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Landning

lånøy, -en

Strandlinjen, där land & vatten
mötas

min far hade båda en liden
båd a la i lånøyen a fiska.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd J. N. Nybro
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landingsbåt

landingsbåd pl.-a

mindre båt varmed man ror i land (!)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landsförsia

p.p. länsforvist

kål han ble länsforvist

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landshöfding

landshöfding

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† land-skam

lannaskam

= „landtroll“, spöke. (småord)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landsknekt

länsknäyt sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr: han ~ svär som en ~ länsknäyt (som den värste länsknäyt). Han svär som en landsknekt (som den värste landsknekt), dvs. han svär förfärligt. R. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landsting

b.f. länsting

O. L. (själv f.d. landstingsman)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landstrykare

lanstrýdzare -ar. pl.=. -arna

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Landsväg

lånsvæj

dæn lån lèjon èna nén
i
te lånsvæjen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landsväg

lånsvæj, -an

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landsväg

lánsvæj -an

nèn va lánsvæjan

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landsväg

lánsvæj, -en

lánsvæjen som gàr imöd hàresta

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landsväg

lánsväj -en -a -ana.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landsväg

sb.

lánsväg, -ˈ-en; -ˈ-a,

-ˈ-ana m.

pa. lánsvägen på landsvägen.

A. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× langettera

vb.

lazatéra, =

sy stygn på det sätt man använder då man syr knapphål. K. 1886.

Av fr. languette, langett-söm; inkommet från högvästtyska-spr. 1.1-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länzka f. ; ²—or

×lanka s.

lanka i kortspel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lantbruk

Làntbrùg. -ad

ev. även — /

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lanten

i'utte · spilla lánten

= slå dank. ej vilja sköta något.

3340 Bjereyö. Henestads hd
A. Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lanterflammen

lántorflámen

en kraftord

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lantmätare s.

lanmätare m. fl.

lantmätare

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lantmätare

lanmétara m., -pl. = sb.

Jfr lyktgubbe.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lantmätare

lanmétarfa, -l-en m.

n. g. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lantmåtare

lantmétare m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lapa

låwa (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
l.-ada
- ade, - a, pl. - n l. - (wkn))
fr., lapa. Dricka som
hundar och katter.
Kåliggan låwar på onen
mickt kan jör.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Låkr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lapa

lava -a -ad

(om katten)

katten lavar

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lapa
v.

låva -ar -a -ad

om smådjurs ljudande

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lapa v.

låva ; -r, —; —; -d, -d.

lapa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lapa

làvpa, =

pres. sg. ~ar

han ~ lavar ~ mélfs.

Han lapar mjölk. R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lapa
vb.

lårfa, =, -ad

skåtan han lava ål
flujden áw (lapade
bort all grädden)

N. f. 79.

Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lapp

Lapp - en -a -ana

folkslagsnamn

Man anser att lapparna kunde skjuta sjukdomen i vädret (i väred) "å den di träffa blå sjug å i tubruden"

Högestad. Herrestads hd

Nr 3906

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lapp

lap / lapar / -a

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

tyglapp

hon- sata -

K. f. 86 / M. f. 80.] làpa på -èman x)
på- bykesorna.

Hon satte lappen på baken på
bykorna. K. f. 86.

x) Repos- form.]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lapp

laf, m., ¹⁄₋ kn, pl. ²⁄₋ a, ₋ na,
lapp.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lapp

Lapp, -en

han har skrèved på en lápp,
som legger på børed

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lapp

lap, -an, -a, -ana

(tyslapp)

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läppa

läppa , = , -ad

prygla upp

jä skola - läpad - är.

Jag skulle ha pi'skat upp

er.

n. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lappa

låʔpa (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. - ada, - a, pl. - n l.
- ɸen) fr., lappa.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lappa

låpa (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. - ada, - a, pl. - n l.
- fen) tr., lappa.

dè jor inzentiz ad böjsorna
e låpada, bära di e hela.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lappa

sb.

làpa =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

såtta lappar på storstrumporna

klädesplagg.

lapa ~ hòsor lappa

strumpor (man stoppade ej

strumpor förr). D. fr. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. lappa

lapa, vänta v. 26.

månafin lappa vantar i

månsken (en talesätt; se

närmare u. månsken).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lappakolun;

läpakulün, — 2d s.

blodmagen hos

en i dissla,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lappig

läped l. -or, m. och f.,
n. -ped, pl. -peda och efter
for, för, 1- ped o. s. v., komp.
2- pedare, 2- pedast, lappig.

Öja.

Han fe ga både läped o
klöded.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lappig

låpad, n. =; -a adj.

lappad (om kläder)

när de va låpada

elor slårvada ... när

de gick i lappade eller

trasiga kläder. N. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lappkalun

lå²pakoalùn, n., -et (pl. =, - en mindre brukl.) bladmagen hos idisslande husdjur.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lappri

lapperi¹, n. ,- ed, -an pl.,
lapperi. - Brukas äfven som
adj. för skrattig. - kvinnan
har skönhet för lapperi¹ och skämt.
Bro.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lappie
i'nbey'.

i förb. å lapi !

= ah struut, ah skåp;

om någonting bagatellartat.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låpskòd n. i pl. – lappskott s.

lappskott

den har kômed far
låpskòd, han har bød fardårvad
rent.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

larm

larm, n., ¹- ed, pl. obrukl.,
larm.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hänv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

larma

lå²rma (- ar, - a, - ad, - ad,
blöt i n. sing., - a, pl. - n
l. - nen, pres. particip lå²rma-
nes) intr. och impers., larma.
kö²nen i nu lå²rmanes inj
ne kreskö¹na jo!
de lå²rmar i må²nsked.
ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slå²rm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. larma

lärmfa, = vb.

pres. -ar

vålla larm, vårnas

R. fr. 86.

de, lärmar. det lar-

mar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. larma
vb.

lärma, =

Pres. -ar

trans.

piska upp, prygla

han, lärmar, dömde

redet. Han piskar upp

som ordentligt. R. O. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lasarett

Lasarett, -et

så han han ligger inne

på lasarettet lid.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lasarett

làsarèt, -en, -g.

-en - -d, -tr.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lasarett

lasarett. -et

han blev sjuk, så han kom
på lasarettet å dö.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lasarett

låsarèt -et

bor han lånt ifra låsarèted ?

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lasaret

lasarét, = — — lad

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lasse

sb.

lå̀da, ~ana pl.

kläder; särsk. om

tvätt̀kläder.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

du ~ får ~ lägga ~

lå̀sana i ~ blöt. Du

får lägga tvätt̀kläderna

i blöt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lase

sb.

Lask; pl. ~a

trasa. trasigt klädesplags.

N. f. 86.

Jfr × torrclase

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsad

× lasʼg
adj.

trasʼg, med trasiga

kläder

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lass

las, -ad, =, -en.

at bra las. En

bra tillagat fars.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lass

las, -ad, =, -en

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja. lasta vartenda las.

Jag lastade pr° vartenda lass.

K. f. 86.

en. famte las ungefär femtio

lass. n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lass

las, ¹ad. pl. =, ¹en.

ja sad i vɔjnen nær vi

læste de ena lasad.

ja agte i lasad hum

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lass
s.

las, n.. pl.=

fira tråva ta et lás.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lass

las, n., 1 ld, pl. =, 1 hv,
lass.

ld las sæ, rue, grued, sten.
2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. lass

nú ska du låsa låsen.
Nu skall man ordna rekorna
varvtals i lassen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lassmed,

lasmé, – n s.

– r, – na;

di hadr lasmé,

nor di ej ér;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lassmed

lassmé, -en

lass-stång

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lassmed

lasmé, —ˊn sb.

grov stång som i längdriktningen av en hö- l. sädeslass läggs över dessa och fastbindes vid stolparna framre och bakre del.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lassmed.

lasmē, s. -r, pl. -r, -na,
lasstång, lång stång att
binda öfver ett säd-, halm l.
hölass. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lassmed

sb.

lasmé

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

lång stång, som lades på
längden mitt över hö"- l.
på lasset, och vars ändar
med rep fästes vid stein-
dens främre och bakre del.

R. f. 56

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lassmedkrok

lasmétrög

krok i skrinda, i vilken lassmedens ena ände fastgöres med ett rep.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

last s.

last r.

last

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

last

last, m., 1 kn, pl. 2 -or, -na,
last. vagns- l. skepplast.
1 kn. 2 hade tad en last
rust mel kum. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lasta ht

låsta ; ²/₂ r, —; —; ²/₂ d, ²/₂ d.

lasta
egl. o. fig. betyd.

hon skåle ²/₂ rente låsta mt.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lastbil

Lastbil. pl. -a

Nyare ord.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lastgammal
a.

Låstgåmal

den e ärte so låstgåmal

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lat a.

laud

lat

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lat

lad el. lådor

Ladon ba ladon om ladon ville gå, men ladon ville ente gå, ladon ba tin tön gå, men hon ville ente gå, ti tist molle ladon sël gå.

Talesätt.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lat
adj.

lad pl. -a

svinan blek jo sa lada.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lal

kal l. -t or, m. och f., n. kal, pl. kåda och efter for. få, 4-da, komp. 2-dare, -dast, kal.

Bromma.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lad; n. sakens; = a lat ag.

R. f 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

latbänk

lådebräyfs, -en

han ligger enta på lådebräyfs

säges om flitig person.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lathund

ladhög. -en

manlig tjenare som ej arbetar; även om
bonde med (till följd av lättja) dålig
ekonomi.

Högestad

Nr 3906

Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lathund

ladhög, m., -en, pl. -a,
-na, lathund. Skämsord.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lathund

ladhong lådhög

di'e en rekti ladhóng

di'e en ladhong å di'e en ladmå.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lathund

ob.

ladhózz m

lat man l. pojke

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

latin

latin

latinsk tryckstil (= antikva); kunde
ej läsas av de gamla på 1870 talet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lathund

ladhånz n. j -a

lathund

ladhånz du e ! : din lathund !

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

latmån

ladmån ladmæ̀r

låttjefull kvinna ~~person~~. skållord

di'e en rekti' ladmån

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

latmän

ladmår, s. 1- ka, pl. -mårar,
- na, eg. latmärra, - sto,
skällsord på en lat kvinna
eller ä lad stokreatur.

ja va min fel ingen ladmår
nar ja sprängde. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*latter

lá'tor n. sb.

gap-skratt, flat-skratt

hum. slå på lá'tor.

Hon slog till ett flatskratt.

R. f. 87.

Jfr lattergrin bs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lattergrin

lá'torgri'n n. sb.

gapskratt, flatskratt, ballrande skratt

dén slo ôp at lá'torgri'n.

Hon slog till ett flatskratt.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

latrina

latrína, -an

hemlighus

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Latsida

b.-f. Ladsian

Ligga på Ladsian

1940 Björsjö, Vemest. hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

latök

ladögj

di e et räktet ladögj : en tom i kus.
bondens ögon ej ätt för tå mycket arbete som
han fordan.

Fr. Latmare.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lavendel

lavéndel

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lavendel

1
lavändel, m., -n, -ar, -arna pl.,
lavendel.

2.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåva

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lavendel

lavéndel

R-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lax

las, m., 1- hn, lax: salmo
1/ utan pl., kollektiv pl., 2/ med pl.
2- a, - na.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lak, s.

las

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsagåurn n. j pl. — laxgarn s.

laxnät

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laxvad

lasø[1], f., -ha, pl. -or, -na, laxnot.

lasøn hum e motrø[1] lanj o vaktfli, o dæn sta di på lan o dra. Sk. Köpinge.[2]

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lavvad s.

låsaò r.; -or

rot
~~nyssja~~ för fångst
av lax.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lax-vad

laksǫ̊, -an

fiskfångst-redskap

Nybro

1950

4132. St-Köpinge Hemmet. ho

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lakvad

laksǫ̈', -en

laxnot.

vi' kǫ̈n inte gǫ̈ a svälta
ǫvan laksǫ̈'en hǫ̈'n dǫ̈'.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd Nyl 50

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund